üç aylık mizah dergisi • fiyatı: 3 TL (KDV dahil sadece üç lira) • KKTC fiyatı: 4 TL • www.cafcafdergisi.net
güz 2011/02

sayı 48

cafcaf

Şalcı Bacıyı unutmayacağız

AKP yeni anayasada dindarların haklarını es mi geçecek?!

AKP kimi kaygılarla başkalarının sözünü evsahibinden daha çok dinlememeli!!

ISSN 1308-7487

Çünkü Kur'an-ı Kerim Son Kitaptır

Bülent Akyürek

Kişisel gelişim, plastik cerrahi, beden dili sektörü sokaklarda dolaşan dik insanlar ürettiler. Artık onları dik omuz ve burunlarından tanıyorum.

Yükselen borsa okları gibi başarıdan başarıya koşuyorlar.

Bir emlâkçı gibi dolaşıyorlar dünyada. Acaba ne alıp ne satsak diye!

Oysa aldıkları da sattıkları da başlarında patlayacak evrenin dürüldüğü gün.

Bir kan pıhtısından yaratıldıklarını, hesap günü sıraya gireceklerini, kendileri için körüklenen cehennem ateşini unuttular!

Salihler, Allah'ın cennetine koşarken o gün, bazı insanlar kollarından tutulup sürüklenerek götürülecekler cehenneme...

Onlar, cehenneme sürüklenirken sivri ve dik burunlarıyla yerde asfalt şeridi gibi bir iz bırakacaklar.

İşte cehenneme giden yolda bu çizgiler olacak belki de.

Çünkü dünyada güzel bir iz bırakmadılar... Açları doyurmadılar, yetimleri okşamadılar, kul olmadılar.

Kul olmadıkları için kül de olamayacaklar. Yakılıp yakılıp tazelenecek vücutları.

O zaman dünyadayken kulunun fısıltılı dualarını duymak için hazır olan Allah; sağır olacak, duymayacak cehennemdekilerin yakarışlarını.

Defterleri sol kollarının altındayken beden dilini kullanamayacaklar!

Plastik cerrahların, kişisel gelişimcilerin havaya kaldırdıkları burunları benzini biten uçaklar gibi yere çakılacak.

Her şey için geçtir artık.

Tövbe şansının bittiği, saatlerin durduğu, her şey için geç olan bir dakikada kopacak kıyamet.

Cep telefonlarınızdan şu ses duyulacak: "Aradığınız kişiye ulaşılamıyor?" Çünkü tüm yaratılmışlar Rabbine ulaşmıştır artık ve hesabını beklemektedirler!

İzlediğiniz diziler yarıda kalacak, sayfasını katladığınız kitaplara dönemeyeceksiniz bir daha...

Ama iyi bir haber vereyim mi size?

Okuduğunuz son kitap Kur'an-ı Kerim ise, hele de Enbiya Suresi'nde katlayıp sayfasını abdest almaya gitmişseniz banyoya ve bir daha dönememişseniz... Belki...

Size, Son okuduğunuz kitabı sorarlarsa ne diyeceksiniz o zaman? Ya da mahşere düştüğünüzde yanınıza alacağınız üç kitap?

- Elif Şafak, Tuna Kiremitçi, İçindeki Devi Uyandır mı?

Yetmez kardeşlerim...

Allah korusun; Bucowsky mi, Henrry Miller mi? Avon Katalogu mu? Alâ Dergisi mi?

Öyleyse geceleri uyumadan önce Mübarek Kur'an'dan en azından birkaç ayet okuyarak uyuyalım ki son kitabımızın ne olduğu anlaşılsın!

Çünkü Kur'an-ı Kerim son kitaptır!

Çünkü Kur'an okuyan tek başına bir adaya düşmez, çünkü Kur'an ameliyatsız, sancısız burun düzeltir.

/ eminimsi — Ben başlatmadım — eminimsi@gmail.com

15 Ayda 4 revizyon

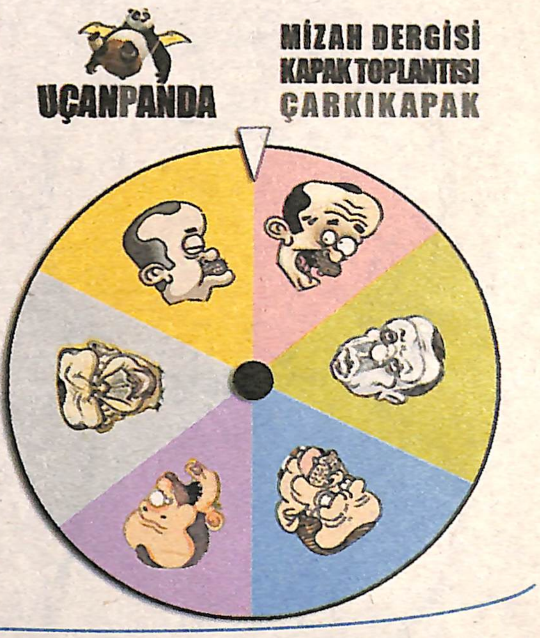

Toplumsal öfkenin örgütlenmesi üzerine

Ahmet Kesgin

Bir Müslümanın yapmak isteyip de yapamadığı şeyler

MUSTAFA AYDIN

Arapların çanak antenlerini Türk dizilerinden Kâbe'deki canlı yayınına çevirmek isterdim.
- Git be kardeşim ne gümüşü!
- Bizi Gümüş'ün villasına götür ya haci!

Millet yasak elmayı hangi aralık yedi yav! Alayının edeb yerleri ortada.
- Yaprak! Yaprak yok mu yaprak!

Taksim Meydanı'nda Nutuk atmak isterdim. Kemalistler asla ve kat'a benden iyi 'NUTUK' atamaz! E, onlar kıyamaz tabii!
- Atıyorum, aatttım! (nutuk kitabı havada, altta elemanı polis götürür)
- Atın, bunu içeri! (police!)

Takvim, harf ve zihniyet devrimi yapmak isterdim.
- Bana 2 arşın ibrişim verir misin bey amca!
- De get la!

Ecdat asırlarca Mekke, Medine fukarasına Sürre alayı yolladı.
(Arap turistlere:)
E, şimdi de biz tersoyuz kardeşim. Hatırlatmak isterdim.

Manevi sıkıntı içindeki arkadaşları 'fabrika ayarlarına dön'dürmek için kalplerindeki 'insaf' tuşuna tokanmak isterdim.
- Ne parmak atıyon la şerefsiz.
- Abi, dur izah ediyim. (pata küte)

Kemalizmin en çökertici devrimi olan 'balık istifi toplu taşıt' devrimini bitirmek isterdim.
- Kadınlar, erkekler ayrı yerde olsa diyorum!
- (Kokoş yolcu): Pis sapık!

Kürtçe, Farsça, Arapça ve Türkçe'yi İslam'dan daha önemli görenleri ikaz etmek isterdim.
- Bak üzüm diyosun ama, bu hem ıneb, hem de engürdür.
(Poşulu Kürt) – Yok walla tirîdir!

Marketlerde olmayıp da nedense mihraplar süsleyen saatleri toplamak isterdim.
- Yetişin! Vay şerefsiz mübarek saati çalıyodun ha! (pata, küte)

- 24 saatte en az 3-5 can yakan nefis motorumun 'nefret' salınımını azaltmak isterdim!
(Üüh, çok pis duman çıkıyo! (Kulaktan duman çıkıyo!)

- Öt lan, hangi örgütsünüz! Taxim'e cami mi olur teres!

- Öğle ezanını Taksim Ulucamii'nde, ikindiyi de Ayasofya-i Kebir'de okumak isterdim.

Kapak Konusu Türkiye Yeni Anayasayı tartışacak. Tartışmaların sonu gelmeyecek ama hükümet en çok da bu ülkede İslami hassasiyet sahibi halkın taleplerine sağır kalacak! Bu süreçte Müslümanlar çeşitli baskılarla unutturulan haklarımızı dillendirmekten çekinmemeli!

Dosya Konusu Cafcaf bu sayısında yapmak isteyip de yapamadığımız şeyleri dosya konusu yaptı. Neler yapmak istiyormuşuz da yapamamışız, neler...

Şalcı Şöhret Bacıyı unutmadık, unutmayacağız! Bir şehid şehadetinden on yıllar sonra tek başına zalimleri alaşağı edebilir!

Son pişmanlık

İnnâ enzer-nâ-küm: Gerçekten biz uyararak haber verdik size

Azâben karîbâ: Yakın bir azabı

Yevme: O gün

Yenzuru'l-mer'u: Kişi bakar

Mâ kaddemet yedâ-hu: Kendi elleriyle yapıp gönderdiği şeylere

Ve yekuulü'l-kâfiru: Kâfir de der ki

Yâ leytenî: Keşke ben

Küntü türâbâ: Toprak olsaydım!

Keremli Kur'an'ın otuzuncu cüzüne adını veren ve ülkemizde Amme adıyla tanınan 78. surenin, Nebe (Haber) suresinin kırkıncı ve son ayetidir bu.

Dünyada olup biten şeylere, özellikle de kendisine yanlış, haksız, gereksiz, saçma görünen şeylere bakan pek çok kişi, hemencecik merhametli, iyi ve âdil bir Tanrı'nın bütün bu kötülükleri nasıl yapabildiğine, kendisi yapmamış ve yapmıyor ise yapanlara nasıl izin verdiğine, göz yumduğuna şaşar kalır. Bu şaşkınlık dalgaları, kimilerini inkâr kayalıklarına dek sürükler: "Mademki dünyamızın tarihi ve bugünü bunca zulümle, bunca haksızlıkla kaplı, demek ki iyilik, güzellik, doğruluk özlemlerimizi tatmin edecek bir varlık, bir yaratıcı, bir Tanrı yok!" deyiverirler.

Oysa Tanrı vardır, birdir ve yarattıkları arasında insanı düşünme yeteneği ve seçme özgürlüğüyle donatarak "eşref" kılmış ve öteki âlemde ektiklerini biçmek üzere yeryüzü tarlasına yollamıştır. Tarlanın da sınırları vardır, ömrün de. Bu sınırlar kimi zaman gözleri yaşartır, ciğerleri yakar: "Şu dünyada bir nesneye, yanar içim, göynür özüm: Yiğit iken ölenlere, gök ekini biçmiş gibi!" demekten kendini alamaz Yunus.

- Koca Yunus bu sözleri söylediğinde "Yunus miskin çiğ idik, piştik elhamdü lillâh!" diyecek olgunluğa ermemiş miydi daha?

- İnsanlığımızın sınırları bize çelişik görünen bin bir tecelliyi yansıtacak genişliktedir desek olmaz mı?

- Olabilir, evet!

- Ve bu olabilirlikler, defterlerin dürüldüğü vakte kadar sürse gerek. O vakit, anlayacağız; aslında ne hüzne gerek var, ne telâşa. Çünkü orada, o hesap gününde insanlar yalnızca kendi elleriyle yaptıklarını görecekler; ne Tanrı'nın yaptıklarından sorumludur kişi, ne başkalarının yaptıklarından.

- Bu durumda pişmanlıklarımızın "son pişmanlık" olmaması mı gerekiyor?

- Yor yor!

- Yorma yorma!

- Yorul yorul! Burada yorul ki orada dinlenesin!

KARTON Piyer

Suavi Kemal Yazgıç

BU PAZARTESİLERİN BİR ANLAMI OLMALI

Muhtemelen pazartesi günü ileride benden davacı olacak. Ben ise kesinlikle salı gününe açacağım davamı. Bakalım pazartesi mi yaman, ben mi yoksa salı mı?

Önemli işlerimi ne anlamı var ise pazartesi günleri başlatmaya çalışırım. Önemli işlerim dediğim mesainin ne kadar önemsiz olduğunu görünce pazartesiyi filan bir kenara bırakıp, boşa harcadığım zamanımı dolu geçirmiş bile olsam geride pek de manalı bir şey bırakmayacağıma üzülmeye başlarsınız ama bu yazımın konusu sizin üzüntüleriniz değil benim pazartesilerim.

Mesela balık etinden hallice olmam gerçeği ile ne zaman yüzyüze gelsem bir sonraki pazartesi diyete başlamaya karar veririm. Genelde yeni bir pantolon almaya karar verip, sonra da deneme kabininde binbir çeşit sıkıntı yaşayınca alırım bu kararımı. Nasılsa pazartesi diyete başlıyacağım diye bir önceki hafta sonu yüklüce karbonhidrat yerim. Derken pazartesi çıka gelir. Ancak bunun bir de salısı vardır di mi? Gün çarşambaya evrilince ise diyetimin helvasını yemek düşer bana.

Yeni bir roman yazmaya karar verince ak kâğıtlar üzerinde yerini alacak ilk cümle pazartesi günü kurulur. Özneden yükleme gizli bir yol gider mi bilemem ama salı günü cümle kurma makinem sus pus olur. Çarşamba olunca da o ilk cümle yapayalnız kalır kâğıt üzerinde…

Yabancı dil öğrenmeye de pazartesileri başlarım. Bir dil bir insan, iki dil iki insan derken bir pazartesiden sonraki çarşambaya ikinci dilimin ikinci insanının helvasını karmaya başlarım bile. (Yine tatlı tatlı kalori muhabbeti yapmaya başladım. Kusura bakmayın.)

Hep eğitim sistemi yüzünden oluyor bunlar. Onun da farkındayım. Okullar her sene pazartesileri açılır. İnsanlara başak günlerde de bir şey başlıyabileceği fikrinden uzak tutmaya çalışıyorlar besbelli.

Kim bilir hangi gizli servisin hangi kötü emelini gerçekleştirmek için gerçekleştirdiği şartlanmaya maruz kalmış durumdayım?

Komplo teorileri bir tarafa bir pazartesi, salı, çarşamba tekrarlarıyla geçiyor ömrüm. Pazartesi başlangıç, salı yılgınlık, çarşamba helva…

Kabahat pazartesilerde mi yoksa bende mi bilmiyorum. Aman ne olacak onu da pazartesi düşünürüm değil mi?

Dostlarım helvam bol fıstıklı olsun lütfen. Masraftan kaçmayın, malzemeden kısmayın…

ÖĞRENCİ EVİNDE NELER NELER

Fatma ünal yazdı
müzeyyen yılmaz Çizdi

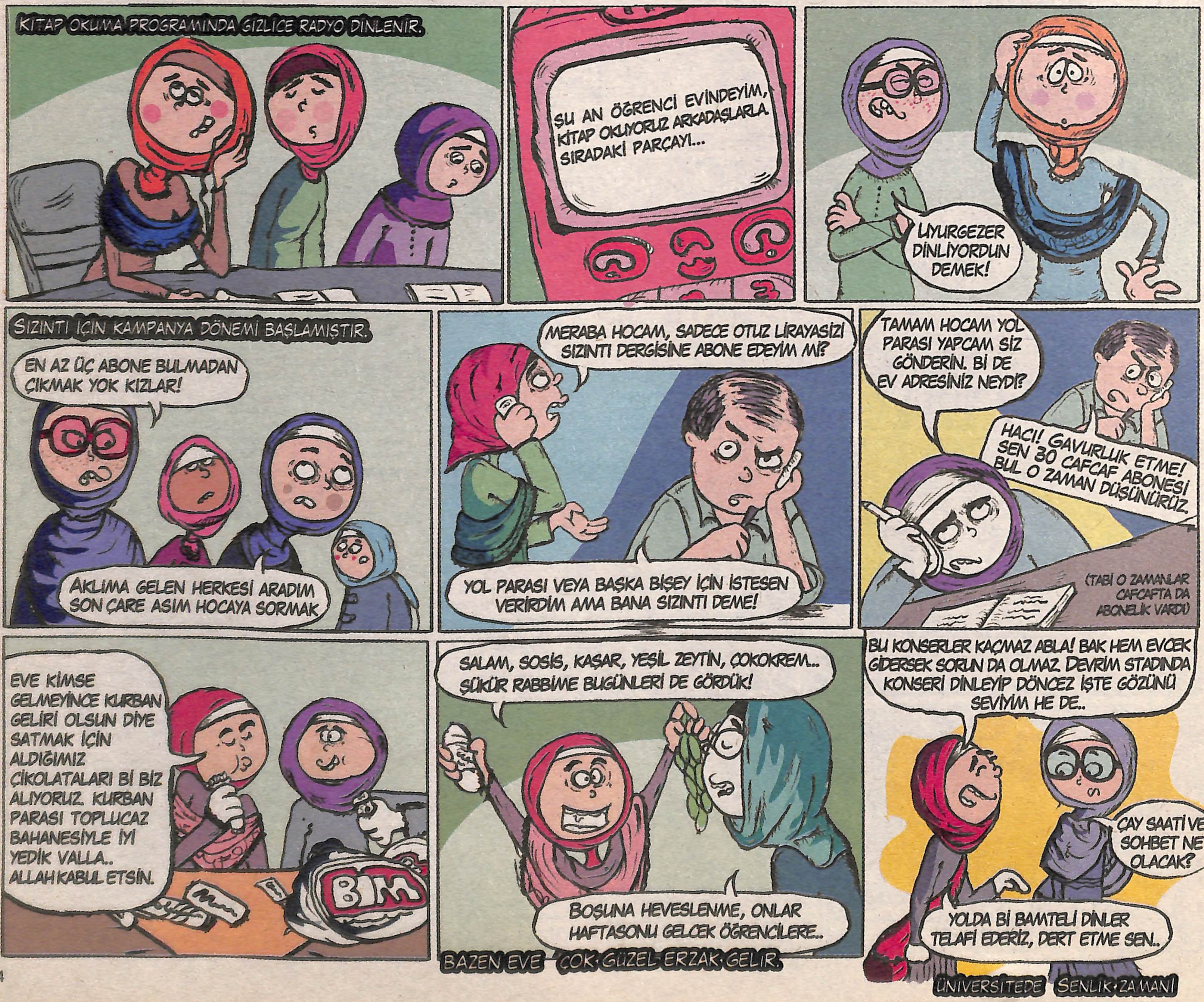

BAŞBAKAN DA İSTER, İSTER DE YAPAMAZ...

YAZ: HAKAN ÖZTÜRK
ÇİZ: EMRE BİLGİÇ

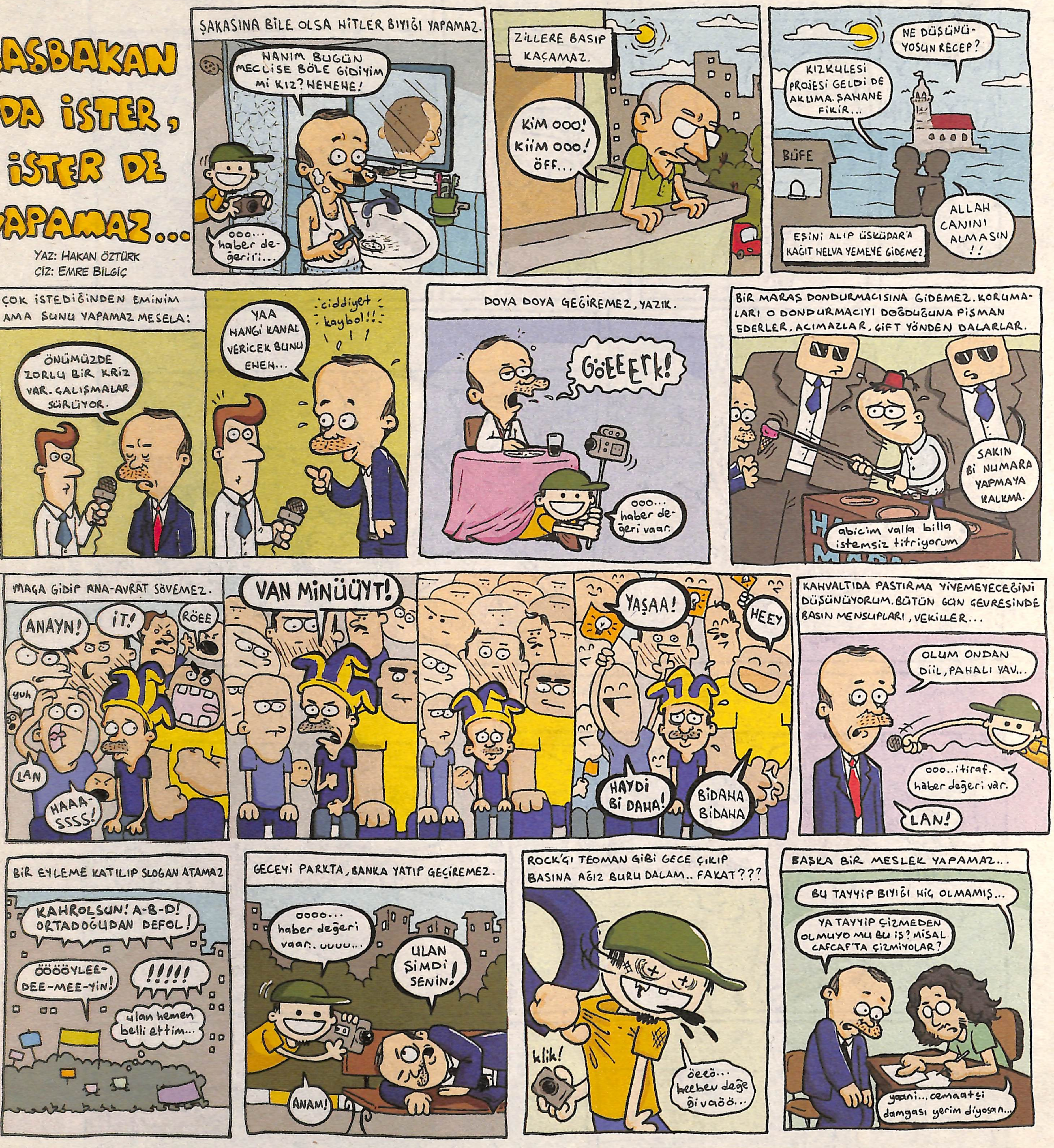

***Cafcaf ekibine Ürdün'den Mahmoud Behiri katıldı. Behiri'nin çalışmalarını www.cafcafdergisi.net'de de görebileceğiz.**

*Murat Karaca'nın Cin Ali çizimlerini 1,5 metrelik taş tabletlere çizdiği ortaya çıktı.

***"Zamanda Yolculuk" Cafcaf yazar ve çizerlerinin en çok yapmak istedikleri şeymiş.**

*Ayrıntılı araştırmalar gösterdi ki Wikileaks belgeleri içinde hiç Cafcaf kelimesi geçmiyormuş.

***Tırcı Balaban'ın kamyon şöförü olmadan önce hangi hamamda pos bıyıkla tellaklık yaptığını sadece Volkan Akmeşe biliyormuş.**

*Cafcaf'ın boyacısı Elif Büşra Doğan da artık üniversiteli.

***Cafcaf'ın diğer boyacısı Elif Nur Can da artık üniversiteli.**

*Emre Bilgiç Umreye gitti, gidiş o gidiş. Dönmedi hala.

***Asım Gültekin Cafcaf'ın milli tatlısı olan Güllaç'la arasını bozmuş olacakki Ramazanda kameralarımıza yakalanmadı.**

*Yusuf Kot tam 2 gün uğraşarak 4 günlük efor sarf edip 3 aylık Cafcaf dergisine kölşesini teslim etti.

***Nazım Taşan'ın sevilen köşesi Devrimci Derviş artık yok. Onun yerine "Ruşen Küp" var.**

Muhammed Burak öğretmen oldu.

***Yalçın Turgut Balaban ağabey ciddi bir operasyon geçirdi. Kendisine Allah'tan şifa diliyoruz.**

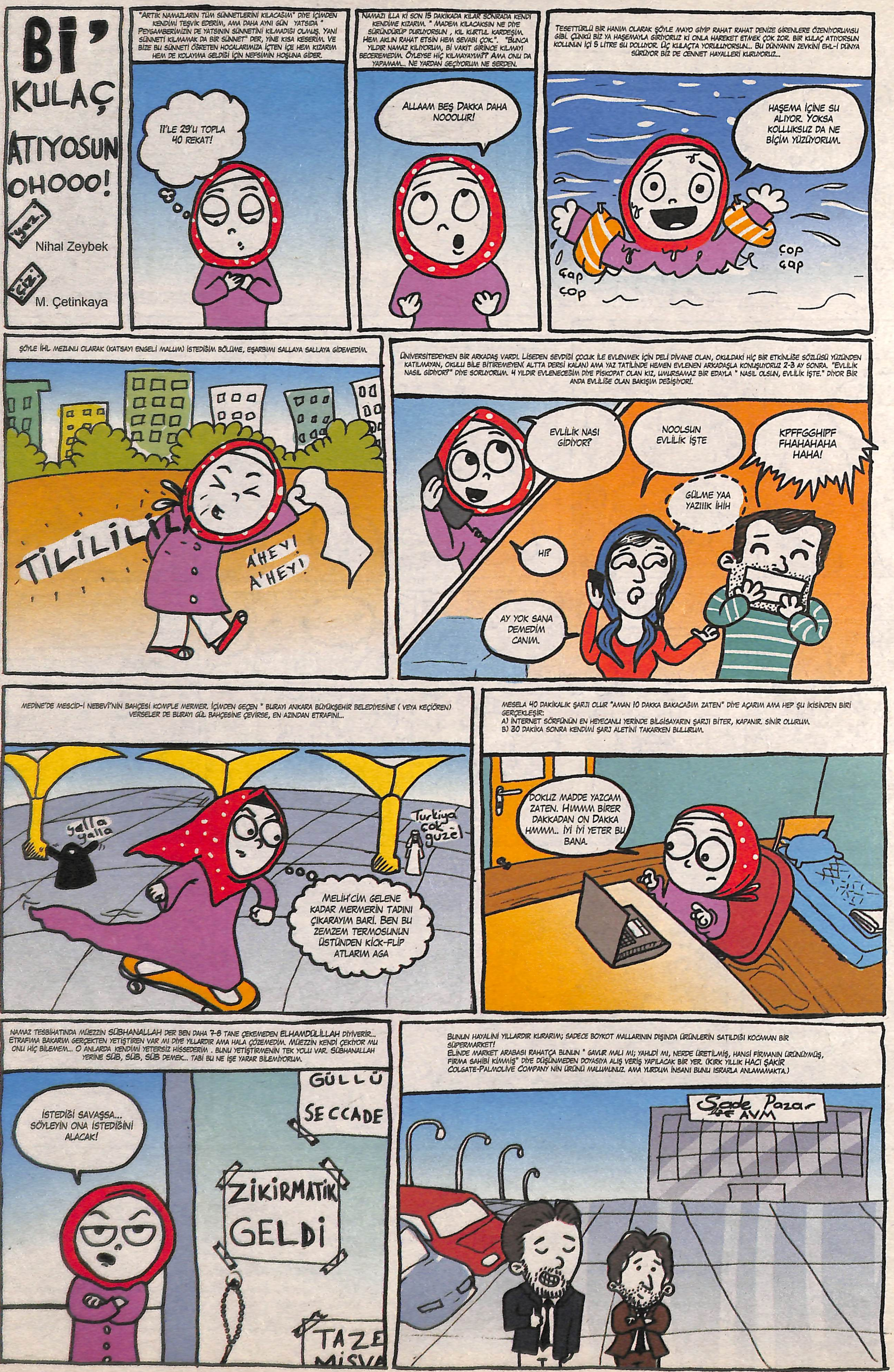

Bi' KULAÇ ATIYOSUN OHOOO!
Yez. Nihal Zeybek
Çiz. M. Çetinkaya
"ARTIK NAMAZLARIN TÜM SÜNNETLERİNİ KILACAĞIM" DİYE İÇİMDEN KENDİMİ TEŞVİK EDERİM, AMA DAHA AYNI GÜN YATSIDA " PEYGAMBERİMİZİN DE YATSININ SÜNNETİNİ KILMADIĞI OLMUŞ. YANİ SÜNNETİ KILMAMAK DA BİR SÜNNET" DER, YİNE KISA KESERİM. VE BİZE BU SÜNNETİ ÖĞRETEN HOCALARIMIZA İÇTEN İÇE HEM KIZARIM HEM DE KOLAYIMA GELDİĞİ İÇİN NEFSİMİN HOŞUNA GİDER.
11'LE 29'U TOPLA 40 REKAT!
NAMAZI İLLA Kİ SON 15 DAKİKADA KILAR SONRADA KENDİ KENDİME KIZARIM. " MADEM KILACAKSIN NE DİYE SÜRÜNDÜRÜP DURUYORSUN , KIL KURTUL KARDEŞİM. HEM AKLIN RAHAT ETSİN HEM SEVABI ÇOK.". "BUNCA YILDIR NAMAZ KILIYORUM, Bİ VAKİT GİRİNCE KILMAYI BECEREMEDİM. ÖYLEYSE HİÇ KILMAYAYIM?? AMA ONU DA YAPAMAM... NE YARDAN GEÇİYORUM NE SERDEN.
ALLAAM BEŞ DAKKA DAHA NOOOLUR!
TESETTÜRLÜ BİR HANIM OLARAK ŞÖYLE MAYO GİYİP RAHAT RAHAT DENİZE GİRENLERE ÖZENİYORUMSU GİBİ. ÇÜNKÜ BİZ YA HAŞEMAYLA GİRİYORUZ Kİ ONLA HAREKET ETMEK ÇOK ZOR. BİR KULAÇ ATIYORSUN KOLUNUN İÇİ 5 LİTRE SU DOLUYOR. ÜÇ KULAÇTA YORULUYORSUN... BU DÜNYANIN ZEVKİNİ EHL-İ DÜNYA SÜRÜYOR BİZ DE CENNET HAYALLERİ KURUYORUZ...
HAŞEMA İÇİNE SU ALIYOR. YOKSA KOLLUKSUZ DA NE BİÇİM YÜZÜYORUM.
ÇAP ÇOP
ÇOP ÇAP
ŞÖYLE İHL MEZUNU OLARAK (KATSAYI ENGELİ MALUM) İSTEDİĞİM BÖLÜME, EŞARBIMI SALLAYA SALLAYA GİDEMEDİM.
TİLİLİLİLİ
A'HEY! A'HEY!
ÜNİVERSİTEDEYKEN BİR ARKADAŞ VARDI. LİSEDEN SEVDİĞİ ÇOCUK İLE EVLENMEK İÇİN DELİ DİVANE OLAN, OKULDAKİ HİÇ BİR ETKİNLİĞE SÖZLÜSÜ YÜZÜNDEN KATILMAYAN, OKULU BİLE BİTİREMEYEN(ALTTA DERSİ KALAN) AMA YAZ TATİLİNDE HEMEN EVLENEN ARKADAŞLA KONUŞUYORUZ 2-3 AY SONRA. "EVLİLİK NASIL GİDİYOR?" DİYE SORUYORUM. 4 YILDIR EVLENECEĞİM DİYE PİSKOPAT OLAN KIZ, UMURSAMAZ BİR EDAYLA " NASIL OLSUN, EVLİLİK İŞTE." DİYOR BİR ANDA EVLİLİĞE OLAN BAKIŞIM DEĞİŞİYOR!.
EVLİLİK NASI GİDİYOR?
NOOLSUN EVLİLİK İŞTE
KPFFGGHIPF FHAHAHAHA HAHA!
GÜLME YAA YAZIIIK İHİH
HI?
AY YOK SANA DEMEDİM CANIM.
MEDİNE'DE MESCİD-İ NEBEVİ'NİN BAHÇESİ KOMPLE MERMER. İÇİMDEN GEÇEN " BURAYI ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİNE (VEYA KEÇİÖREN) VERSELER DE BURAYI GÜL BAHÇESİNE ÇEVİRSE, EN AZINDAN ETRAFINI...
yalla yalla
Turkiya çok güzel
MELİH'CİM GELENE KADAR MERMERİN TADINI ÇIKARAYIM BARİ. BEN BU ZEMZEM TERMOSUNUN ÜSTÜNDEN KİCK-FLİP ATLARIM AGA
MESELA 40 DAKİKALIK ŞARJI OLUR "AMAN 10 DAKKA BAKACAĞIM ZATEN" DİYE AÇARIM AMA HEP ŞU İKİSİNDEN BİRİ GERÇEKLEŞİR:
A) İNTERNET SÖRFÜNÜN EN HEYECANLI YERİNDE BİLGİSAYARIN ŞARJI BİTER, KAPANIR. SİNİR OLURUM.
B) 30 DAKİKA SONRA KENDİMİ ŞARJ ALETİNİ TAKARKEN BULURUM.
DOKUZ MADDE YAZCAM ZATEN. HIMMM BİRER DAKKADAN ON DAKKA HMMM... İYİ İYİ YETER BU BANA.
NAMAZ TESBİHATINDA MÜEZZİN SÜBHANALLAH DER BEN DAHA 7-8 TANE ÇEKEMEDEN ELHAMDÜLİLLAH DİYİVERİR... ETRAFIMA BAKARIM GERÇEKTEN YETİŞTİREN VAR MI DİYE YILLARDIR AMA HALA ÇÖZEMEDİM. MÜEZZİN KENDİ ÇEKİYOR MU ONU HİÇ BİLEMEM... O ANLARDA KENDİMİ YETERSİZ HİSSEDERİM . BUNU YETİŞTİRMENİN TEK YOLU VAR. SÜBHANALLAH YERİNE SÜB, SÜB, SÜB DEMEK... TABİ BU NE İŞE YARAR BİLEMİYORUM.
İSTEDİĞİ SAVAŞSA... SÖYLEYİN ONA İSTEDİĞİNİ ALACAK!
GÜLLÜ SECCADE
ZİKİRMATİK GELDİ
TAZE MİSVA
BUNUN HAYALİNİ YILLARDIR KURARIM; SADECE BOYKOT MALLARININ DIŞINDA ÜRÜNLERİN SATILDIĞI KOCAMAN BİR SÜPERMARKET!
ELİNDE MARKET ARABASI RAHATÇA BUNUN " GAVUR MALI MI; YAHUDİ MI, NERDE ÜRETİLMİŞ, HANGİ FİRMANIN ÜRÜNÜYMÜŞ, FİRMA SAHİBİ KİMMİŞ" DİYE DÜŞÜNMEDEN DOYASIYA ALIŞ VERİŞ YAPILACAK BİR YER. (KIRK YILLIK HACI ŞAKİR COLGATE-PALMOLİVE COMPANY NİN ÜRÜNÜ MALUMUNUZ. AMA YURDUM İNSANI BUNU ISRARLA ANLAMAMAKTA.)
Sade Pazar AVM

BİR ŞEYİN OLMASINI İSTEYİP DE OLMAMASI ŞEKLİNDE PARÇALARDAN OLUŞAN BİR PAZIL OLARAK HAYATA DAİR BİR KAÇ DEĞİNMEDE BULUNAN

HAKIYKAT DENİLEN TEK DİŞİ KALMIŞ CANAVAR

İSİMLİ SAYFA NİYAZİ ÇOL ADLI ŞAHIS TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR. ŞAHSIN E POSTA ADRESİ, niyazicolbey@gmail.com'DUR.. SAYGILAR...

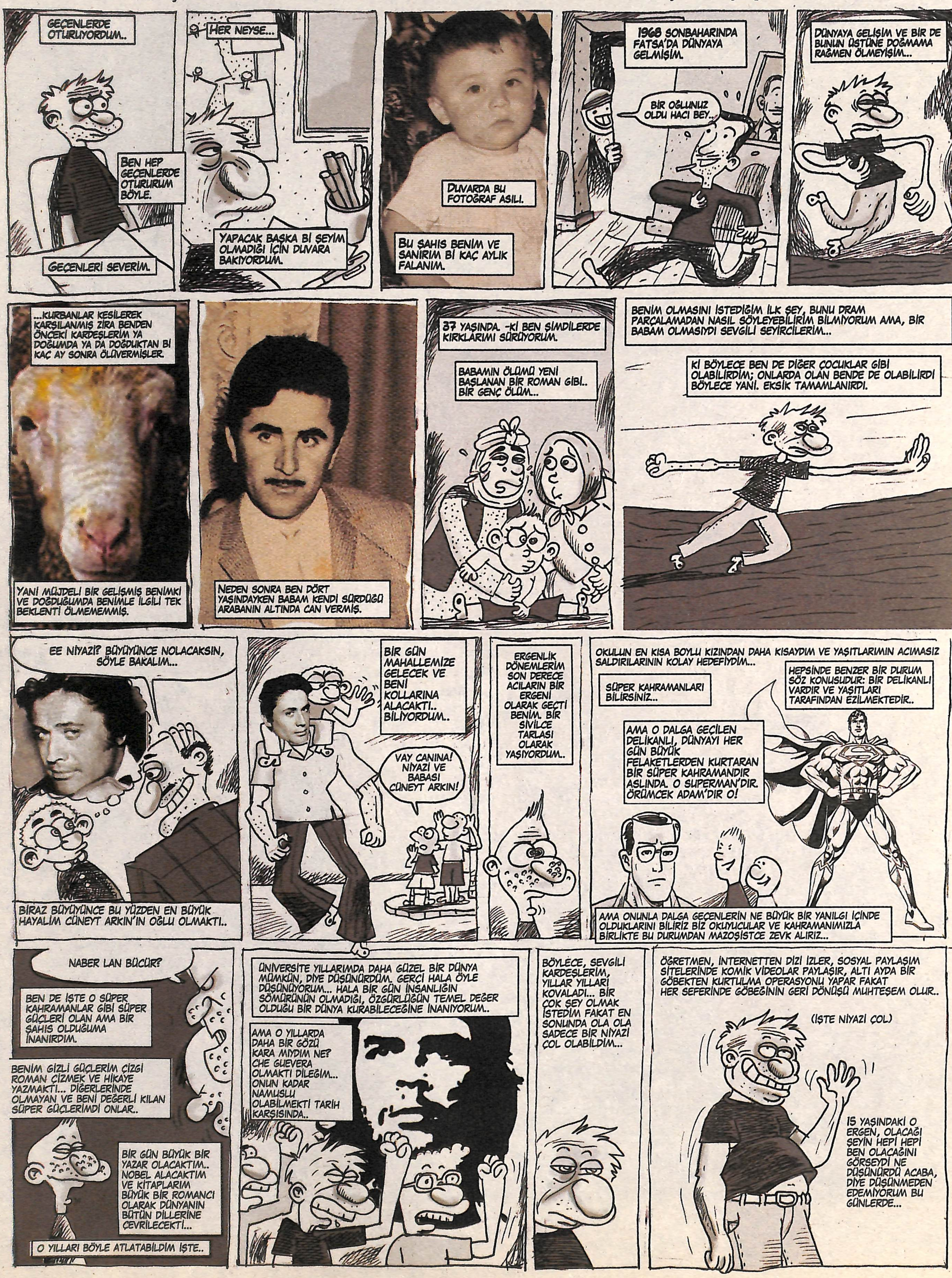

BAŞBAKAN OLSALARDI

Yazan: Güray Süngü Çizen: Mahmud Behiri

taymtravol!

Hakan Öztürk + Elif Büsra

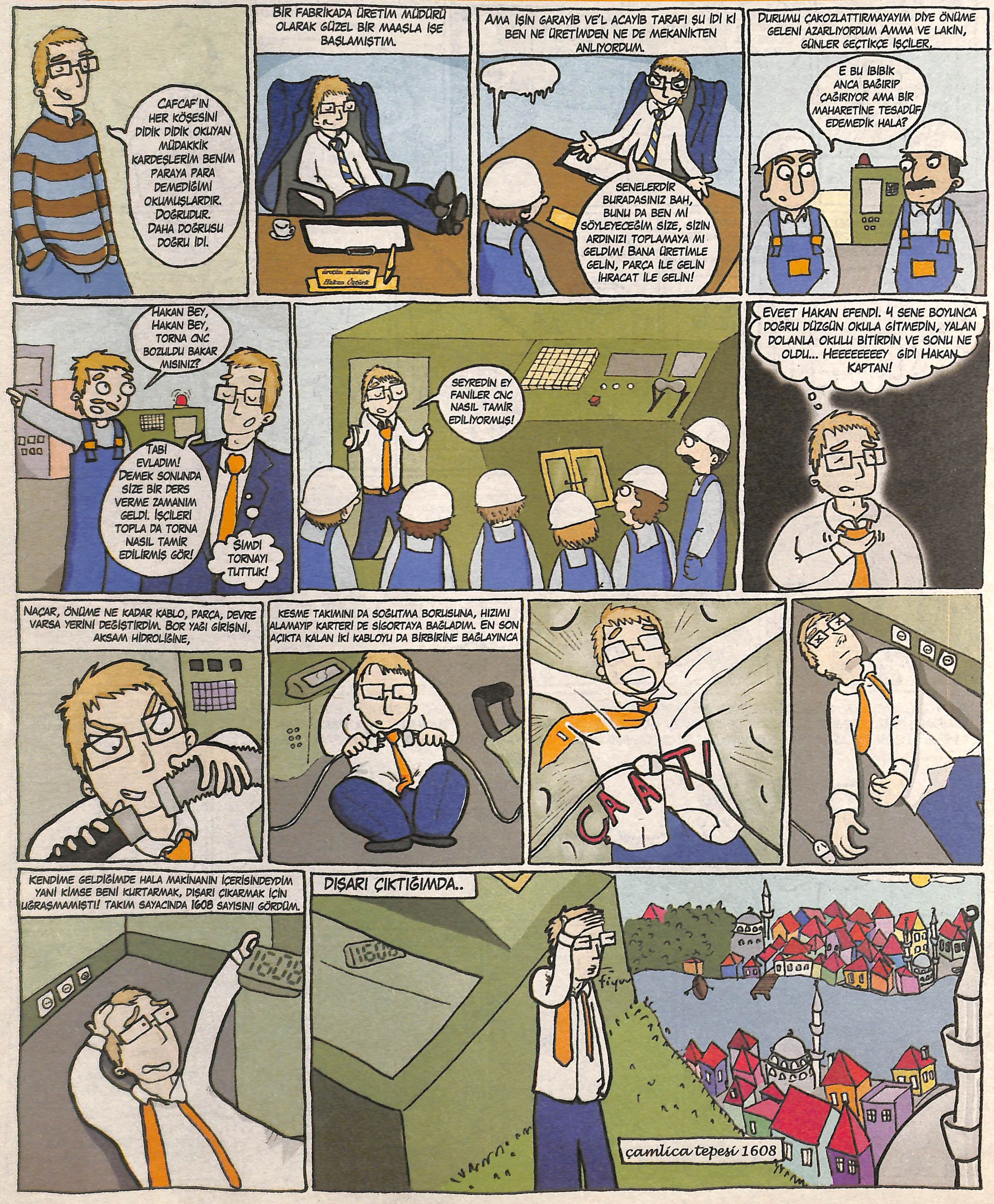

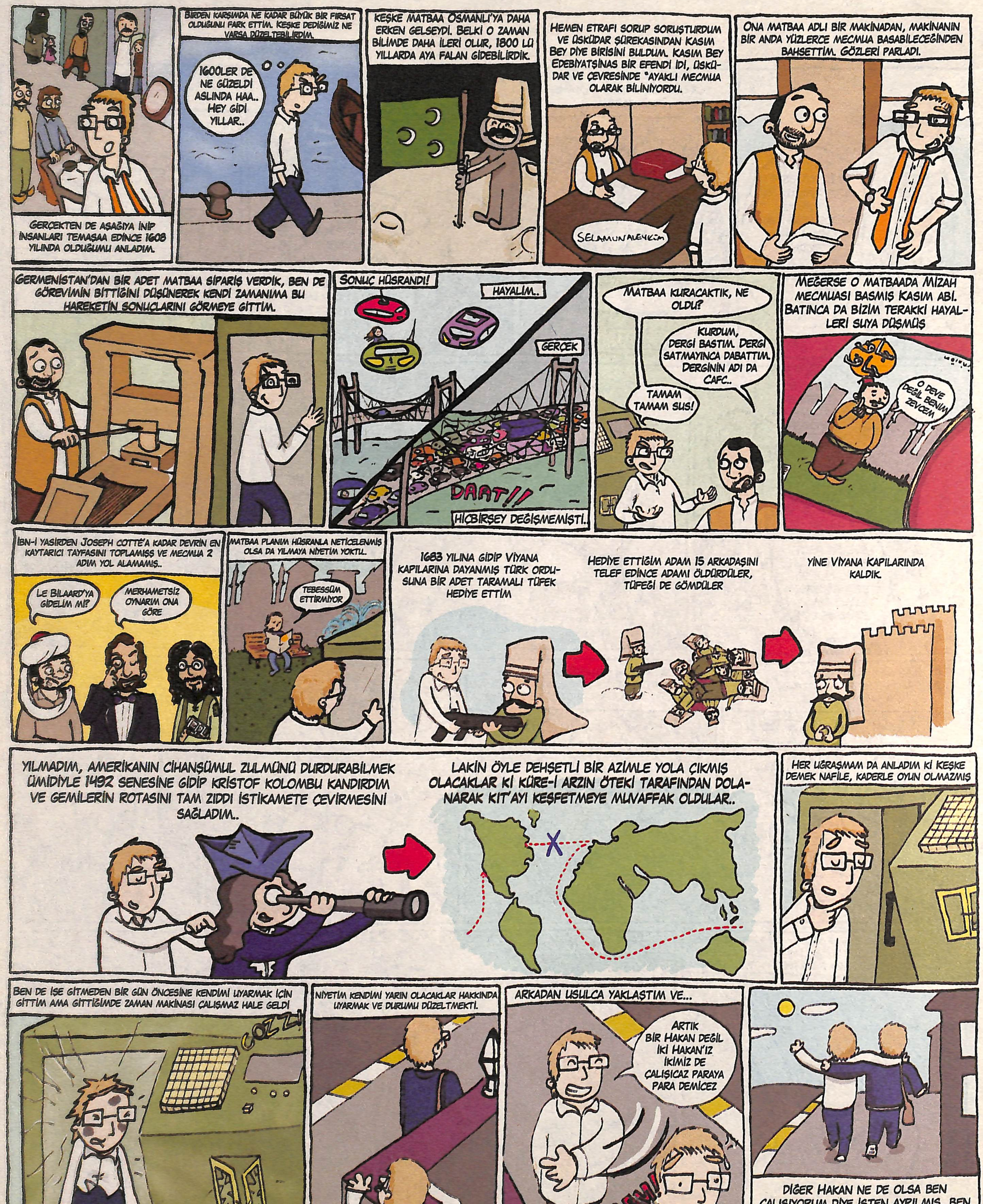
GERÇEKTEN DE AŞAĞIYA İNİP İNSANLARI TEMAŞAA EDİNCE 1608 YILINDA OLDUĞUMU ANLADIM.
BİRDEN KARŞIMDA NE KADAR BÜYÜK BİR FIRSAT OLDUĞUNU FARK ETTİM. KEŞKE DEDİĞİMİZ NE VARSA DÜZELTEBİLİRDİM.
1600LER DE NE GÜZELDİ ASLINDA HAA.. HEY GİDİ YILLAR..
KEŞKE MATBAA OSMANLI'YA DAHA ERKEN GELSEYDİ. BELKİ O ZAMAN BİLİMDE DAHA İLERİ OLUR, 1800 LÜ YILLARDA AYA FALAN GİDEBİLİRDİK.
HEMEN ETRAFI SORUP SORUŞTURDUM VE ÜSKÜDAR ŞÜREKASINDAN KASIM BEY DİYE BİRİSİNİ BULDUM. KASIM BEY EDEBİYATŞİNAS BİR EFENDİ İDİ, ÜSKÜDAR VE ÇEVRESİNDE "AYAKLI MECMUA OLARAK BİLİNİYORDU.
SELAMUNALEYKÜM
ONA MATBAA ADLI BİR MAKİNADAN, MAKİNANIN BİR ANDA YÜZLERCE MECMUA BASABİLECEĞİNDEN BAHSETTİM. GÖZLERİ PARLADI.
GERMENİSTAN'DAN BİR ADET MATBAA SİPARİŞ VERDİK, BEN DE GÖREVİMİN BİTTİĞİNİ DÜŞÜNEREK KENDİ ZAMANIMA BU HAREKETİN SONUÇLARINI GÖRMEYE GİTTİM.
SONUÇ HÜSRANDI!
HAYALİM..
GERÇEK
DAAT!!
HİÇBİRŞEY DEĞİŞMEMİŞTİ.
MATBAA KURACAKTIK, NE OLDU?
KURDUM, DERGİ BASTIM. DERGİ SATMAYINCA DABATTIM. DERGİNİN ADI DA CAFC..
TAMAM TAMAM SUS!
MEĞERSE O MATBAADA MİZAH MECMUASI BASMIŞ KASIM ABİ. BATINCA DA BİZİM TERAKKİ HAYALLERİ SUYA DÜŞMÜŞ
O DEVE DEĞİL BENİM ZEVCEM
İBN-İ YASİRDEN JOSEPH COTTÉ'A KADAR DEVRİN EN KAYTARICI TAYFASINI TOPLAMIŞŞ VE MECMUA 2 ADIM YOL ALAMAMIŞ..
LE BİLAARD'YA GİDELİM Mİ?
MERHAMETSİZ OYNARIM ONA GÖRE
MATBAA PLANIM HÜSRANLA NETİCELENMİŞ OLSA DA YILMAYA NİYETİM YOKTU..
TEBESSÜM ETTİRMİYOR
1683 YILINA GİDİP VİYANA KAPILARINA DAYANMIŞ TÜRK ORDUSUNA BİR ADET TARAMALI TÜFEK HEDİYE ETTİM
HEDİYE ETTİĞİM ADAM 15 ARKADAŞINI TELEF EDİNCE ADAMI ÖLDÜRDÜLER, TÜFEĞİ DE GÖMDÜLER
YİNE VİYANA KAPILARINDA KALDIK.
YILMADIM, AMERİKANIN CİHANŞÜMUL ZULMÜNÜ DURDURABİLMEK ÜMİDİYLE 1492 SENESİNE GİDİP KRİSTOF KOLOMBU KANDIRDIM VE GEMİLERİN ROTASINI TAM ZIDDI İSTİKAMETE ÇEVİRMESİNİ SAĞLADIM..
LAKİN ÖYLE DEHŞETLİ BİR AZİMLE YOLA ÇIKMIŞ OLACAKLAR Kİ KÜRE-İ ARZIN ÖTEKİ TARAFINDAN DOLANARAK KIT'AYI KEŞFETMEYE MUVAFFAK OLDULAR..
HER UĞRAŞMAM DA ANLADIM Kİ KEŞKE DEMEK NAFİLE, KADERLE OYUN OLMAZMIŞ
BEN DE İŞE GİTMEDEN BİR GÜN ÖNCESİNE KENDİMİ UYARMAK İÇİN GİTTİM AMA GİTTİĞİMDE ZAMAN MAKİNASI ÇALIŞMAZ HALE GELDİ
COZZ!
NİYETİM KENDİMİ YARIN OLACAKLAR HAKKINDA UYARMAK VE DURUMU DÜZELTMEKTİ.
ARKADAN USULCA YAKLAŞTIM VE...
ARTIK BİR HAKAN DEĞİL İKİ HAKAN'IZ İKİMİZ DE ÇALIŞICAZ PARAYA PARA DEMİCEZ
ZBAM!
DİĞER HAKAN NE DE OLSA BEN ÇALIŞIYORUM DİYE İŞTEN AYRILMIŞ, BEN DE O ÇALIŞIYOR DİYE AYRILMIŞTIM. ÖYLE KALDIK ORTADA ŞİMDİ!

✻ Şalcı Şöhret Bacı, başımızın tacı!.. [çizerin notu]✻

Bitmez..

BU SAYFANIN TAMAMLANMASINDA ULTRAMEGA KATKILARINDAN ÖTÜRÜ BİLKENT ÜNİ. 76.YURT KANTİNİ MÜDAVİMLERİ'NE TEŞEKKÜRLER... ŞURALARDAYIZ → www.twitter.com/emrevebilgic

Hikaye: Aykut Ertuğrul Çizen: Bedri Baykam

ÇEKİÇ

'Bir çekici, sandığı açmakta yada komşumu gebertmekte kullanabilirim'
J.P. Sartre

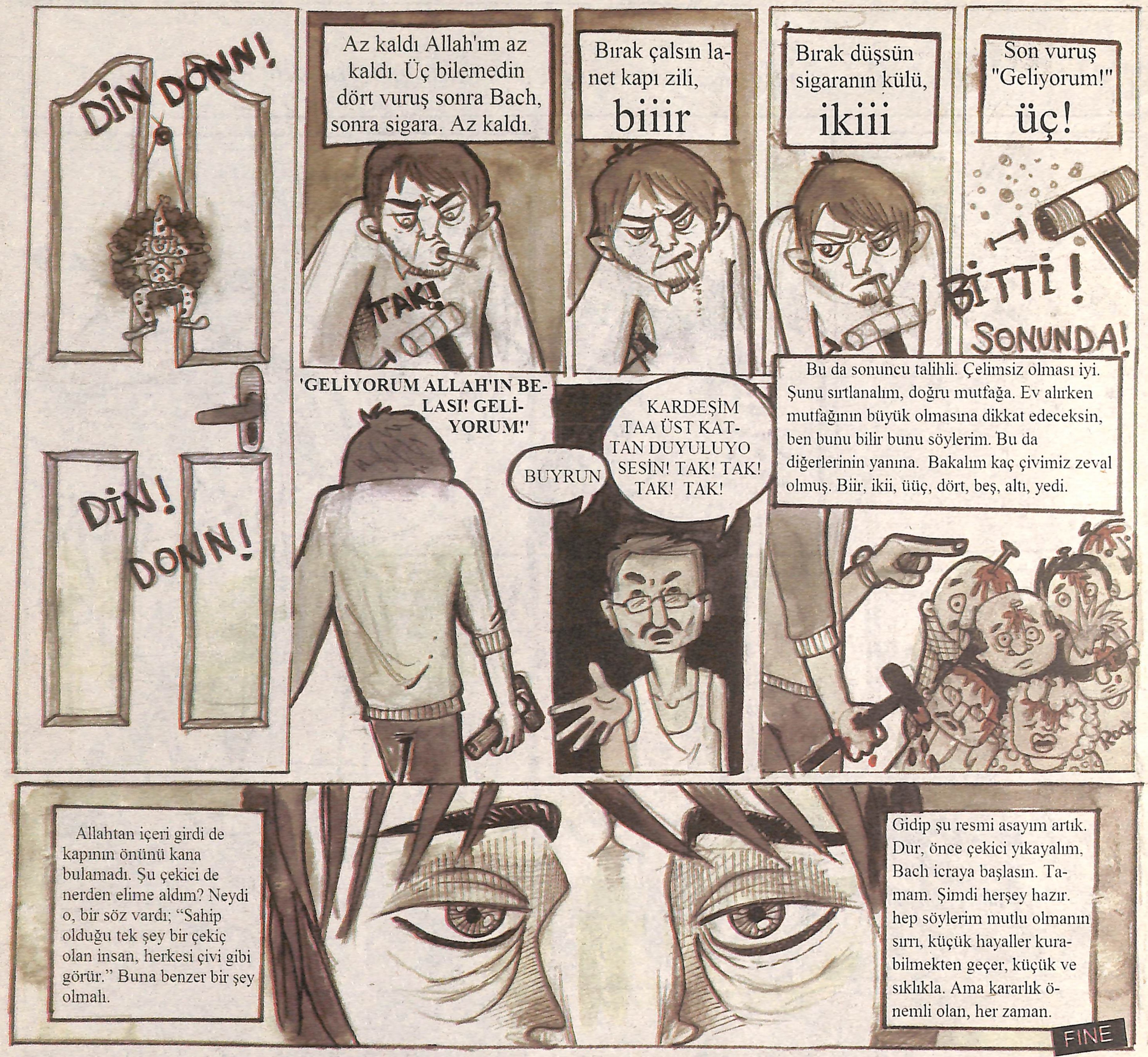

Hakkınızı helal edin

Hiçbir şeyi hulasa edemiyorum. Bir tartışma ortamında hiçbir zaman bir görüşü savunamıyorum. Sohbet ortamlarında ikili oynuyorum. Bir o tarafta oluyorum bir bu tarafta. Bir yazıya başlıyorum, iyi de başlıyorum/iyi ki de başlıyorum, sonra bir bakmışım başlangıçtan epey uzaktayım. İyi de ben buraya gelmeyecektim diyorum. Çoğu zaman bir yere de gelemiyorum. Ne çok "bir" kelimesini kullanıyorum. "Bir" kelimesini bazen yazıyla yazıyorum, bazen rakamla. Bu ikisinin farkını bilmiyorum. "Yazmasam çıldıracaktım" yahut "Yazmadan yapamıyorum, benim ilacım yazmak" demeyi çok isterdim. Ama yazmadan bal gibi de yaşıyorum. Aslında yazmadan daha iyi yaşıyorum. Yazarak hiçbir şey olmuyor. Yazarak bir şeyleri değiştiremiyorsunuz. Sadece yazarak değil, ne yaparsanız yapın bir şeyleri değiştiremiyorsunuz. Çok kısıtlı yaratılmışız. Bunca kısıtlılığa rağmen bir şeyler yapmayı ummak da bazen kendini fazlasıyla önemsemek oluyor. Aslında şimdi düşünüm de bir şeyler yapan insanlar var. Hem de çok şeyler yapan insanlar var. Bakın yine kendimi tekzip etmeye başladım. Dünyada Ömer Muhtarlar, Malcolm X'ler var. Ben o adamların tırnağı değilim.

Bundan bir sene önce çok acı bir gerçeğin farkına vardım. Ben esaslı bir adam olamayacağım. Bir zamanlar kendimde dahi potansiyeli görürdüm. Hep bir atılım yapacakmış gibi hissederdim kendimi. Hep "o gün"ün daha gelmediğini, o gün gelince artık bir şeyleri değiştirmeye başlayacağımı düşünürdüm. Sonra dediğim gibi geçen yıl bir öğleden sonra, yemeğin ağırlığının çöktüğü, göz kapaklarımın sürekli kapanıp açıldığı bir an, ne kadar sıkıcı, ne kadar işe yaramaz bir adam olduğumu düşündüm. Pek bir iş yapmamış olduğumun, yaptığım işlerin kayda değer şeyler olmadığının ayrımına vardım. Benim için kötü bir aydınlanma oldu bu. Bu benim için iyi bir aydınlanma oldu.

Evet, ikisi de oldu. Yazmak da çok saçma gelmeye başladı bu süreçten sonra. Mesela ben bir şeyler yazıyorum. Bunu bir yerlerde birileri okuyor, sonra bundan etkilenip birileri bir şeyler yapıyor. İşte buna inanmıyorum. Bir kitap okudum hayatım değişti diyen adama da inanmıyorum. Yazmadaki samimiyete de inanmıyorum. Bütün bunlarla birlikte bir şey yazıyorsanız, içine biraz yalan, bir miktar da samimiyetsizlik katıyorsunuz. Mesela dünya üzerinde içinde hiç yalan olmayan bir otobiyografi gösterebilir misiniz? Mesela Orhan Pamuk'un İstanbul adlı anı kitabı bana hiç güven vermez, içindeki bütün duyguların manipüle edilmiş olduğunu düşünürüm. "Kimse Kızmasın Kendimi Yazdım" diyen adam ne kadar kendini yazmıştır? Daha doğrusu kendini ne kadar yazmıştır? İnsanların hatırat yazarak tarihi manipüle etme hakkı var mıdır?

Bunlar uzar arkadaş... Herkesin çokça görünür olduğu şu dünyada ben pek görünür olmak istemiyorum galiba. Belki bunda tembelliğin büyük payı vardır. Belki şu an ben de bir şeyleri manipüle ediyor, kendimi sizin gözünüzde farklı konumlandırmaya çalışıyor olabilirim. Yazan kişiye fazla inanmayın zaten. Bir miktar ihtiyat payı her zaman bırakın.

Cafcaf'taki bu yazım çok saçma ve gereksiz oldu. Bunlar dergiye girer de siz bu satırları okursanız hakkınızı helal edin. Siz yine de bir şeyler yazın. Benim tembelliğime bakmayın. Yazmak iyidir. Okumak da iyidir. Bak, o daha iyidir.

niyazicol@gmail.com
hakıykat denilen tek dişi kalmış canavar
NİYAZİ ÇOL
EEE?.. HEH! HEH! TATİLİ DE BİTİRDİK HA ÖRTMEN KARDEŞLERİM? HEH..
HIÇ SORMA YA... YAV KEŞKE BÜTÜN BİR HAYAT TATİL OLSAYDI Dİ Mİ?
HE HE!.. SÜPER OLURDU BE...
HMMM..
BULUNDUGUM ORTAMLARDA MUHABBETİN TIKANMASINDAN HEP KENDİMİ SORUMLU TUTARIM BEN SEVGİLİ OKUYUCU. VE BU YÜZDEN BÖYLE DURUMLAR İÇİN HER ZAMAN HAZIR HİKAYELERİM VARDIR...
HEH.. HEH... TATİL DEYİNCE AKLIMA GELDİ.. GERÇİ KONUMUZLA ALAKASI YOK AMA.. YİNE DE ENTERESAN Bİ ŞEY... ANLATAYIM MI?
FIRUZE MUNİP'İ BİLİYOR.
HEH!.
EVET..
MUNİP BENİM OKUL YILLARIMDAN GÜZEL BİR KARDEŞİMDİ.. AYNI YURTTA KALIRDIK ONUNLA.. AYNI BÖLÜMDENDİK AMA O BENDEN İKİ SINIF ÜSTTEYDİ... ÇOK TATLI Bİ ADAMDI... ÇOK SEVERDİM... ÇOK NAİF, ÇOK İNCE Bİ İNSANDI..
HEMŞERİMDİ.
MUNİP'İN Bİ KIZ ARKADAŞI VARDI.. TAM KENDİSİNE YAKIŞIR BİR BİÇİMDE SON DERECE DERİN, VE BİR O KADAR YAKICI BİR BAĞLILIKLA AŞIKTI KIZA VE İŞTE O KIZ BİR GÜN MUNİP'İ TERKETTİ... ZAVALLI MUNİP TERKEDİLİŞİNİN AKŞAMI EVDE BÜTÜN GECE HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLAMIŞ...
DERKEN BİRDEN KIZ ARKADAŞININ YANINDA OLMADIĞI HAYATI YAŞAMANIN HİÇ BİR ANLAMI OLMAYACAĞI KANAATİNE VARMIŞ VE O AN İNTİHAR ETMEYE KARAR VERMİŞ..
İNTİHAR İÇİN HEMEN HAREKETE GEÇMİŞ MUNİP.. İŞE YARAR NE VAR ARAMAYA BAŞLAMIŞ EVDE.. İLAÇ, İP GİBİ ŞEYLER YANİ.. EVİN ALTINI ÜSTÜNE GETİRMİŞ, ARMADIK KÖŞE BIRAKMAMIŞ...
ÇAYLARI TAZELEYEYİM?
FAKAT Bİ KAÇ ASPİRİN VE SAÇMA SAPAN BİR AYAYKABI BAĞI DIŞINDA Bİ ŞEY BULAMAMIŞ.. TABİİ ÖĞRENCİ EVİ.. PİKNİK TÜP VAR SADECE VE O DA İŞE YARAMAZ... BIÇAK JİLET GİBİ ŞEYLERİ DE GÖZÜ KESMEMİŞ...
BÖYLECE MALZEMESİZLİKTEN İNTİHAR EDEMEMİŞ MUNİP... HÜNGÜR HÜNGÜR, HÖNKÜRE HÖNKÜRE ÖYLECE KALAKALMIŞ NE YAPACAĞINI BİLEZ Bİ HALDE...
NEDEN SONRA BİRDEN, YARINKİ FELSEFE TARİHİ SINAVINI HATIRLAMIŞ... SON DERECE KIL BİR HOCA TARAFINDAN VERİLEN SON DERECE KAZIK BİR DERSMİŞ BU..
E MADEM İNTİHAR EDEMİYORUM, DEMİŞ KENDİ KENDİNE, SINAVA ÇALIŞAYIM BARİ.. VE BÜTÜN GECE FELSEFE TARİHİ ÇALIŞMIŞ BİZİMKİ.. DAHA ÖNCE HİÇ OLMADIĞI KADAR BİR KONSANTRASYONLA SABAHLAMIŞ... SINAVDAN DA KENDİSİ İÇİN BAYAA YÜKSEK BİR NOT, SANIRIM ELLİ BEŞ ALMIŞ...
YAPMA YA
HA! HA!
WALLA..
EH! EH! EH! EH!
MİSAFİRLERİNİ MEMNUN ETMEK İÇİN VARLARINI YOKLARINI ORTAYA KOYAN BİR ÇİFTİZ BİZ...
HMMM..
HMMM..
HMMM..
EH EH!... MUNİP DEDİM DE ŞİMDİ... GERÇİ ALAKASI YOK AMA... YANİ MUNİP ACAYİP BİR ADAMDI... ZATEN O İNTİHAR EDEMEME OLAYINDAN BİR HAFTA SONRA BAŞKA BİRİNE TUTULDU ELEMAN... HERNEYSE.. BİR DE ABİDİN DAYI DİYE BİRİ VARDI...
HAA EVET.. HİLAL KÖYÜ'NDEN ABİDİN DAYI...
HEH!. HEH!.. ULAN NE TİP Bİ ADAMDI GERÇEKTEN YA... YANİ.. BU KADAR OLUR...
HİLAL, BENİM İLK GÖREV YERİMDİ ÖĞRETMENLİKTE.. ABİDİN DAYI DA O KÖYÜN SAKİNLERİNDEN BİR VATANDAŞTI... KENDİSİ BENİM KABUSUMDU... HİÇ Bİ ŞEYİN KARŞISINDA ONUN KARŞISINDA OLDUĞUM KADAR ÇARESİZ KALMADIM BEN...
NAABER ÖRTMEN?

devamı sayfa 18'de

SEMT ŞİİRİ

Beşiktaş
Zenginiyle fakiriyle
Bir bütündür Beşiktaş
Maç saati yaklaştımı
Heyecana doyulmaz.

Taksim
Bi zafer kazansam
Hemen sana koşarım
Fakat eskisi gibi değilsin
Artık çok değiştin

Mecidiyeköy
Bana mı öyle geliyo
yoksa çok mu karışık
istanbulun ortası diyolar
nedir bunun aslı?

Kabataş
Kimilerine son durak
Kimilerine ilk durak
Belki bir buluşma noktası
Atkıcının orası

Kadıköy
Esnafıyla metalcisiyle
Herkese kucak açtın
Fakat Beşiktaş'a
9:30dan sonra vapur koymadın

Sarıyer
Börek dedin mi
Sarıyer derim
Mavi dedinmi
Beyaz derim

Nişantaşı
Kimi yerler vardır
Anlatılmaz yaşanır
Nişantaşında takılmak için
Çok para lazımdır

baş tarafı sayfa 15'te

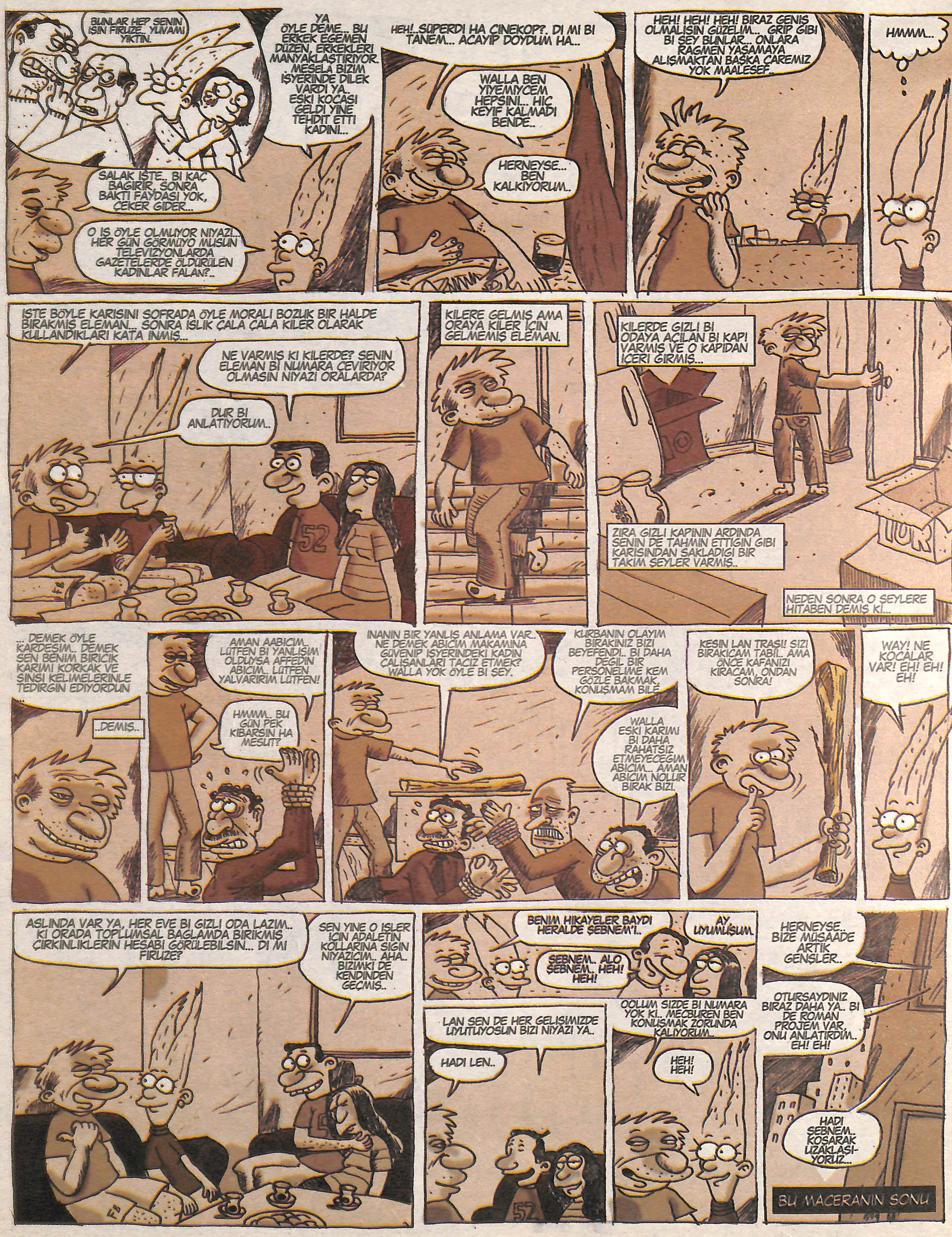

Bir Radikalin Günlüğü

Fuat Kına

Sevgili günlük;

Herşeyden evvel bunca yıl sonra beni, seni tutmaya mecbur eden tüm çevre koşullarını, başta okul hayatım olmak üzere, içerisinde bulunduğum tüm alengirli hayat yollarını, ve ardından yalnız kalma korkusuyla başlayıp, kin ve nefretle biten tüm düşünce düellolarını esefle kınadığımı bilmeni isterim. Evet farkındayım. Senin de bu uzun ve kesif ilk cümleden anladığın gibi, bugünlerde birazcık stres altındayım. Ama iyi tarafından bakalım olaya değil mi, bu elim hayat olmasaydı, belki de seninle hiç tanışamayacaktık. (gayet acı bir gülücük)

Bundan gayri benim içimi dökeceğim, modernizm ve dünyevileşme yağmurlarında barınağım, dertleşme sığınağım sen olacaksın. Beni bu kokuşmuş hayattan, erimiş kimlikten ve garipleşmiş sistemden sen koruyacaksın (tabi Allah'tan sonra sevgili günlük).

Yani senin anlayacağın, ben seni tutmayacağım bundan kelli, sen beni tutacaksın. (tatmin olmuş gibi bile yapamayan gülücük)

Bir de aramızdaki diyaloğun diğer günlük yazarları ve onların oyuncak günlükleri gibi olmayacağını da başlarken belirtmekte fayda var sevgili günlükcüğüm. Bunu bir örnekle açıklasam iyi olacak sanırım, misalen benden şöyle bir cümle beklememelisin; "sevgili günlük bil bakalım bu sabah kaçta kalktım, hahahah bilemediiinnn!", sen de takdir edersin ki bizim her sabah kalktığımız saat değişmez. Sabah sporumuzu güneş doğmadan yaparız biz.

Tam oturtabilmen için al sana bir örnek daha; "sevgili günlük aslı bana bugünlerde hiç bakmıyor, biliyorsun değil mi, gerçekten çok güze.... ", benden bunu da beklemezsin umarım, günlük kardeş. Biz aşık olmayız biliyorsun değil mi? Biz bir güzel görünce kafamızı önümüze eğer ve kafayı kaldırmadan dakikalarca yürürüz, bilirsin. Hem aşık olsam da sana anlatmam, hiç benden öyle muhabbetler beklemeyesin günlükcüğüm... İtiraz etmeye kalkma, itiraz istemem, benim günlüğüm olmayı kolay mı belledin sen bre?

Sana karşı havadan sudan konuşmak isterdim ama, biliyorsun benim günlerim havada suda geçmez pek, benim ayaklarımı yerden kesecek havadis henüz anasının karnından doğmadı. O yüzden başka bir şey anlatacağım sana.

Daha önce bahsettim mi bilmiyorum, üniversite öğrencisiyim ben. Türkiye'nin sayılı üniversitelerinden birinde her Allah'ın günü sayısız işkence çeken sıradan bir Müslüman evladıyım. (biliyorum bu sıradan kelimesine sen de pek inanmadın.) Her sabah itina ile okuluma gider, metalden yapılma, insan görünümlü (ancak ruhsuz) ve de iri bir büstün önünden geçer, bir hayvani parfümlünün yanına oturmamak için sınıfın en arkasını mesken niyetine iskan eder, ve her ders bitimi sınıftan ilk çıkan olma yarışını onur madalyasıyla beraber ben kazanırım.

İşte bu git-gel süreçlerinin bazı safhalarında, okulun duvarlarına özensiz asılmış, düzensiz içerikli bir takım afişler de gözüme takılır elbette. Bir tanesinde yazan gizsiz özneli, arsız tümceli, ve şartsız teslimiyetli bir cümle hiç aklımdan çıkmıyor; "üniversiteler bizimdir, bizim kalacak!"

Bunu diyenlerin okuldaki sayıca oranını söylesem gülmekten sayfaların yırtılır, çizgilerinse yamulurdu, emin ol sevgili günlük. (bu biraz samimi bir gülücük galiba)

Devrimci adam, bu afişi görür de, "hayır üniversiteler sizin değil bizimdir" derse ne olur hiç düşündün mü? Devrimci adamı muhafazakar yapar bu herifler sevgili günlük. Tıpkı Hz. Newton'ın risalesindeki 3. sözünde buyurduğu gibi; "Fizikte her etki bir tepki doğurur."

Tepkisel olmamak lazım, bilirsin.

Bu arada son sınıf öğrencisiyim ben, yakında mezun olacağım kısmetse. 18 bin alemden biri olmayan belirsizlik alemindeyim son zamanlarımda. Bir de dedim ya, bugünlerde Müslüman olmanın stresini yaşıyorum en-derun hücrelerimin en-derun mitokondrilerinde, çünkü bugünlerde ürettiğimden çok daha fazla Oksijen tüketiyorum. Olur mu canım öyle şey deme, sen bilmezsin. Ben zaman zaman Oksijen de üretirim. Şu üniversite hayatım, modern olduğu kadar sıkıcı olamasa da, fotosentez yapmaya yetecek kadar sıkıcı olabiliyor zaman zaman. Bundan sebep çok bunaldığım zaman dilimlerini, fotosentez yaparak insanlığa fayda sağlamakla geçiriyorum.

Ne olacağım belli değil, fakat ne olmayacağım konusunda o kadar fazla tez üretiyorum ki, yapabileceğim tek şey olarak geriye, bir mağarada inzivaya çekilmek kalıyor.

Gözünü sevdiğim kahpe medeniyet binlerce batman ağırlığındaki dert yükleriyle saldırıyor, "modern" adama. O kadar çok derde bulaşmışız ki "medeni insanlar" olarak, bu dünyanın imtihan dünyası olduğunu anlayamamak için, "sonsuz evrendeki eşsiz mucizleri görüp, Allahı anlayamayacak" kadar zeki olmak iktiza ediyor.

En sevmediğim mübah, konuyu yarıda bırakıp kaçmak.

Neyse sevgili günlük,

sana bunlar yeter bugünlük.

Bir daha seni elime aldığımda, benden bu kadar kolay kurtulamayabilirsin.

Umarım sözlerimle seni tutmamışımdır, bilirsin ben günlük tutmam.

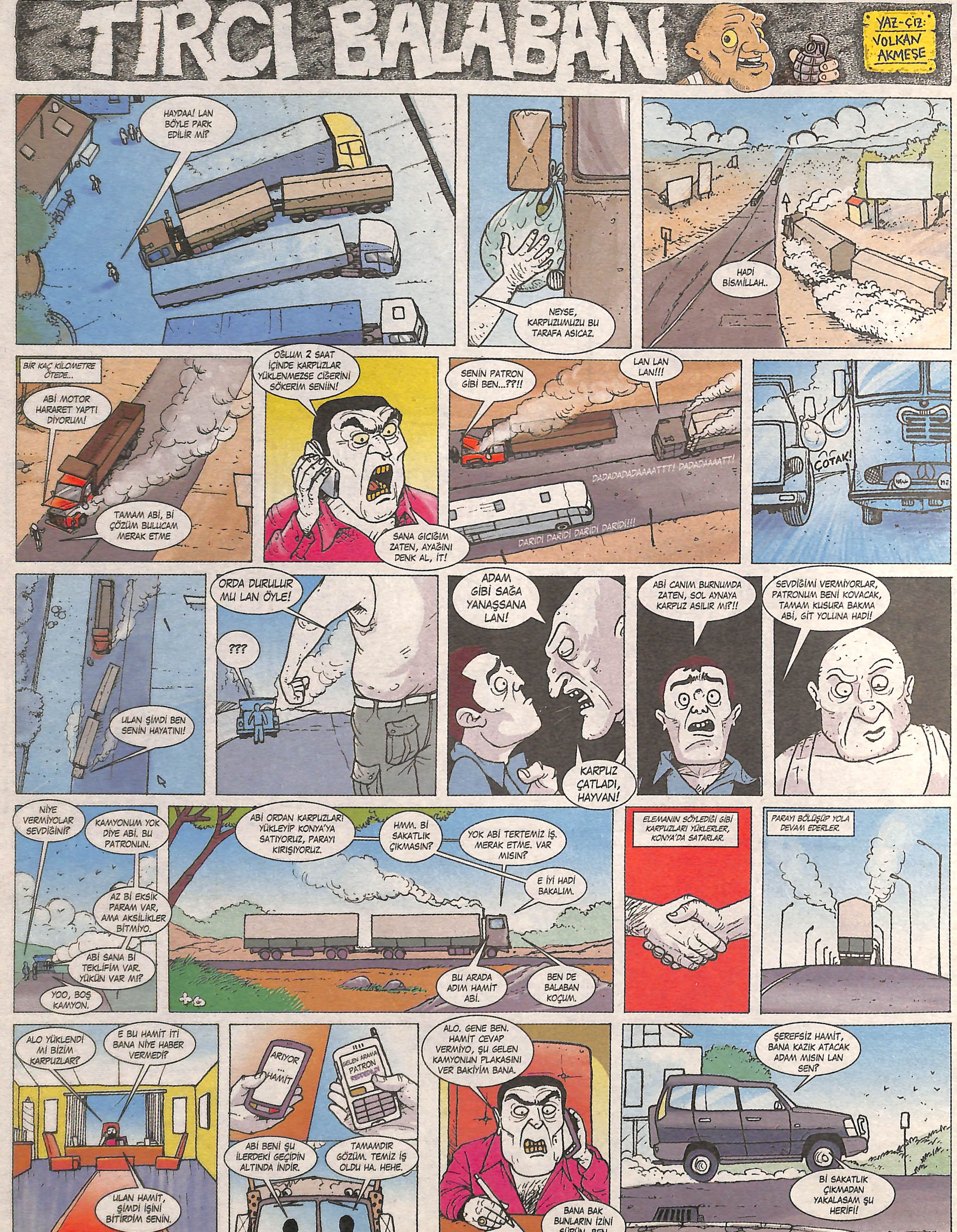
TIRCI BALABAN
YAZ-ÇİZ: VOLKAN AKMEŞE
HAYDAA! LAN BÖYLE PARK EDİLİR Mİ?
NEYSE, KARPUZUMUZU BU TARAFA ASICAZ.
HADİ BİSMİLLAH..
BİR KAÇ KİLOMETRE ÖTEDE...
ABİ MOTOR HARARET YAPTI DİYORUM!
TAMAM ABİ, Bİ ÇÖZÜM BULUCAM MERAK ETME
OĞLUM 2 SAAT İÇİNDE KARPUZLAR YÜKLENMEZSE CİĞERİNİ SÖKERİM SENİİN!
SANA GICIĞIM ZATEN, AYAĞINI DENK AL, İT!
SENİN PATRON GİBİ BEN...??!!
LAN LAN LAN!!!
DADADADADAAAATTT! DADADAAAATT!
DARIDI DARIDI DARIDI DARIDI!!!
ÇOTAK!
ULAN ŞİMDİ BEN SENİN HAYATINI!
ORDA DURULUR MU LAN ÖYLE!
???
ADAM GİBİ SAĞA YANAŞSANA LAN!
KARPUZ ÇATLADI, HAYVAN!
ABİ CANIM BURNUMDA ZATEN, SOL AYNAYA KARPUZ ASILIR MI?!!
SEVDİĞİMİ VERMİYORLAR, PATRONUM BENİ KOVACAK, TAMAM KUSURA BAKMA ABİ, GİT YOLUNA HADİ!
NİYE VERMİYOLAR SEVDİĞİNİ?
KAMYONUM YOK DİYE ABİ. BU PATRONUN.
AZ Bİ EKSİK PARAM VAR, AMA AKSİLİKLER BİTMİYO.
ABİ SANA Bİ TEKLİFİM VAR. YÜKÜN VAR MI?
YOO, BOŞ KAMYON.
ABİ ORDAN KARPUZLARI YÜKLEYİP KONYA'YA SATIYORUZ, PARAYI KIRIŞIYORUZ.
HMM. Bİ SAKATLIK ÇIKMASIN?
YOK ABİ TERTEMİZ İŞ. MERAK ETME. VAR MISIN?
E İYİ HADİ BAKALIM.
BU ARADA ADIM HAMİT ABİ.
BEN DE BALABAN KOÇUM.
ELEMANIN SÖYLEDİĞİ GİBİ KARPUZLARI YÜKLERLER, KONYA'DA SATARLAR.
PARAYI BÖLÜŞÜP YOLA DEVAM EDERLER.
ALO YÜKLENDİ Mİ BİZİM KARPUZLAR?
E BU HAMİT İTİ BANA NİYE HABER VERMEDİ?
ULAN HAMİT, ŞİMDİ İŞİNİ BİTİRDİM SENİN.
ARIYOR ... HAMİT
GELEN ARAMA PATRON
ABİ BENİ ŞU İLERDEKİ GEÇİDİN ALTINDA İNDİR.
TAMAMDIR GÖZÜM. TEMİZ İŞ OLDU HA. HEHE.
ALO. GENE BEN. HAMİT CEVAP VERMİYO, ŞU GELEN KAMYONUN PLAKASINI VER BAKİYİM BANA.
BANA BAK BUNLARIN İZİNİ SÜRÜN, BEN GELİYORUM.
ŞEREFSİZ HAMİT, BANA KAZIK ATACAK ADAM MISIN LAN SEN?
Bİ SAKATLIK ÇIKMADAN YAKALASAM ŞU HERİFİ!

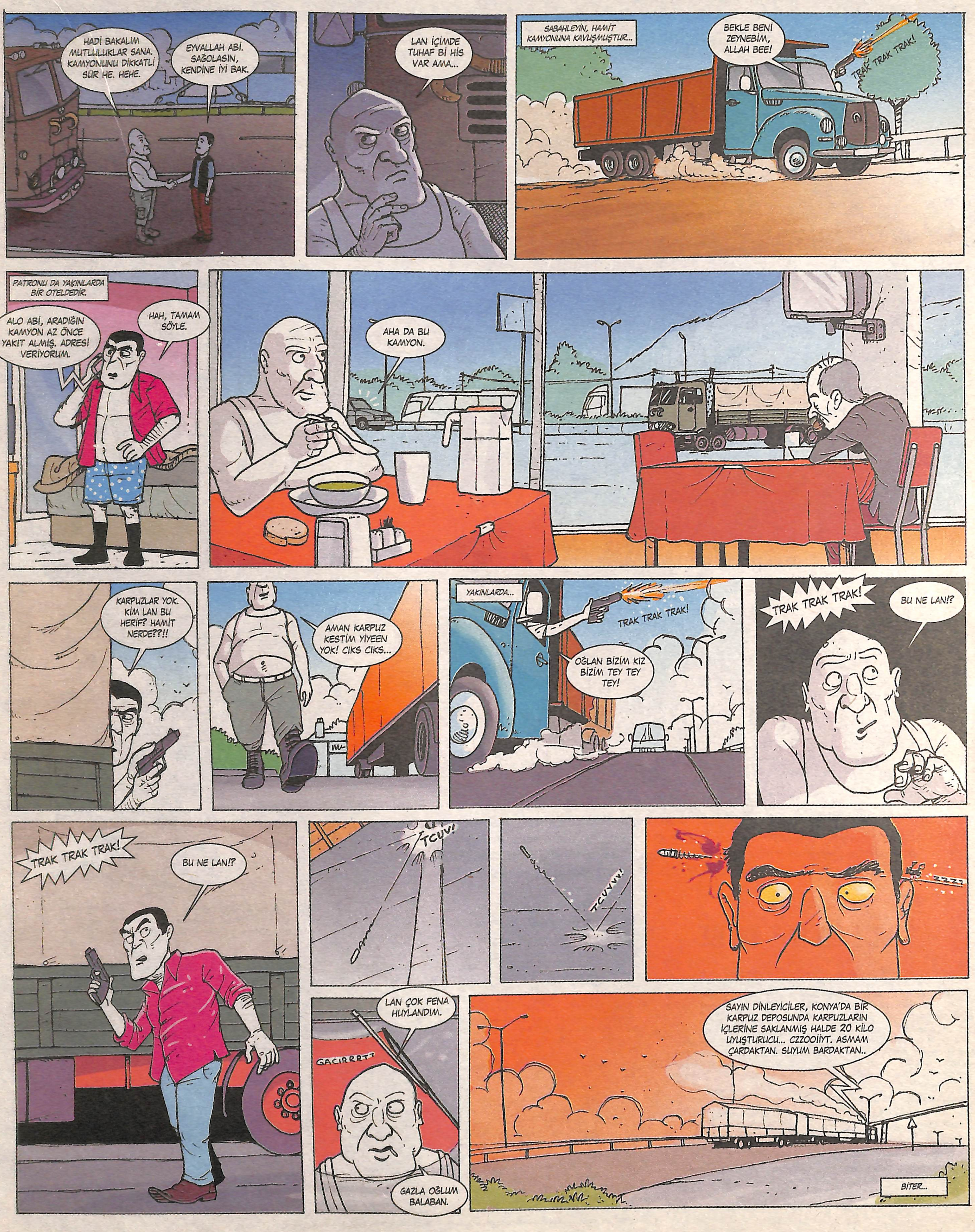
HADİ BAKALIM MUTLULUKLAR SANA. KAMYONUNU DİKKATLİ SÜR HE. HEHE.
EYVALLAH ABİ. SAĞOLASIN, KENDİNE İYİ BAK.
LAN İÇİMDE TUHAF Bİ HİS VAR AMA...
SABAHLEYİN, HAMİT KAMYONUNA KAVUŞMUŞTUR...
BEKLE BENİ ZEYNEBİM, ALLAH BEE!
TRAK TRAK TRAK!
PATRONU DA YAKINLARDA BİR OTELDEDİR.
ALO ABİ, ARADIĞIN KAMYON AZ ÖNCE YAKIT ALMIŞ. ADRESİ VERİYORUM.
HAH, TAMAM SÖYLE.
AHA DA BU KAMYON.
KARPUZLAR YOK. KİM LAN BU HERİF? HAMİT NERDE??!!
AMAN KARPUZ KESTİM YİYEEN YOK! CIKS CIKS...
YAKINLARDA...
TRAK TRAK TRAK!
OĞLAN BİZİM KIZ BİZİM TEY TEY TEY!
TRAK TRAK TRAK!
BU NE LAN!?
TRAK TRAK TRAK!
BU NE LAN!?
TCUV!
TCUVV!
LAN ÇOK FENA HUYLANDIM.
GACIRRRT!
GAZLA OĞLUM BALABAN.
SAYIN DİNLEYİCİLER, KONYA'DA BİR KARPUZ DEPOSUNDA KARPUZLARIN İÇLERİNE SAKLANMIŞ HALDE 20 KİLO UYUŞTURUCU... CZZOOİİYT. ASMAM ÇARDAKTAN. SUYUM BARDAKTAN..
BİTER...

Ben özveride bulunmazsam, sen özveride bulunmazsan nasıl çıkarız karanlıklardan aydınlıklara...

Ahmet

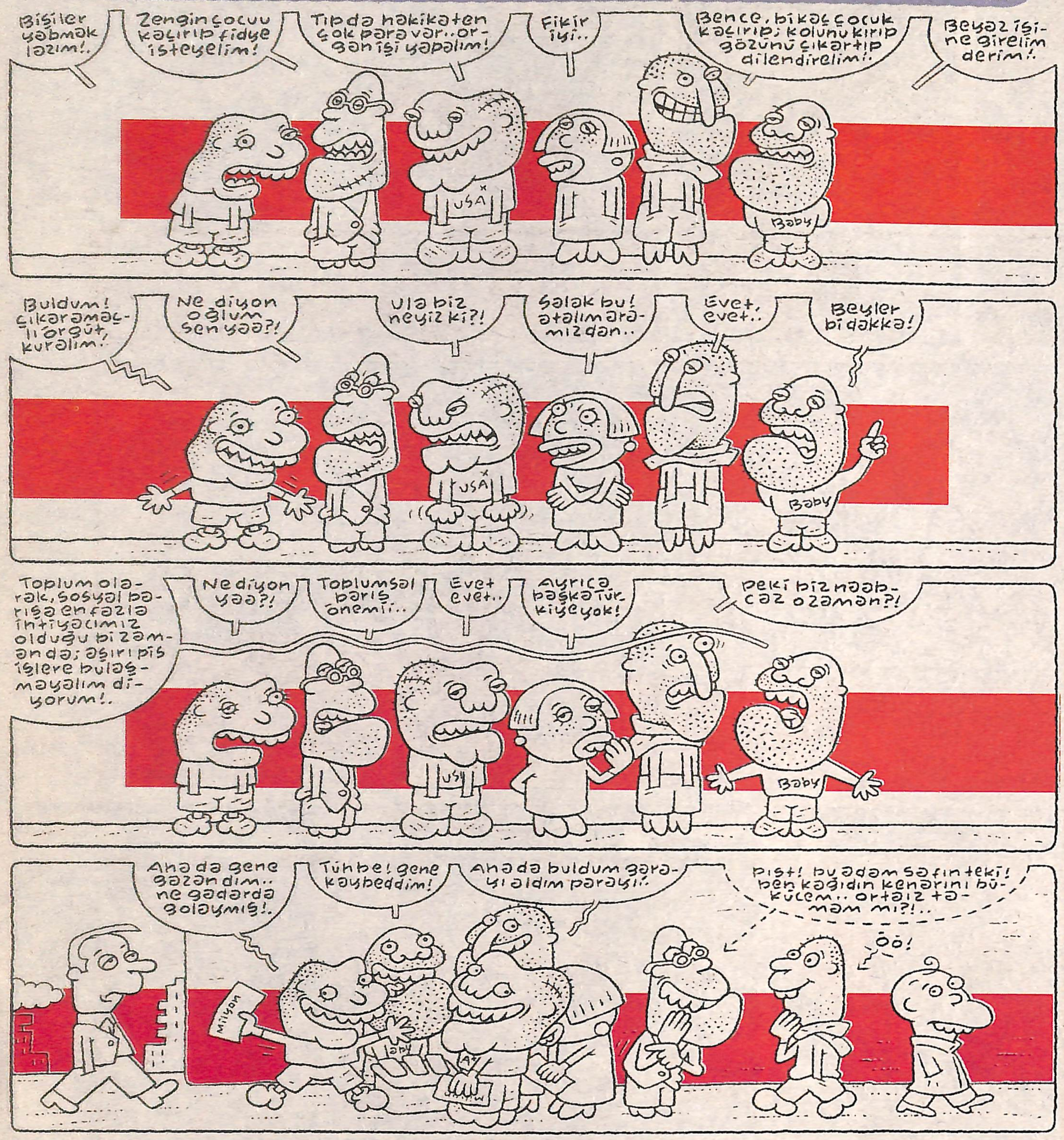

Azeri, Türkmen, Doğu bloku tiplemesi taklidi yaparak saat satan, 'bul karayı-al parayı' oynatan kardeşlerimize kızmayalım...Bu güzel kalpli, üçkağıtçı kardeşlerimizin nasıl takdire şayan özverilerde bulunup daha kötü işler yapmadıklarının bilincinde olalım...Hatta bizde katılalım onlara; üç-beş bizim de katkımız olsun...Yok yok katılmayalım ama saygılı olalım, biraz anlamaya çalışalım...

Bu köşeyi es geçin

- Hakan Öztürk

(dış ses)

Sevgili bilim adamları ve temaşaacılar ben hakan öztürk ve yardımcım emre bilgiç, sizler için hiç bir masraftan kaçınmadık ve kendi imalimiz olan zaman makinası ile bir adet cafcaf nüshasını osmanlı dönemine yolladık. şimdi denek no 68'e kulak verelim:

"tebessüm ettirmiyor."

- Öööööööööhhh!

- Asım abi asım abi!!!

- Ne var Hakan yine?

- Cafcaf ı kurtaracak espriyi buldum. söyleyim mi abi?

-....

- Söyleyim mi abi?

-...

- Söyleyim abi. bilmece bildirmece, papatya gibidir beyaz ve ince!

-....

- Nedir diye soracaksın abi? sorsana!!

-...

ÇAAAAT!

- Peki söyleyeyim "lahmacun hamuru ehehehe. beyaz eheheh ve ince eehhehehe!

- Olmak ya da olmamak işte bütün mesele bu! Ohaaa oldu valla oldu. elmayla da oldu. vay ben ne biçim ne salak bir hamlet mişim tirad atıcam diye malak gibi mezarlarda dolaşmış kafatası aramışım. elma da oluyomuş. ben buna göz de ağız da çizerim lan. ah ophelia ölmeseydin de görseydin bu günleri.

(1800 lü yılların espri anlayışı)

- Hayatım bana şu arabadan alır mısıaaan?

- Olmaz hayatım onun ikinci eli yok?

- Neden çok mu arpa yakıyor o at?

- Yoook ikinci elini savaşta kaybetmiş gazi o. hoh hoooo hoh hoooo!

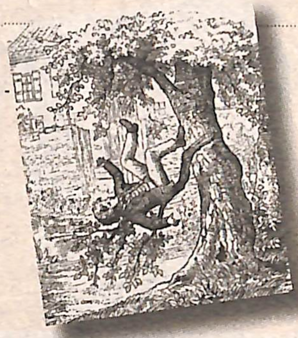

- Ah hem Atatürkçüyüm hem de düşüyorum, ol vakit bundan sağ çıkarsam Atatürkçü "düşünce" derneğini kurmak şart olsun bakal.... ÇAAAAAAAT!

Kâmil Yeşil

TO BE OR NOT TO BE

İçimden geçenleri yazsam sanki ben öykü yazarı değilmişim, sanki fiktif bir âlemim yokmuş gibi hayalcilikle suçlanacağım. Düşündüklerimin gerçekleşmesi için Alaeddinin Sihirli Lambası gerekiyor. İçimi gizlersem kendime ihanet etmiş olurum. Ne yapsam acaba? Gönlümdeki bütün aslanları salıversem mi?

Sözde (kendimle yaptığım konuşmada) ben şu ana kadar iki roman yazacaktım. Romanımın muhtevası belli, ara başlıkları bile belirlemişim. Sadece yazılması kaldı. Makalelerim var derlenip toparlanacak ve editöre teslim edilecek. Bir yıldır bekliyor. Hikaye kitapların yeni baskılarını tekrar gözden geçir, hazırla elimizin altında bulunsun diyor editör, olur dedik sanki çayı Dursun'a söyledik.

Ben başka neler yapacaktım neler?

Suudi Arabistan'a gidip üniversiteyi orada okuyacaktım. Arapçayı ana dilim gibi öğrenecektim.

Sonra vazgeçtim, El-Ezher için fizibilite çalışmaları yaptım.

O da olmadı Hukuk Fakültesi için hazırladım kendimi.

Puanım yetiyordu, İstanbul'da Edebiyat okuyayım diye yazdığım tercih, Erzurum olarak geldi. Nasıl olabilir bu, demeyiniz. Atatürk Eğitim Fakültesini, Atatürk Üniversitesi ile karıştırırsanız bal gibi olur.

Her Ramazan'da içimden geçer ki itikafa gireyim. Ama maalesef.

....

En iyisi ben size bir olay anlatayım:

Bir özel tv'de idi. Hayallerinizi gerçekleştiriyoruz gibi bir adı vardı programın. Muhabir ve kameraman bir hastaya gidiyor, yolda karşılaştığı bir yaşlı amcaya soruyor. Gerçekleştirmek istediğin ama bu zamana kadar gerçekleştiremediğin bir hayalin, bir dileğin var mı, özlemini çektiğin bir şey.. Bize söyle gerçekleştirelim, diyordu. Hasta amca, yatağında şifa bulmayı istemiyor da Orhan Gencebay'la tanışmak isterdim, diyor. Bir başka adam duruyor, başını kaşıyor, bir kaşını eğiyor ve Emel Sayın'ın programına konuk olmayı hayal etmişimdir hep, diyor. Çocuk daha neşeli. Gözlerinin içi gülüyor veledin. Rıdvan Dilmen'den imzalı formam olsun diye hayal ettim, diyor. Bir film sanatçısı, bir şarkıcı ile tanışmak, sahada maç seyretmek gibi şeyler istediler ve gerçekten dediklerini yaptı programcı. Bana, programcı ile vatandaş önceden anlaşmışlar, yapabileceğimiz şeyler iste, yerine getirelim demişler gibi geldi.

Şimdi diyeceksiniz ki yoldan geçen orta yaşlı adam programcıdan İslam Devleti mi istesin yani. İstesin efendim hayal değil mi? Böyle bir istek yerine gelir miydi, getirmezlerse cıngar çıkar mıydı bilmiyorum. Mesela, birisi de İstanbul başkent olsun diyebilirdi pekala. Programcı da gitsin yetkililere, vatandaş İstanbul'un başkent olmasını istiyor, biz de söz verdik desin, ne olur? Bana sorsa böyle derdim.

Adamın gelişinden ne isteyeceği belli mi oluyor acaba? Şu adamın gelişinde Kudüs'ü gezmek istiyorum en büyük hayalim bu diyecekmiş bir gibi bir hal var, ona sormayalım mı diyorlardı acaba? İstanbul benim olsun diye hayal ettim, eğer hayalim gerçekleşirse Ayasofya'yı ibadete açacağım demiyor da Boğaz'da balık ekmek yemeyi çok hayal ettim, diyor adamcağız. Adam değil adamcağız derim ben böylelerine. Nerde oturuyorsun diye soruyor kameraman. Pendik'te oturuyormuş. Hay boğazında kalsın e mi. Pendik'te oturuyorsun en büyük hayalin Boğaz'da balık ekmek yemek. Tabii televizyoncunun işine geliyor çeyrek ekmek, kılçıklı balık. Hayalleri gerçekleşti diyor sonra.

Bu program bana bir şey öğretti: Hayallerimizi bile elimizden almışlar. Almışlar değil, hatta çalmışlar. Kalpazan bunlar. Elimizdeki sahi altınımızı aldılar, altın renginde oyuncak altınlar verdiler. Hayal dünyamızı bile kısırlaştırdılar. Siz, siz olun hayallerinizden asla vazgeçmeyin. Tutulacak ilk mikrofona İslam istiyorum deyin.

Yapmak isteyip de yapamadıklarım mı dediniz? Eksik bir önerme. Hani bunun öteki yarısı? Yapmak istemediğimiz halde yaptıklarımız, yapmak zorunda kaldıklarımız. İşte şimdi insan olduk. İki ucu keskin kılıç arasındadır insanoğlu. Yapmak ister yapamaz, yapmak istemez yapar. Tam bir trajedi vesselam.

Aslında ben hayalden yana değilim, rüyadan yanayım. Hayal insanın ayağını yerden kesiyor ama rüya tattırıyor. Düşündüğüm birçok şeyi rüyada gördüm, görürüm. Siz de görmüşsünüzdür. Bunun huzuru yetiyor bana. Neyin gerçekleşmesini istedinse alacağın haz işte bu kadar, o da bu rüyan gibi zeval bulacak bir gün, uykudan uyanacaksın, denmiş gibi gelir bana. Dünyadayız ve uykudayız. Uykuda ve rüyada. Rüya dedim de aklıma geldi. Mesela, rüyasına girmek isterdim. Kimin mi? Söylemem. Belki de girmişimdir, haberim yok. Bana söylememiş olabilir rüyama girdin diye. Hayra yormamış olmalı beni rüyasında görmeyi. O zaman uyandığında sol tarafına üç kez tükürmüştür. Bir de rüyada görmek isterdim, istiyorum. Kimi? O'nu da söylemem. Dua ederek istiyorum. Ama gerçekleşmesi ile duam arasında epeyce mesafe olmalı ki daha rüyada görmedim O'nu. Belki o rüyama özellikle girmiyordur. Başkasına bakan göz O'nu görmeye layık değildir belki. Belki benim yalvarmam daha çok hoşuna gidiyordur da isteğimi erteliyordur rüya sahibi.

Şeytandan mı bilmem, muhakkak ondandır, kötüye götürecek bir şey yapmayı geçirdimse kafamdan, o mutlaka bana kolay kılınıyor. Yapmak istediğimi o zaman çok kolay yapıyorum. Yapmam istenenler var bir de. Onları ben de istemişimdir. En iyisi onlar aramızda kalsın.

Eğer ben Türk milleti isem yapmak isteyip de yapamadıklarımı saymak için ansiklopedi yazmam gerek. Yaptıklarımı ise Türkler ansiklopedisi yazmış. Oradan tetkik edile..

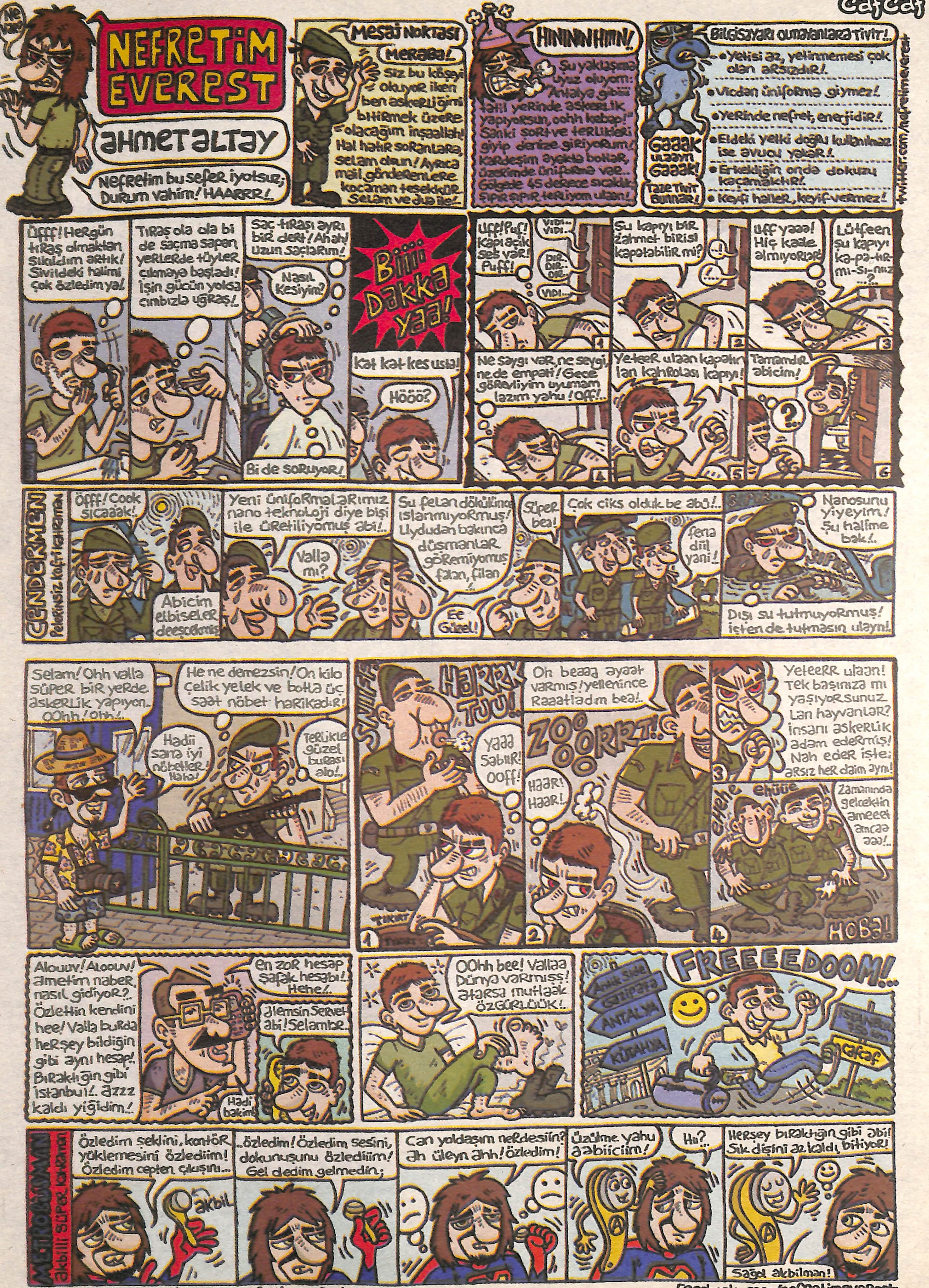
Ne var?
NEFRETİM EVEREST
ahmet altay
Nefretim bu sefer iyotsuz; Durum vahim! HAARRR!..
Mesaj Noktası
Meraba!. Siz bu köşeyi okuyor iken ben askerliğimi bitirmek üzere olacağım inşaallah! Hal hatır soranlara, selam olsun! Ayrıca mail gönderenlere kocaman teşekkür. Selam ve dua ile!.
HINININHIIIN!
Şu yaklaşıma uyuz oluyom: "Antalya gibi tatil yerinde askerlik yapıyorsun, oohh kebap!" Sanki şort ve terlikleri giyip denize giriyorum! Kardeşim ayakta bottar, üzerimde üniforma var... Gölgede 45 derece sıcaklık. Şıpır şıpır terliyom ulaan!..
Bilgisayarı olmayanlara Tivit!..
Gaaak ulaayn Gaaak!
Taze Tivit Bunnar!
• Yetisi az, yetinmemesi çok olan arsızdır!.
• Vicdan üniforma giymez!.
• Yerinde nefret, enerjidir!.
• Eldeki yetki doğru kullanılmaz ise avucu yakar!.
• Erkekliğin önde dokuzu kaçamaktır!.
• Keyfi haller, keyif vermez!
twitter.com/nefretimeverest
Üfff! Hergün tıraş olmaktan sıkıldım artık! Sivildeki halimi çok özledim ya!.
Tıraş ola ola bi de saçma sapan yerlerde tüyler çıkmaya başladı! İşin gücün yoksa cımbızla uğraş!..
Saç tıraşı ayrı bir dert! Ahah! Uzun saçlarım!.
Nasıl kesiyim?
Biiiii Dakka yaa!
Kat kat kes usta!
Hööö?
Bi de soruyor!.
Uff! Puf! Kapı açık ses var! Puff!
Vıdı.. vıdı..
Dır.. dır.. dır..
Vıdı...
Şu kapıyı bir zahmet birisi kapatabilir mi?
Uff yaaa! Hiç kale almıyorlar!
Lütfeen şu kapıyı ka-pa-tır-mı-sı-nız ..?..
Ne saygı var, ne saygı, ne de empati! Gece görevliyim uyumam lazım yahu! Off!..
Yeteer ulaan kapatın lan kahrolası kapıyı!
Tamamdır abicim!
Cendermen
Pelerinsiz kafa kahraman
Öfff! Cook sıcaaak!.
Abicim elbiseler deeşcekmiş
Yeni üniformalarımız nano teknoloji diye bişi ile üretiliyomuş abi!..
Valla mı?
Su felan dökülünce ıslanmıyormuş! Uydudan bakınca düşmanlar göremiyomuş falan, filan
Ee Güzel!
Süper bea!
Çok ciks olduk be abü!..
fena diil yani!.
Nanosunu yiyeyim! Şu halime bak!.
Dışı su tutmuyormuş! İşten de tutmasın ulayn!
Selam! Ohh valla süper bir yerde askerlik yapıyon. OOhh! Ohh!..
Hadii sana iyi nöbetler! Haha!
He ne demezsin! On kilo çelik yelek ve botla üç saat nöbet harikadır!
Terlikle güzel burası alo!..
Harrk Tuu!..
Yaaa Sabır! Ooff!
Tıkırt
Oh beaaa ayaat varmış! Yellenince Raaatladım bea!..
Zoooorrt!..
Haar! Haar!..
Yeteerr ulaan! Tek başınıza mı yaşıyorsunuz Lan hayvanlar? İnsanı askerlik adam edermiş! Nah eder işte; arsız her daim aynı!
ehehe ehüüe
Zamanında gelcektin ameeet amcaa aaa!..
Hoba!
Alouuv! Aloouv! Ametim naber, nasıl gidiyor?.. Özlettin kendini hee! Valla burda herşey bildiğin gibi aynı hesap!. Bıraktığın gibi İstanbul!.. Azzz kaldı yiğidim!.
En zor hesap şafak hesabı!.. Hehe!..
Alemsin Servet abi! Selamlar..
Hadi bakim!
OOhh bee! Vallaa Dünya varmışş! Atarsa mutlaak ÖZGÜRLÜÜK!..
FREEEEDOOM!..
Antik Side
Gazipaşa
ANTALYA
KÜTAHYA
cafcaf
Metrobüsman
akbilli süper kahraman
Özledim şeklini, kontör yüklemesini özlediim! Özledim cepten çıkışını...
akbil
..özledim! Özledim sesini, dokunuşunu özlediim! Gel dedim gelmedin;
Can yoldaşım nerdesiin? Ah üleyn ahh! Özledim!
Üzülme yahu aabiiciim!
Hı?..
Herşey bıraktığın gibi abi! Sık dişini az kaldı, bitiyor!
Sağol akbilman!

Bir İhtiras Şairi...

ISRÂRÎ

Zuhurberk Silikhayta

Divan şiiri geleneğinin belki de en yeteneksiz şairi sayılabilecek bir isim var sırada: Israrî mahlasıyla müteşâirlik eden Mürâi-zâde Dilâver Efendi.

Yeteneksizliği o raddededir ki, hakkında bilgi veren bütün kaynaklar, onun büyük divan şiiri geleneğine itibar kaybettirmek için, Frenklerce istihdam edilmiş bir ajan olduğu yolundaki şüphelerden bahseder.

Zira hem aruzda son derece başarısız, hem kafiyede yetersiz hem de mazmundan azade manzumeleri, birer ibret vesikası olarak tezkirelerde ve mecmualarda zikredilmektedir.

Müfteri Behlül Paşa, *İştigâl-i Şu'arâ ve'l Buhûl-i Fücerâ* adlı eserinde onunla ilgili maddede şunları söyler:

"Kaddi kasîr ü kibri kesîr, muşmula-çihre vü edebden bî-behre, zâir-i dâr'ul-alûk ü hâris-i der-arpaluk, gurâb-zebân hem düz tabân bir kimesne idi. Dâim sa'y u nazarı bezm-i şu'arâda yaltakçılık itmek vü izhâr-ı kabiliyyetdeki namütenahi musırrluğı hasebiyle bezm be bezm seyeran itmekdür.."

Bu kaydın da ortaya koyduğu gibi, Israrî ger-çekten de son derece ısrarcı, son derece anut bir kişiliktir. Katıldığı her mecliste kendini ispat için olmadık maskaralıklar yapan ve bundan bir netice tahsil edemeyen Israrî, üstelik her mecliste gerek Çamûrî'den gerek Misvâkî'den defalarca azar işitmesine, şairlikten behresi olmadığı için defalarca tahkir edilmesine rağmen, zamanının bütün meclislerinde boy göstermektedir. Hatta, Üsküdar'daki bir şuara bezminde öğle namazını, Kabataş'taki bir mecliste ikindi namazını, Kadıköy'deki bir mecliste de yatsı namazını eda ettiği vakidir.

Şiirdeki yeteneksizliği tescilli olsa da, yer yer mevzun ve mukaffa beyitler söylediği de vakidir ancak bu beyitlerin hemen hepsinde bir sirkat-i şi'r şüphesi vardır.

Tezkire-yi Şu'arâ-yı Eblehiyye müellifi Püsküllüzade Mirahor Bey, adı geçen eserde şu hadiseyi anlatır:

Şiir meclisinin birinde yaptığı kepazeliklerden sonra, mecliste bulunanlar Israrî'yi ortaya alıp bir güzel döverler. Bu hadiseden sonra aşağıdaki gazeli söyler. Bu gazel, divanındaki en sağlam gazeldir. Ancak bunu da, yakın arkadaşı Nifâkî'ye bin bir rica ile yazdırdığı rivayet dâhilindedir.

Bezm-i meydür meşher-i irfânumuz
Lâkin anda hayli yanar cânumuz

Her gören bir hışm ile sînem döger
Kâse kâse nûş idilür kanumuz

Urma zâlim pîr-i mugan böğrüme
Sadmelerden çâk çâk her yanumuz

Uyma sâkî sen dahi bedhûlara
Dür gibi nîsâr olur dendânumuz

Kaddimiz dal oldı bunca darbeden
Terk-i bezm itmege yok dermânumuz

Dostlar insâf idün bu çâkere
Hey sakız m'olsun dile destânumuz

Neyleyem cân çıkmadan huy çıkmayor
Çünki Israrî bilinmiş şânumuz

Israrcılığı sadece şairlik taslamakta göze çarpmaz. Aşklarında, ikbal temini konusunda, mal edinme hususunda akla hayale gelmedik dolaplar çevirir ki, zaman zaman "*Dulâbbâz Dilâver*" diye anılması bundandır. Garip olan şu ki, taleb-i aşkları hep karşılıksız kalmış, şöyle dört başı mamur bir muaşaka edememiştir. Hayatını anlatırken değineceğimiz bu konuyu, burada nihayeti ile zikredelim şimdi.

Bir gün, eski şâirlerin dîvânlarını karıştırırken karşısına çıkan,

Zenperest olman eyâ ehl-i kalem
Dünyenün vasfıdurur derd ü elem

beytini yanlış anlamış ve kendini, cinsel tercihini yeniden gözden geçirmek zorunda hissedip, yeni bir aşka yelken açmıştır. Nihayetinde, Cefil mahlasıyla şiir yazan ancak erbâb-ı kalem arasında Zencefil tesmiye olunan, efemine bir tipe asılmaya başlamış, bir gece hızını alamayıp Zencefil'in devlethanesinde konuklanmayı başarmıştır. Bu başarısını, Zencefil'e yazdığı bir gazele borçludur.

Bu geceye dair şu beyitler, Israrî'nin dîvânında yer almakla birlikte, onun dilinden yine Nifâkî tarafından yazıldığı şüphesini de barındırmaktadır:

Azm-i devlethâne-yi cânân idem
Kûy-i yâri melce-yi ihsân idem

Varsun iller abazan disün bana
Ben varub gönlümü şâdumân idem

Zâyir-i dâr-ul alûk oldum diyu
Hak mıdur kim rûz u şeb efgân idem

Zenperest olmakdan evlâdur hemin
Zencefile cânumı kurbân idem

Ol ki çâkeridür ehl-i nâmusun
Milk-i Israrîye anı hân idem

Bu macera, Israrî için geçici bir haz sağlamış olsa da, alnına vurulacak ve bir daha asla silinmeyecek bir kara lekenin zemini olmuştur. Dönemin en etraflı şairlerinden biri olan Nifâkî, bu hâle kayıtsız kalmamış ve şiirlerinde alenen dile getirerek onu rezil kepaze etmiştir. Üstelik, hadiselerle hiçbir ilgisi olmayan ve tek kusuru "*Kusûrî*" tahallus etmek olan, terceme-i hali âtîde gelecek olan şairle de arası açılmıştır.

Bu bozgunculuğa yol açan şiir, *Nifâkî* maddesinde yazılmıştır.

Hayatı:

Cerbezeli Cafer Çelebi'nin *Tefrîk-i Uşşâk ü Tenkîd-i Yavşâk* adlı biyografik çalışmasında kaydedildiğine göre Israrî, büyük Hemâmiye depreminin vukû bulduğu 1723 yılının Şaban ayının 7'sinde, yani depremden bir hafta sonra doğmuştur. Rivayetlere göre, annesi depremin dehşetinden fazlaca etkilenmiş ve Israrî'nin boyunun bodur kalması bundan kaynaklanmıştır.

Yeri gelmişken, Hemâmiye ile ilgili tespit edebildiklerimizden kısaca bahsedelim.

Bugün, Kuzey Kafkasya bölgesinde bir harabe olan şehrin, Osmanlı'nın inhitatı vaktinde şehir halkının ikbal endişesiyle, bilacehd Rus kuvvetlerine teslim olduğu tarihen sabittir. Büyük müverrih Hayâlî Vâsık Efendi, Kizbüttevârih adlı eserinde, bu şehir ahalisi ile ilgili olarak şunları söyler:

"Avâm ü havâs-ı Hemâmiyyede hırs u husûd ziyadedür. Ebanced bir gümüş mecidiye içün mutantan nizalar iderler. Çeşm-i müdevvirleri, papaz kandili misali yanup yakılur. Mal u câh üzre müştehî vü muhteris olurlar. Beher Hemâmiyye zevâtı, akçe sarfetmekte bahîl olduklarından, Hemâmiyye'de bâzâr dahı kurulmaz. Lîk, bunca hırs u husudu gayriler işler denlü, kelb menendi yire yüz korlar, kuyruk sallarlar. Mâhasal, işbu karye halkı âdem degüllerdür.."

Babası ticaretle uğraşan Israrî, yokluk yüzü görmemiş ancak varlıklı oluşunu da her fırsatta izhar etmekten geri durmamıştır. Henüz ilk mektepte iken, derslere Hecin devesi ile gelmesi meşhurdur.

Yeri gelmişken şu ayrıntıyı da belirtmekte fayda var. İleride görüleceği üzre Israrî'nin okumayı sökmesi epey sıkıntılı olmuştur. Derslere gelirken bindiği devenin bakıcısı olan Edvin Ağa, ders bitene kadar beklemek zorunda olduğu için, zaman zaman dersliğin penceresine kulak vermiş ve birkaç gün içerisinde okumayı öğrenmiş, ardından okuma konusunda Israrî'ye de yardımcı olmaya başlamıştır. Bazı kaynaklar, Edvin Ağa'nın, deve ile gelip gittiği süre içerisinde bir divan teşkil ettiğini de söylerler.

Babasının varlığı, ona ikbal kapılarını bir noktaya kadar kolaylıkla açmış, ilk mektep sonunda henüz elifbayı sökmeden mezun olmayı başarmıştır. İlk hocası Mefahir Molla, babasının rüşvet tekliflerini reddedince, Hemâmiye'nin bir nevi özel okulu olan Altunlu Sıbyan Mektebi'ne kaydolmuş, orada çil çil altınlar sayesinde icazetname almıştır.

Mektebi bitirip icâzet alınca aşağıdaki tarih beytini söylemiştir ki, gayetle samimi bir itiraftır:

Yüz kile yağ yüz çinik bulgur yüz okka kaz eti
Hamdülillah aldum artık destüme icâzeti

İlk mektepten sonra bir süre ticaretle uğraşır. Babasının verdiği sermayeyi kullanarak yumurta ticaretine başlar. Bir nakliye esnasında, arabayı çeken atlardan biri yığılıp kalınca, dengesi bozulan araba şarampole yuvarlanır. Israrî de bir araba dolusu yumurta ile birlikte kendini yerde bulur. Can havliyle elini başına atınca, kırılmış yumurtanın sarısı eline gelir. Durumu ilk anda fehmedemeyince, "Bre başım yarılmış da beynim akmıştır, vay bana eyvay bana" diye feryada başlar.

Atarabacı, bu hadiseyi şehirde bir mecliste anlatınca, şair Çamûrî'nin ağzından bilirticâl şu beyit dökülür:

Bişu'ûrun beynidür yumurtadaki ağ olur
Ehl-i Hemmâmiyyedür gâyetde bir salağ olur

Bu kaza, ticaret hayatının sonu olur ve kendisini ilim irfan öğrenmeye adar. Azm etmiştir bir kere ve ilim basamaklarını üçer beşer tırmanmanın yollarına bakmaktadır.

Evvelemirde Arapça öğrenmek ister. Özel hocalar tutar, devrinin bütün dil öğreten kurumlarının kapısını aşındırır ancak bir türlü verim alamaz. Tam 12 ayrı hocadan Arapça dersi alır, 12 sefer Arap memleketlerinde ikamet eder ama nafile. Her hocasından aldığı tavsiye aynıdır:

"DilÀver Efendi, sırtına bir küfe bağla ve At Pazarında hamallık et. Bu işler sana göre değil.."

Hayatının dönüm noktası, Kasımpaşalı Molla Hasârî Efendi ile tanışması olmuştur. Hasârî Efendi, ondaki bu yeteneksizliğe rağmen, hudutsuz hırsının ikbâle tahvil olunabileceğini fark etmiş ve uyguladığı çok sıkı eğitim metodu ile Israrî'nin önce Arapça ve Farsça, sonra da şiir bilgisi öğrenmesini sağlamıştır. Bu süreç, yaklaşık olarak on yıl sürmüştür.

Bu süre sonunda ilmini ikmal ettiği inancıyla artık müderrisliğe başlamanın yollarını arar. Müracaat ettiği hiçbir medreseden olumlu cevap alamaz ama çareyi bulmakta da gecikmez.

Devrin Şeyhülislamı Mürtekibzade Haris Efendi'ye bir mektup yazar. Hemâmiye'nin tam ortasına, tüm Kafkas bölgesinin en büyük medresesini bina ettirmeyi ve kendisinin müderris olarak atanması şartıyla, kurumun tüm masraflarını karşılamayı taahhüt eder. Mektubu olumlu karşılanır ve medresenin inşasına başlanır.

Ancak Sultan II. İbrahim, Israrî'nin müderrislik payesi verilmezden evvel imtihandan geçirilmesi konusunda ısrar eder. Nihayetinde bir heyet oluşturulur ve Israrî saraya davet edilir. Yapılan imtihan sonucunda heyet üyelerinin tamamı, raporlarına "*Kendisi bir muhtac-ı himmet dede/ Nerde kaldı gayriye himmet ede*" beytini yazınca atama yapılmaz.

Ancak Israrî hedefe ulaşmakta kararlıdır ve amaca giden her yolu mübah sayan bir anlayışa sahiptir. Şeyhülislam Mürtekibzade'yle yaptığı özel bir görüşme sonunda, yeni bir imtihan heyeti tertib edilmesini sağlar ve bu heyetin rüşvetçi, paragöz müderrislerden teşekkülü için gereken önlemler alınır. Nihayetinde ikinci imtihanda amacına ulaşır.

Bu hadiseyi nakleden Çopraşıkzade Müstenit Efendi'nin ifadelerine göre, ikinci imtihan heyetindeki müderrislerden birine ilerleyen yıllarda inme inmiş, diğeri gözlerini kaybetmiş, bir diğeri de cüzam illetine tutulmuştur.

İcazetnamesini alan Israrî, medresenin açılışıyla birlikte büyük bir ziyafet verir. Ancak davetliler arasında Nifâkî'nin haricinde hiçbir şairin bulunmaması ilginçtir. Adı geçen şair, adı geçen ziyafet sofrasını tasvir eden şu gazeli söylemiştir:

Hâzır olmuş kuş sütü kaz kurusu
Hem piyaz tatlusı dahı kuru su

Hân-ı yağma halt ider yanında kim
Ye'cüc ü Me'cüc de doyar doğrusu

Eksügi yok tavşan ü keklik eti
Mandası gergedanı kangurusu

Kim görürse reşk ider bu sofraya
Baldızu görümcesü hem karusu

Kırk tabakda kırk çeşit ni'met ki var
Kayganasu mıhlamasu darusu

Bu nefÀisden ki bir şemme alan
Cümle sıhhat bulur âlem sayrusu

Hân-ı Israrîdür uş ta'âm idün
Hân-ı Mûsîdür pes anun gayrusu

Müderrisliğin tadını uzun yıllar boyunca çıkaramayan Israrî, talihsiz bir şekilde hem görevinden, hem canından olur. Ölümü de ilgi çekicidir. Aşağıda, aşklarından olan bahsin sonunda, bu ilgi çekici ölümü üzerinde durulacaktır.

Aşkları:

Israrî'yi, eğer bu gün bazı kaynaklar zikrediyorlarsa, bu, şiir kudretinden değil, muaşakadaki hudutsuz ihtirası yüzündendir.

İlk olarak Altınlı Sıbyan Mektebi'nde aşkla tanışır. Bağdatlı bir bezzazın kızına aşık olur ve ondan karşılık bulamayınca psikolojisi bozulur, depresyonlara girip çıkar.

İkinci olarak, tam büluğ çağındayken amcası *Çörtünzade Musalla Efendi*'nin kızına vurulur. Ancak bu durum, kızın annesi tarafından şiddetli itirazlara neden olur. Rivayete göre, adı geçmeyen kızın, Israrî'nin gayri meşru bacısı olduğundan şüphe edilmektedir.

Dördüncü aşkı (Üçüncü aşkından bahsedilmemesinin sebebi, ahlak sınırlarını zorlamamak düşüncesidir.) Sultan II. İbrahim'in kızlarından olan Cemşide Sultan olmuştur. Saraya, sultana bir kaside sunmaya gittiğinde gördüğü Cemşide, Israrî'ye yüz veren ilk ve tek kadın olmuştur. Ancak işin aslı başkadır. Cemşide Sultan, akıl zayıflığı ile malul, gördüğü herkese gülücükler dağıtan bir embesildir. Sultan İbrahim, kızını Israrî'ye vermek taraftarıdır fakat Israrî, dostlarının çabalarıyla bu işten vazgeçer ve yeni bir aşka yelken açmak için aranır.

Bundan sonra da, mütemadiyen hatunlarla bir ünsiyet peyda etmeye çalışan Israrî, yaklaşık 23 defa hayal kırıklığına uğramış ve bir türlü boyu boyuna, huyu huyuna denk bir hayat arkadaşı bulamamıştır. Nihayet, yukarıda zikredilen Zencefil nam ırzı kırıkla halvet olmuş ancak ondan da vicdanında açtığı derin yaralardan başka bir fayda tahsil edememiştir.

"Su testisi su yolunda kırılır" mısdakınca, şairimizin dar-ı ukbaya irtihali, yine bir muaşakanın akabinde olmuştur. Kaynakların bildirdiğine göre; müderrisliğinin ilk aylarında, medreseden icazet almaya şiddetle ihtiyacı olan biri, bu işin bir olurunu bulmak üzere Israrî'nin kapısını çalar. Uzun süren pazarlıklardan sonra kızını Israrî'ye vermesi şartıyla icazetin verilmesi konusunda anlaşırlar. Hemencecik nikah merasimi yapılır ve Israrî yıllardır düşlediği o mesut gecenin yaşanacağı haclegaha çekilir. İki rekat namazın ardından, gelinin yüz görümlüğünü takar. Tam bu sırada odanın kapısı şiddetle çalınır. Kapıyı açan Israrî, Molla Hasarî'yi, öfkeden kızarmış bir suratla karşısında bulur. Molla Hasârî, müderris olmak için yediği haltları öğrenmiş ve icazetini iptal ettirmiş, bununla da kalmayıp Israrî'nin Sibirya'ya sürgün edilmesine zemin hazırlamıştır. Durumu Israrî'nin yüzüne bütün çıplaklığıyla söyleyince, kendisi de o an çıplak olan Israrî'de katmerli bir tesir yapmış, zavallıcığa sekte-i kalb arız olmuş ve oracıkta teslim-i ruh etmiştir.

Sanatı:

Aslında Israrî'nin sanatına ilişkin bir şeyler söylemek tamamıyla abesle iştigaldir. Çünkü hiçbir şiirinde sanat yoktur. Daha doğrusu şiir sayılabilecek hiçbir nazmı yoktur. Yaptığı, sadece eski şairlerin beyitlerini harmanlayıp, ortaya bazı ucubeler çıkarmaktır. Divanında yer alan birkaç iyi şiir ise Nifâkî'nin çeşitli maddi çıkarlar doğrultusunda yazdığı şiirlerdir.

Ancak onunla ilgili olarak yazılan şiirler, bir divan hacmindedir. Özellikle Çamûrî, Misvâkî, Kubûrî gibi şairler, Israrî'yi zemm eden birçok şiir kaleme almışlar ve bunları Bergamalı Memizade Musteniddin, *Mecmû'a-yı Zemmiyye-yi Israrî* adı ile bir mecmuada toplamıştır.

Eserleri:

Israrî'den geriye, gayri mürettep bir divandan başka hiçbir yazılı eser kalmamıştır. Ancak onun asıl eseri, Hemamiyye Medresesi'dir ki, bu görkemli eser, II. Cihan Harbi esnasında Rus askerlerine barınak olduktan sonra, savaşın bitimiyle yakılarak yok edilmiştir.

ABİ GEÇEN MUHASEBEDE DOLANIRKEN GUFİ'NİN MAAŞ BORDROSUNA GÖZÜM KAYDI BAKTIM BU BENDEN İKİ KAT FAZLA PARA ALIYO. ANLAMADIĞIM ŞEY, O DA KÖPEK BEN DE KÖPEĞİM. NEDİR YANİ BUNUN SEBEBİ? FAZLA MESAİ FALAN DEME HERİF BENDEN AZ ÇALIŞIYO YANİ!
HARBİDEN LA!
Endişe-i Muhabbet
SERHAT ALBAMYA
ALO HAYIRLI İŞLER. FABER KASTELLİ Mİ? HA BAK ABİ BENİM OĞLANA KURUSUDUR SULUSUDUR HER SENE SİZİN MARKADAN ALIRIZ BİR GÜNE BİR GÜN ŞU KUTUNUN ÜZERİNE ÇİZDİĞİNİZ RESİMLERE BENZER BİR ŞEY ÇIKARTAMADI.
NEDİR OLAYINIZ BİLELİM
HÖÖAAA!
ABİ SEN N'APTIN YA?! DOKSANLARIN POPÇUSUNA LAF ATILIR MI? ADAMLAR KLİBİNDEN ALBÜMÜNE HEP SÜRÜ GİBİ DOLAŞIYOLAR, HER TÜRLÜ TUTUYOLAR BİRBİRLERİNİ!
NE BİLEYİM ABİ YAPTIK Bİ HATA. Bİ DE BOL KAZAKLARI GİYMİŞLER NASIL İRİ GÖZÜKÜYORLAR! KAÇ KAÇ
HAYDİ HEP BERABER! ÇEEEKTİ GİİTTİ ARAAABAYLAA...
EKKOZUNAA BOĞULDUUUUMMM
EZKOZUNNAA BOĞULDUUUUUMMM!
ESKOZUNAAA BOĞULDUUUUM!
EKZOSTUNAAA BOĞULDUUUMMM!
ENKOZUNGAAA BOĞULUDUUUUMMM!
HACI KUSURA BAKMA AMA YABANCI ROCKÇI OLMAN İMKANSIZ, SOY AĞACINDA GÖRDÜĞÜM KADARIYLA SÜLALENDE YANLARI HAFİF AÇILMIŞ İNSANLAR VAR. YABANCI ROCKÇI OLMANIN İLK ŞARTI GÜR ŞAÇTIR!
ABİ YAPMA YA, HİÇ İHTİMAL YOK MU?
ÇALIŞTIĞI YERDE FARE GÖRÜNCE WALT DİSNEY'İN AKLINA MİKİ FARE GELMİŞ, AYNI ŞEKİLDE STEN LEE ÖRÜMCEK ADAMI OFİSTE ÖRÜMCEK GÖRÜNCE ÇİZMEYE BAŞLAMIŞ... DU BAKAM BİZİM OFİSTE GÖZÜME ÇARPAN İLK CANLI NE OLACAK
ORTAYA ÇIKAN KAHRAMANIMIZ;
KAKILMIŞTIR BENİMADIIIM HERYERİ SİLER PARLATIRIIIMMMM!
PİYASADAN BU TİPLERİ TOPLADIKTAN SONRA BÜTÜN KARİKATÜRİSTLER FİKİR BULAMAYIP AÇ KALACAK VE BEN DE EMELİME ULAŞACAĞIM... YER YÜZÜNDEKİ TÜM KARİKATÜR DERGİLERİ KAPANSIN İSTİYORUM ANLADIN MI BENİ! HA O ELİNDEKİ NEDİR BU ARADA!
EFENDİM BU KARİKATÜRİSTLERİN OLMAZSA OLMAZI "FONDA ASILI DURAN ÇERÇEVE" BU OLMADAN HİÇ BİR ŞEY ÇİZEMEZLER!
AFERİN EVLADIM İYİ DÜŞÜNMÜŞSÜN... HUUOOP SİZ DE SIRAYI BOZMADAN YAVAŞÇA BİNİN KAMYONA!

Bi Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

irtica haberleri yine yeni yeniden

* İETT otobüs şoförünü tartakladığı için tutuklanan Eylem Laikcan şortlu tahliye yasasından yararlanarak cezaevinden çıktı :)

* Etiler otobüsünde çarşaflı eylem yapan bir şalvarlı adam ve yanındaki 4 çarşaflıya laf atan Kokona Laikcan adlı vatandaş sinir krizi geçirdi. Acıyıp yardım etmek isteyen 4 çarşaflının içinden 4 İranlı mollanın çıkması dehşetle karşılanırken, tıp doktoru olmaları sevinçle karşılandı.

* Deri toplama yetkisinin THK'dan alınıp İETT'ye verilmesi tepkiyle karşılandı. Topbaş, "Tüp geçitten sonra 'tulum geçit' de yapçaz. Onun için topluyoz!" dedi. Ayrıntılar…

* İETT öğrenci kartı yanında ŞAKİRT KART çıkarıp mollaları bedava bindirmeye başlamış.

* YÖK, Çinçin Bağları Kur'an Kursu'nun denkliğini onaylamış.

* İslam'ı seçip cumaya giden Fransız savcı, HSYK tarafından özel yetkili mahkemeye atandı!

* ŞOK! ŞOK! Sağlık Meslek Liseleri, Sağlık Meslek İmamHatipLiseleri'ne dönüştürülmüş! Ölene kadar tedavi ölürken Yasin öldükten sonra telkin için:)

İlanen Duyrulur

Memleketimizin meşhur proflarından Kemgöz Hoca, milyonlarca ehalinin merakla beklediği açıklamalı Yeni Beddua Mecmuasını yayına hazırlamanın mutluluğunu yaşıyor. İrtibat için, Cağaloğlu Vilayet civarı Daltabanoğlu yay. No: 3. Not: Tab'ımız sınırlı sayıda yapılmıştır. Fiyatı: Gâvur parasıyla 40 TL)

Dinde Satış Olmaz

Bir dahaki Ramazan'dan itibaren çocukların 'ilk orucunu satın alma' eylemselliğine son verilse iyi olur. Zira bu işin kötü neticelerini son 15–20 yıldır fena halde görüyoruz. Velet yarım gün, hadi ağlaya zırlaya tam gün oruç tutuyor, akşam da açık artırmayla dayısına, abisine, babasına vs. satıyor. Yav, resmen sevabını sattırıyorlar çocuğa! Olmaz. Olabilememeli artık. Niye? Şundan ki, ilk orucunu kemal-i afiyetle satan bir takım veletler yarın bir gün 'prof' falan olunca başka şeyleri açık artırmaya satmaya başlıyor. Tesettürden, faiz hükmünden, zekâtın dağıtılacağı yerlerden, fıkhın (biz uyamasak da) temel hükümlerinden cümle şirinlikler içinde vazgeçebiliyorlar. Bu alışkanlık bence küçüklükten geliyor. Satmayın, sattırmayın derim o kadar!

Değiniler

* (SÜTAŞ'çı FarukenBayraktare'ye katkım olsun): Aval bir dana sevinçle: "Yaşasın saman makinesini buldum. Artık istediğimiz ahıra gidebileceğiz"

* Şimdi şöyle et kasaplarda 26 TL ama yemek yediğin lokanta, büfe vs'lerdeki et merak etme 4-5 TL'den fazla pahalı diil. :)

* Editörden romancıya: 'Hımm, bu bölümler pek dramatik; ama son kısımlarda bi ağlatım bozukluğu var gibi..'

* "Camide ayakkabını 'çaldırma' kardeşim. Sessize al, millet namaz kılıyo!"

* Darp, garp ve harp cephesinde yeni bir şey yok!

* 'Eylem koycam, protesto etcem' diyosun ya! Yak kendini evladım. Yak! Sen yanmazsan sonra Nazım Hikmet yani! Hem alevleri kendinden bir hareket başlar belki!

* Yeni kahramanım: Şoparman şop güçlere karşı mücadele eder.

* Bakın bu ismi biri kapsın telif hakkı deyip ümüğüne çökmezsem ne olayım: Kuvvet/lah/macunu!

* Ey 'twitter' ahalisi, suya "twit" mesajlarla milleti avutmayın! Sizi followluyom, ona göre!

* Beklenen ekip: Ali Baba ve 40 helaliler

* 'Tabut'u kıramayan, 'tabu' yıkmaya kalkmasın.

* Ey ihalecileeer, sözüm size! Bilin ki, bu millet Menderesleri sever lakin mendeburlardan ve tereslerden hoşlanmaz!

* "Beylik tabancan duruyor mu?", "Beylikler dönemi kalkalı çok olduğu için artık kullanmıyorum!"

* Mısır'da Ezher Üniversitesi var, bizde ise Ezber Üniversitesi!

* Uzayda Türk kolonisi ve bir tabela: Vega Bozacısı

Sinirli Kutu

"Eviniz bir kutu. Arabanız tekerlekli bir kutu. İşe onunla gider, eve onunla gelirsiniz. Evde oturur bir kutuya bakarsınız; ruhunuzu kemirir. Bu arada vücudunuz olan kutu sonunda solar ve ölür. Sizi yavaşça çürümeniz için en son kutuya yerleştirirler." (Kutu filminden..)

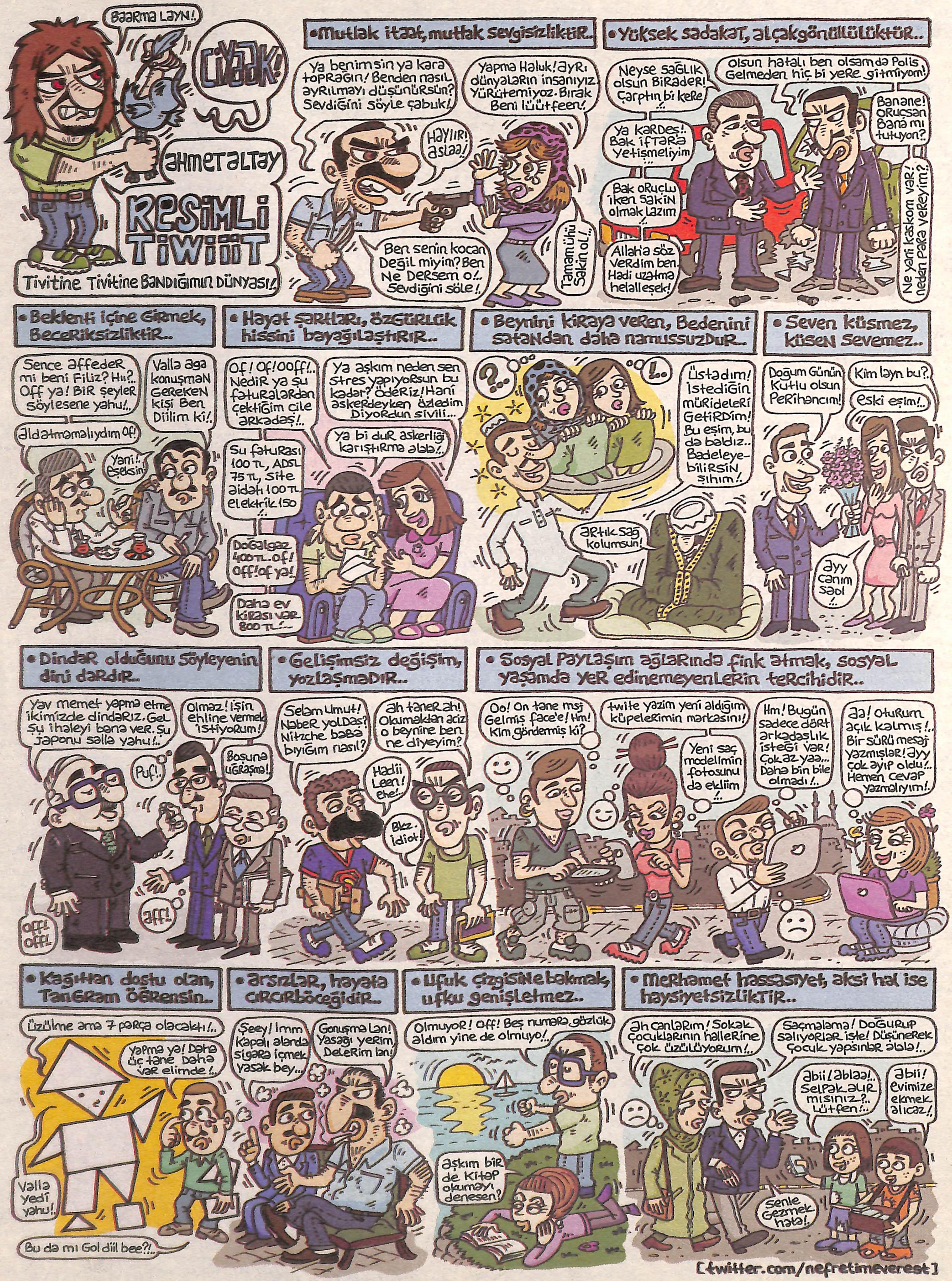
Baarma layn!.
Civaak!
ahmet altay
Resimli Tiwiiit
Tivitine Tivitine bandığımın dünyası!.
• Mutlak itaat, mutlak sevgisizliktir.
Ya benimsin ya kara toprağın! Benden nasıl ayrılmayı düşünürsün? Sevdiğini söyle çabuk!.
Yapma Haluk! ayrı dünyaların insanıyız. Yürütemiyoz. Bırak beni lüüütfeen!.
Hayıır! aslaa!
Ben senin kocan değil miyim? Ben ne dersem o!.. Sevdiğini söle!.
Tamam ühü sakin ol!..
• Yüksek sadakat, alçakgönüllülüktür..
Neyse sağlık olsun birader! Çarptın bi kere
Olsun hatalı ben olsamda Polis gelmeden hiç bi yere gitmiyom!
Ya kardeş!. Bak iftara yetişmeliyim
Banane! Oruçsan bana mı tutuyon?.
Bak oruçlu iken sakin olmak lazım
Allah'a söz verdim ben. Hadi uzatma helalleşek!
Ne yani kaskom var! neden para vereyim?.
• Beklenti içine girmek, beceriksizliktir..
Sence affeder mi beni Filiz? Hıı?.. Off ya! Bir şeyler söylesene yahu!..
Valla aga konuşman gereken kişi ben diilim ki!.
aldatmamalıydım of!
Yani!. eşeksin!
• Hayat şartları, özgürlük hissini bayağılaştırır..
Of! Of! Ooff!.. Nedir ya şu faturalardan çektiğim çile arkadaş!..
Ya aşkım neden sen stres yapıyorsun bu kadar? Öderiz! Hani askerdeyken özledim diyordun sivili...
Ya bi dur askerliği karıştırma abla!..
Su faturası 100 TL, ADSL 75 TL, site aidatı 100 TL elektrik 150
Doğalgaz 400 TL. of! off! of ya!
Daha ev kirası var 800 TL!..
• Beynini kiraya veren, bedenini satandan daha namussuzdur..
Üstadım! İstediğin müridelerı getirdim! Bu eşim, bu da baldız.. Badeleyebilirsin şıhım!.
artık sağ kolumsun!
• Seven küsmez, küsen sevemez..
Doğum günün kutlu olsun Perihancım!
Kim layn bu?.
eski eşim!..
ayy canım saol!..
• Dindar olduğunu söyleyenin dini dardır..
Yav memet yapma etme ikimizde dindarız. Gel şu ihaleyi bana ver. Şu japonu salla yahu!..
Olmaz! İşin ehline vermek istiyorum!
Puf!.
Boşuna uğraşma!
off! off!
aff!
• Gelişimsiz değişim, yozlaşmadır..
Selam Umut! Naber yoldaş? Nitzche baba bıyığım nasıl?
ah taner ah! Okumaktan aciz o beynine ben ne diyeyim?
Hadii leen! ehe!..
Bkz. idiot!
• Sosyal paylaşım ağlarında fink atmak, sosyal yaşamda yer edinemeyenlerin tercihidir..
Oo! On tane msj gelmiş face'e! Hm! Kim göndermiş ki?
twite yazim yeni aldığım küpelerimin markasını!
Yeni saç modelimin fotosunu da ekliim!..
Hm! Bugün sadece dört arkadaşlık isteği var! Çok az yaa... Daha bin bile olmadı!..
aa! oturum açık kalmış!.. Bir sürü mesaj yazmışlar! ayy çok ayıp oldu!.. Hemen cevap yazmalıyım!.
• Kağıttan dostu olan, Tangram öğrensin..
Üzülme ama 7 parça olacaktı!..
Yapma ya! Daha üç tane daha var elimde!..
Valla yedi yahu!.
Bu da mı Gol diil bee?!..
• arsızlar, hayata cırcırböceğidir..
Şeey! Imm kapalı alanda sigara içmek yasak bey...
Gonuşma lan! Yasağı yerim delerim lan!
• Ufuk çizgisine bakmak, ufku genişletmez..
Olmuyor! Off! Beş numara gözlük aldım yine de olmuyo!..
aşkım bir de kitap okumayı denesen?
• Merhamet hassasiyet, aksi hal ise haysiyetsizliktir..
ah canlarım! Sokak çocuklarının hallerine çok üzülüyorum!..
Saçmalama! Doğurup salıyorlar işte! Düşünerek çocuk yapsınlar abla!..
abii! ablaa!.. Selpak alır mısınız?.. Lütfen!..
abii! evimize ekmek alıcaz!.
Senle gezmek hata!.
[twitter.com/nefretimeverest]

En Güzel Hikaye Bu!

Ömer Faruk Dönmez

ÖLÜ BİR YAZARIN ANLATTIKLARI - III

Bu arada bazı hassas ve alıngan okuyucular 'zuhurat' kelimesinden hemen sonra 'bocurgat' kelimesinin aklıma gelmiş olmasına bakarak, tasavvufi kavramları istihfaf ettiğimi (yani hafife aldığımı, küçümsediğimi) zannedebilirler ki asla ve kat'a böyle bir niyetim yoktur. Bu münasebetsizlik, kelime oyunlarını seven dalgacı zihnimin bir muzırlığı sayılmalı ve mazur görülmelidir. Zira tasavvuf benim zihin ve gönül dünyamda çok özel bir yerde durmaktadır.

Gerçi önüne gelen her sakallının şeyhlik iddia ettiği ve usûlünce seyr ü sülûk eyleyen doğru düzgün müridin pek kalmadığı günümüz ortamında (yolunun hakkını verenleri tabiî ki tenzih ederiz ama) tarikatlerin halini de bilmiyor değiliz. Fakat 'uygulamayla' ilgili yanlışların, sanki tasavvufun esasına aitmiş gibi gösterilmesine de gönlümüz razı olmamaktadır.

Örneğin, herkesin malûmudur ki, namaz oruç gibi ibadetleri yaparken uyulması gereken şartları 'fıkıh' disiplini tespit eder. Bununla beraber, abdest alırken ya da namaz kılarken hatalı davranışlar sergileyen bir adamın kabahatini fıkha yüklemek nasıl akıl kârı değilse; şeyhine yahut ihvanına karşı muamelesinde hatalı uygulamaları olan bir sûfinin kabahatini tasavvufa yüklemek de vicdan işi değildir.

Bugün herhangi bir vakit namazında herhangi bir camiye giren birisi, şayet işin ehli ise, cemaatin kahir ekseriyetinin namazı tadil-i erkânına göre kılmadığını gayet rahat gözlemleyebilir. Şimdi bunun suçlusu fıkıh ekolleri ya da mezhepleridir diyebilir miyiz? Asla! Tıpkı bunun gibi, dervişlik iddiasıyla ortalıkta dolaşıp da tarikat âdâbına uymayan birtakım adamlara bakıp 'işte tarikat bu!' suçlamasında bulunmak insaf ehline yakışmaz. El âlemin davranışlarına bakarak bir konu hakkında hükme varmak avâmın mesleğidir. Oysa havâs, hükme varmak için, konunun kaynağına ve temel metinlerine bakar vesselam.

Gece teheccüd kılan, gündüz devlet yöneten şanlı Peygamberin bu aziz ümmeti, emperyalizme karşı siyasal mücadele bilincini nasıl diri tutuyorsa; nefisle mücadele bilincini de aynı şekilde diri tutmak gerektiğini aklından asla çıkarmamalıdır. (Ah, kendimi tutmazsam birazdan slogan atmaya başlayacağım galiba! Belki de 'sanatta mesaj' konusunda beni eleştirenler haklıdır, kim bilir!) Hâsılı velkelâm 'zuhurat'tan sonra 'bocurgat' sözcüğünü kullanmış olmamız, sadece, çağrışıma dayalı üslûbumuzdan kaynaklanan bir durumdur. Hayatı boyunca muhtelif usulsüzlüklerden muzdarip olmuş bir âdem olarak bir usulsüzlük de biz yapmış olmayalım diye bu açıklamayı yapma ihtiyacı hissettik. (Öyle ya; dünyadayken en çok adaletsizlikten ve usulsüzlükten çektiğini söyleyen bir adamın, en başta kendisi, adaleti ve usulü gözetmelidir, değil mi? Söylemiyle eylemi örtüşmeyen birini kim ciddiye alır? Rabbim cümlemizi "lime teqûlûne mê lâ tef'alûn" hitabına maruz kalmaktan muhafaza buyursun. Âmin.)

Nitekim hayatımı 'siyasi ve edebi' bir çizgide yaşamış olmam da bununla alâkalı sayılmalıdır; zira kırk dört yılın hâsılası olarak, bütün siyasi mülahazalarımda, netice itibariyle 'adalet' kavramı; bütün edebi çalışmalarımda ise 'usûl' kavramı temayüz etmiştir efendim. ('Temayüz etmek' ifadesine sözlükler 'sivrilme, öne çıkma, kendini gösterme' gibi anlamlar veriyorlar. Fakat maksadımı bu sözcüklerin tam olarak ifade ettiğini düşünmüyorum. Bu yüzden, ne kadar ihtiyar ve yorgun da olsa, meramı yine o kelimenin sırtına yüklemek durumunda kaldım.)

Siyasi düşüncelerimi de çekinmeden anlatacağım tabiî ki; fakat önce edebi mülahazalarımıza kaldığımız yerden devam edelim, öyle değil mi?

...

Edebiyatın kadim türlerinden 'şiir' hakkında konuşurken genç arkadaşlara 'modern şiirden' uzak durmalarını ve güçleri yettiğince klasik şiirimizle meşgul olmalarını şiddetle salık vermiştik. Asıl sahamız olan 'hikâye' türü hakkında genç arkadaşlara ilk söyleyeceğimiz şey de bu minval üzere olacaktır: Üstadların tecrübesiyle mutmain olamayan huzursuz ve mütecessis zekâlar 'modern öykü' denen ucubenin ne menem bir şey olduğu konusunda aynelyakîn fikirler edinmek ve pek de matah bir şey olmadığı hususunda icabında birkaç kelam edebilmek isterlerse elbet üç beş yazardan üç beş metin okuyabilirler fakat biz esasen o arı duru zihinlerini genel olarak 'modern öykü' denen şeye maruz bırakmamalarını ve güçleri yettiğince klasik hikâyemizle meşgul olmalarını öneriyoruz.

O harikulâde esrarlı yaratılış hikâyesiyle Âdem aleyhisselamdan, gemi kıssasıyla Nuh aleyhisselama; putları kırması ve Nemrut tarafından ateşe atılmasıyla Hazreti İbrahim'den, kurban edilmeye kayıtsız şartsız teslim oluşuyla İsmail aleyhisselama; hastalıklara gösterdiği olağanüstü sabırla Eyyub aleyhisselamdan, Firavunla mücadelesi ve Hızır kıssasıyla Musa aleyhisselama; balığın karnındaki Yunus aleyhisselamdan, kuşların karıncaların dilinden anlayan hükümdar peygamber Süleyman aleyhisselama; Meryem annemizden babasız dünyaya gelen İsa aleyhisselamdan, Efendiler Efendisi Hatem'ül Enbiya Ahmed ü Mahmud u Muhammed Mustafa sallallahüaleyhiveselleme kadar nice peygamberlerin kıssalarında ve özellikle Miraç olayını, kabir hayatını ve ahiret hallerini anlatan hadislerde öyle enteresan vak'alar, öyle esrarengiz mevzular vardır ve bunlar öyle büyüleyici bir üslupla, öyle teşbihler ve tasvirlerle aktarılır ki; üstadlar bütün bu muhteşem külliyat dururken nasıl olup da örneğin mutsuz bir Yahudi olan Kafka'nın fevkalâde sıkıcı, bunaltıcı ve iç karartan 'modern öykülerini' genç yazarlara tavsiye edebiliyorlar, doğrusu, anlamak mümkün değildir.

Evet, peygamber kıssalarından halk hikâyelerine; hadis metinlerinden mazinin en eski ve kudretli müelliflerinin eserlerine kadar çok geniş bir yelpazeden ve muhteşem bir külliyattan söz açıyoruz ve lâkin ilk önce üzerinde durulması gereken hikâye, bîlâtereddüt, Hazreti Yusuf'un hikâyesidir.

Klasisizmden Romantizme, Dadaizmden Egzistansiyalizme kadar, esasen i'rabda mahalli olmayan ve cümlemizin çarkına tüküren yazınsal akımlar ve güdümlü edebiyat tarihleri ne derse desin, Kur'an-ı Azîmüşşân o hikâyeye 'ahsenel gasas' (hikâyelerin en güzeli) dedikten sonra, artık Rene Wellek'ten Mehmet Kaplan'a; Valentin Plehanov'dan Berna Moran'a, ruhu sıkan, gönlü üzen ve aklı karıştıran o tahammül edilmez edebiyat teorilerine, hiç kuşkusuz, halt etmek düşer. Zira âyetle sabittir ki, Hazreti Yusuf'un hikâyesi, insanlık tarihinin görüp görebileceği en güzel hikâyedir.

Şimdi sevgili okuyucularımızdan bizi okumaya kısa bir ara verip bir Kur'an bularak Yusuf suresinin mealini okumalarını istesek, kuvvetle muhtemeldir ki, birçok kâri bu istirhamımızı yerine getirmeyecek ve üstelik, izlediği uyduruktan tayyare filmlerden hafızasında kaldığı kadarıyla işi geçiştirmeye yeltenecektir. İyisi mi biz mezkûr kıssanın mealini Kur'an-ı Kerim'den olduğu gibi alıntılayalım; daha sonra da 'hikâyelerin en güzeli' olan bu kıssa üzerinde teknik bir çalışma yaparak, iyi bir edebi metnin özellikleri neler olmalıdır sorusunun cevaplarını bulalım.

(Velâkin tam da bu noktada, bir mizah dergisinin sayfalarını dizayn ederken cinnet geçirmiş editörlere bir yenisini daha eklememek için, çileli yayın yönetmenimizden şahsımıza tevcih edilebilecek muhtemel bir sualin mukaddem cevabını vermek iktiza ediyor: Çünkü bazı aklıevvel okurlar şöyle diyebilir: "Ulan hem ölmüş gitmişsin, hem de hâlâ yazılar yazıyorsun da bizi meşgul ediyorsun. Üstelik bu defa işi alıntılara dökmüşsün. Sen tut, böyle uzun bir metnin takriben yüzde yetmişlik bölümünü alıntıyla doldur! Bedavacı tembel yazar seni!")

Hiç de öyle değil efendim. Tefahür babından olmamak üzere şunu söylemek zorundayım ki, herhangi bir kaynaktan, aynen, kes-yapıştır yapabilecekken, asla böyle bir yola tevessül etmedim ve bir Kur'an-ı Kerim bularak, hikâyenin tamamını kendim bizzat satır satır yazdım.

Bir mizah dergisinde bu tip bir alıntının bu kadar yer tutmuş olmasını garipseyecekler için, son bir söz olmak üzere, belki şunu da söylemek gerekir: Übeyy bin Ka'b'ın rivayetine göre, Efendimiz aleyhisselam şöyle buyurmuştur: "Kölelerinize Yusuf suresini öğretiniz! Zira herhangi bir Müslüman, onu yazıp ehline ve kölesine öğretirse Allah onun sekerât-ı mevtini kolaylaştırır. Hiçbir müslümana hased etmeye de mecal bulamaz.")

Efendim, malûmunuz olduğu veçhile Yusuf suresi Kur'an-ı Kerim'in 12. suresidir; 111 ayettir ve Mekke'de indirilmiştir. Yüce Allah bize şöyle buyurur:

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

(1) Bunlar, apaçık Kur'an'ın âyetleridir. (2) Anlayıp kavramanız için biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik. (3) Ey peygamber! Şimdi biz bu Kur'an'ı sana vahyederken kıssaların en güzelini de anlatıyoruz. Hâlbuki sen vahye muhatap olmadan önce bunları bilmezdin.

(4) Bir zamanlar Yusuf, babasına şöyle dedi: "Babacığım! Rüyamda on bir yıldızı, güneşi ve ayı, bana boyun eğer vaziyette gördüm. (5) Babası Yakub da ona şöyle karşılık verdi: "Yavrum, sakın bu rüyanı kardeşlerine anlatma! Eğer anlatırsan, kıskançlık yüzünden sana bir kötülük yaparlar. Doğrusu şeytan, insanın apaçık düşmanıdır. (6) Evet, işte bu rüyandan da anlaşıldığı üzere, Rabbin seni seçkin kılacak; sana rüyaları yorumlama, olayların gerçek mahiyetlerini anlayıp kavrama kabiliyeti verecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a yönelik nimetini tamamına erdirdiği gibi, sana ve Yakub ailesine bahşettiği nimeti de aynı şekilde tamamına erdirecektir. Şüphesiz, Rabbin her şeyi bilen, neylerse güzel eyleyendir." (7) Doğrusu, Yusuf ve kardeşlerinin bu kıssasında, ders almak isteyenler için nice ibretler vardır.

(8) Vaktiyle Yusuf'un üvey kardeşleri arasında şöyle bir konuşma geçmişti: "Biz sayıca kalabalık olduğumuz halde Yusuf ile öz kardeşi Bünyamin babamızın gözünde her nedense bizden çok daha değerli, çok daha sevimli! Babamız besbelli yanlış bir tutum içinde!" (9) Bunun üzerine kardeşlerden biri şöyle dedi: "Yusuf'u öldürelim veya onu uzak bir diyara götürüp bırakalım. Böylece babamızın sevgi ve ilgisi sırf bize kalsın. Yusuf'u ortadan kaldırdıktan sonra tövbe edip dürüst insanlar olarak yaşarız." (10) İçlerinden daha insaflı olanı da şöyle dedi: "Yusuf'u öldürmeyelim. Eğer mutlaka bir şey yapacaksak onu bir kuyunun dibine atalım. Oradan gelip geçen kervanlardan biri er veya geç onu bulur ve uzak diyarlara götürür."

(11) Kardeşler bu görüşte karar kıldıktan sonra babalarının yanına gelip şöyle dediler: "Sevgili babamız, sen bize Yusuf'u niçin emanet etmiyorsun? Bize neden güvenmiyorsun? Hâlbuki biz onun için hep iyi şeyler düşünür, kılına bile zarar gelsin istemeyiz. (12) İzin ver, yarın o da bizimle beraber kıra gelsin, doyasıya gezip oynasın. Biz ona çok iyi göz kulak oluruz." (13) Yakub da onlara şöyle karşılık verdi: "Onu alıp götürmeniz beni kaygılandırır; korkarım ki dalgın olduğunuz bir anda onu kurt kapar." (14) Bunun üzerine onlar "Vallahi," dediler, "biz bu kadar kalabalık iken onu kurt kaparsa o zaman yazıklar olsun bize!"

(15) Kardeşleri onu beraberlerinde götürüp kuyunun dibine atma hususunda fikir birliğine vardıkları zaman, biz de Yusuf'a şu düşünceyi ilham ettik: "Gün gelecek, onlar açısından hiç hesapta yokken, sen bu yaptıkları işi kendilerine hatırlatacaksın."

(16) Akşam geç vakitte Yusuf'un üvey kardeşleri sözde ağlaya sızlaya babalarının yanına gelip şöyle dediler: (17) "Sevgili babamız! Bulunduğumuz yerden yarış yapmak üzere ayrılmıştık. Yusuf'u da eşyalarımızın yanına bırakmıştık. Ama geri döndüğümüzde bir de ne görelim: onu kurt yemiş! Şimdi tabi biz ne kadar doğru söylesek de sen bize inanmayacaksın." (18) Derken, Yusuf'un kan lekesi bulaştırılmış gömleğini getirip gösterdiler. Bunun üzerine Yakub "Hayır!" dedi, "İşin doğrusu şu ki, sizi bu oyuna kötü duygularınız sevk etti. Bu saatten sonra bana düşen, feryat figan etmeden sabretmektir. Sizin bu anlattıklarınız karşısında acımı bastırmam ancak Allah'ın yardımıyla mümkündür."

(19) Yusuf'un başından geçenlere gelince... (Ürdün'den çıkıp Mısır'a doğru yol alan) bir kervan çıkageldi. Kervancılar sucularını kuyuya gönderdiler. O da kovasını kuyuya sarkıtınca Yusuf'u gördü ve "İşte bir çocuk!" dedi. Sucu ile yanındakiler, onu köle pazarında el altından satmak niyetiyle yanlarına alıp kervandaki diğer insanlardan gizlediler. Ne var ki Allah onların ne yapacaklarını çok iyi biliyordu. (20) Kervancılar Mısır'a varınca Yusuf'u çok ucuz bir fiyata, birkaç paraya sattılar. Zaten ona hatırı sayılır bir değer de biçmemişlerdi. (21) Mısır'da Yusuf'u satın alan kişi (Mısır hazine bakanı veya Menfis şehrinin valisi Potifar) karısına şöyle dedi: "Ona değer ver, ilgi göster. Belki bize faydası dokunur veyahut bakarsın evlat ediniriz onu!" İşte böylece Yusuf'un Mısır'da iyi bir konuma gelmesine zemin hazırladık. Ayrıca ona rüyaları yorumlama, olayların gerçek mahiyetini anlayıp kavrama kabiliyeti verdik. Allah dilediğini gerçekleştirme hususunda hiçbir engel tanımaz. Ne var ki insanların çoğu bu gerçeği bilmez!

(22) Yusuf olgunluk çağına gelince ona yöneticilik kabiliyeti verdik, ilim irfan sahibi olmasını sağladık. Biz Allah'a samimiyetle kulluk edenleri işte böyle ödüllendiririz. (23) (Bu arada) Yusuf'un hizmetçi olarak barındığı evin kadını (Züleyha) ona sahip olmak istedi ve bu niyetle bir gün kapıları sımsıkı kapatıp, "Haydi gel bana!" dedi. Ama Yusuf, "Allah'a sığınırım!" dedi ve ekledi: "Kaldı ki, senin kocan benim efendimdir. Onun çok ekmeğini yedim, çok iyiliğini gördüm. Gerçek şu ki, bunca iyiliğe hıyanetle karşılık verenler asla iflah olmazlar." (24) Doğrusu kadın Yusuf'a sahip olmayı aklına koymuştu. Rabbinden gelen ilham sayesinde bu işin çok çirkin olduğunu fark etmeseydi, aslında Yusuf da onu isteyecekti. İşte bu olay, gerek efendisine hıyanetten gerekse zina gibi çok çirkin bir işten Yusuf'u uzak tutmak istediğimiz için böyle oldu. Çünkü o bizim hayırlı bir kulumuzdu. (25) Derken ikisi de kapıya doğru koştular. Bu sırada kadın Yusuf'un gömleğini arkadan çekip yırttı. Yine tam bu sırada kapının yanında kadının kocasıyla karşılaştılar. Kadın hemen, "Karının namusuna göz diken bu adamın cezası herhalde ya hapis ya da çok ağır bir ceza olmalı!" diyerek suç bastırmaya çalıştı. (26) Buna karşılık Yusuf, "Asıl o bana sahip olmak istedi." diyebildi sadece. Bu durum üzerine kadının yakınlarından biri şöyle bir görüş ortaya attı: "Eğer delikanlının gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor demektir. Dolayısıyla delikanlı yalancının tekidir. (27) Yok eğer gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan, delikanlı doğru söylüyor demektir." (28) Bu sözleri söyleyen kişi Yusuf'un gömleğinin arkadan yırtılmış olduğunu görünce, "İşin aslı anlaşıldı. Belli ki bu iş siz kadınların bir fendidir. Doğrusu kadınların fendi pek yamandır." dedi (29) ve ekledi: "Yusuf! Gel, sen bütün bu olup bitenleri unut gitsin. Be kadın, şimdi sen de suçundan dolayı kocandan af dile! Çünkü sen gerçekten çok yanlış bir iş yaptın!"

(30) Fakat şehirde birtakım kadınlar, "Vezirin karısı uşağıyla düşüp kalkmak istemiş, oğlana fena sevdalanmış, kadın besbelli deli divane olmuş." diye bu olayı dillerine dolamışlardı. (31) Vezirin karısı, şehirdeki kimi kadınların kendi aleyhindeki dedikodularını işitince onları konağında yemeğe davet etmek üzere haber gönderdi. Mükellef bir ziyafet sofrası hazırlattı ve sofraya her konuk için bir meyve bıçağı koydurttu. Kadınlar meyvelerini soydukları sırada, Yusuf'a "Çık şunların karşısına da seni bir görsünler!" dedi. Kadınlar onu görünce yakışıklılığı karşısında afallayıp farkında olmadan kendi ellerini kestiler ve "Hayır! Allah için, bu bir insan değil, harika bir melek!" dediler. (32) Bunun üzerine vezirin karısı, "İşte bu gördüğünüz muhteşem güzelliktir beni ayıplamanıza sebep olan!" dedi ve ekledi: "Doğrusu ben ona sahip olmayı istedim; ama o iffetli davrandı ve isteğime karşılık vermedi. Şimdi yeminle söylüyorum ki eğer ona emrettiğim işi yapmazsa mutlaka zindana atılacak ve orada sürüm sürüm sürünecek!" (33) Yusuf, "Ey Rabbim!" dedi, "Bu kadınların istedikleri şeyi yapmaktansa hapiste çürümeyi yeğlerim. Eğer sen beni onların tuzaklarından korumazsan, arzularına uyup cahillerden olabilirim." (34) Bunun üzerine Rabbi, Yusuf'un niyazını kabul eyledi ve onu kadınların tuzaklarından muhafaza buyurdu. Şüphesiz O, her şeyi işiten ve bilendir.

(35) Vezir ve adamları, Yusuf'un suçsuz olduğuna ilişkin onca delil olmasına rağmen, dedikoduların önünü almak için onu bir süre zindana atmayı uygun gördüler. (36) Zindana onunla beraber iki genç daha girmişti. O iki gençten biri, "Rüyamda kendimi şarap yapmak için üzüm sıkarken gördüm." dedi. Öbürü de, "Ben de rüyamda başımın üstünde ekmek taşıdığımı ve o ekmeği kuşların gagaladığını gördüm." dedi ve ekledi: "Ey Yusuf! Sen bizim bu rüyalarımızı yorumla. Çünkü bize öyle geliyor ki, sen bu işi çok iyi biliyorsun." (37) Yusuf da onlara şöyle karşılık verdi: "Günlük yiyeceğiniz önünüze konmadan rüyalarınızın yorumunu size aktaracağım. Rüya yorumu, Rabbimin bana öğrettiği ilimlerdendir. Ama dilerseniz önce şu sözlerime kulak verin: "Bakın, ben Allah'a imanı olmayan ve ahiret gerçeğini de yalan sayan bir toplumun inanç sistemini terk ettim. (38) Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un inanç sistemini benimsedim. Allah'a ortak koşmak bizim inancımızda yoktur. Bu tevhid inancı Allah'ın bize ve diğer insanlara bahşettiği bir lütuftur; fakat ne yazık ki insanların çoğu bu büyük lütfun kıymetini bil-

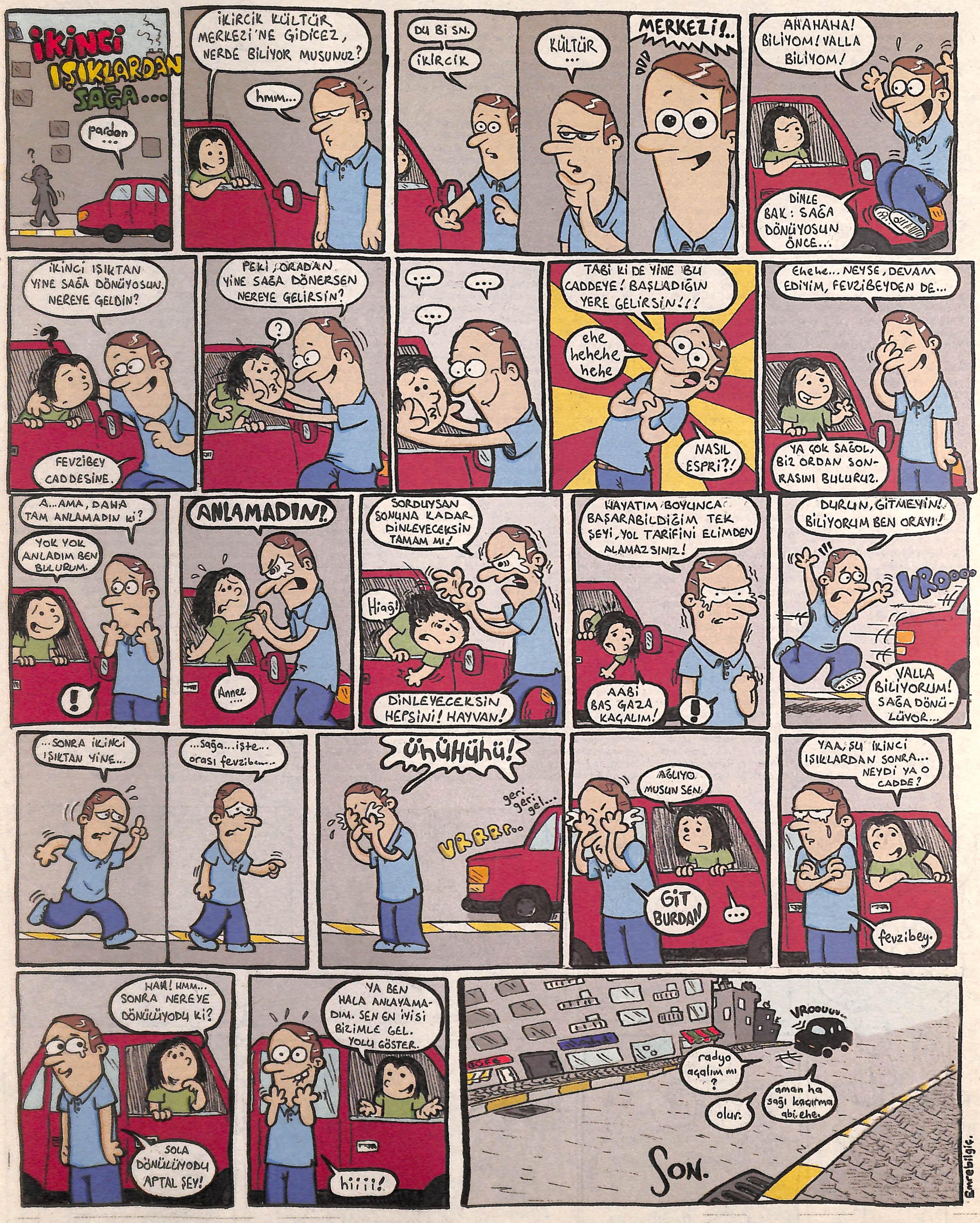
İKİNCİ IŞIKLARDAN SAĞA...
pardon ...
İKİRCİK KÜLTÜR MERKEZİ'NE GİDİCEZ, NERDE BİLİYOR MUSUNUZ?
hmm...
DU Bİ SN.
İKİRCİK
KÜLTÜR ...
MERKEZİ!..
AHAHAHA! BİLİYOM! VALLA BİLİYOM!
DİNLE BAK: SAĞA DÖNÜYOSUN ÖNCE...
İKİNCİ IŞIKTAN YİNE SAĞA DÖNÜYOSUN. NEREYE GELDİN?
FEVZİBEY CADDESİNE.
PEKİ, ORADAN YİNE SAĞA DÖNERSEN NEREYE GELİRSİN?
?
...
...
...
TABİ Kİ DE YİNE BU CADDEYE! BAŞLADIĞIN YERE GELİRSİN!!!
ehe hehehe hehe
NASIL ESPRİ?!
Ehehe... NEYSE, DEVAM EDİYİM, FEVZİBEYDEN DE...
YA ÇOK SAĞOL, BİZ ORDAN SONRASINI BULURUZ.
A...AMA, DAHA TAM ANLAMADIN Kİ?
YOK YOK ANLADIM BEN BULURUM.
!
ANLAMADIN!
Annee ....
SORDUYSAN SONUNA KADAR DİNLEYECEKSİN TAMAM MI!
Hiağ!
DİNLEYECEKSİN HEPSİNİ! HAYVAN!
HAYATIM BOYUNCA BAŞARABİLDİĞİM TEK ŞEYİ, YOL TARİFİNİ ELİMDEN ALAMAZSINIZ!
AABİ BAS GAZA KAÇALIM!
!
DURUN, GİTMEYİN! BİLİYORUM BEN ORAYI!
VROooo
VALLA BİLİYORUM! SAĞA DÖNÜLÜYOR...
...SONRA İKİNCİ IŞIKTAN YİNE...
...sağa...işte... orası fevzibe...
ÜHÜHÜHÜ!
geri geri gel...
VRRRR...
AĞLIYO MUSUN SEN.
GİT BURDAN
...
YAA, ŞU İKİNCİ IŞIKLARDAN SONRA... NEYDİ YA O CADDE?
fevzibey.
HAA! HMM... SONRA NEREYE DÖNÜLÜYODU Kİ?
SOLA DÖNÜLÜYODU APTAL ŞEY!
YA BEN HALA ANLAYAMADIM. SEN EN İYİSİ BİZİMLE GEL. YOLU GÖSTER.
hiiii!
VROOUUU...
radyo açalım mı ?
olur.
aman ha sağı kaçırma abi.ehe.
SON.
Emrebilgiç.

mez. (39) Ey zindan arkadaşlarım! Şimdi sorarım size, bir dizi tanrıya inanmak mı, yoksa tek olan ve her şeyi hükmü altına alan Allah'a inanmak mı daha hayırlıdır? (40) Allah'tan başka tapındığınız varlıklar aslında sizin ve atalarınızın uydurduğu anlamsız isimlerden başka bir şey değildir. Kaldı ki Allah onların tanrı olduklarına delil teşkil edecek hiçbir şey indirmemiş, bu konuda hiçbir yetki ve izin vermemiştir. Haberiniz olsun ki mutlak otorite ve egemenlik yalnız Allah'a aittir. O size kendisinden başka bir varlığa kulluk/ibadet etmemenizi ferman buyurmuştur. İşte dosdoğru inanç sistemi budur. Ama ne yazık ki insanların çoğu bu hakikati bilmez! (41) Ey zindan arkadaşlarım! Rüyalarınızın yorumuna gelince… Biriniz geçmişte olduğu gibi efendisine yine sakilik yapacak, diğeriniz de asılacak ve kuşlar başını gagalayacak. Yorumunu istediğiniz rüyalarınızın bu şekilde gerçekleşmesi kesindir." (42) Yusuf, bu iki mahkûmdan, yakında serbest kalacağını anladığı arkadaşına, "Hapisten çıktıktan sonra efendine benden söz et ve ona suçsuz olduğumu hatırlat." dedi. Fakat şeytan, efendisinin yanında Yusuf'tan söz etmeyi ona unutturdu. Böylece Yusuf beş on yıl daha zindana mahkûm oldu.

(43) Günün birinde hükümdar, yanındaki kâhinlere şöyle dedi: "Ben rüyamda yedi semiz inek gördüm. Bunları yedi cılız inek yiyordu. Bir de yedi yeşil başak ile yedi kuru başak gördüm. Efendiler! Mademki sizler rüyaları yorumlayan kimselersiniz, o halde benim bu rüyamı da bir yorumlayın bakalım!" (44) Bunun üzerine kâhinler şöyle dediler: "Görmüş olduğunuz, karmakarışık düşlerdir. Biz böyle karmaşık düşlerin yorumunu bilmeyiz." (45) Zindandaki iki gençten serbest kalanı, işte tam bu esnada, ama ne yazık ki aradan geçen onca yıldan sonra, Yusuf'u hatırladı ve şöyle dedi: "Ben size rüyanızın ne anlama geldiğini söylerim; ama önce hapishaneye gidip oradaki bir mahkûmla görüşmeme izin vermelisiniz." (46) Derken, hapishaneye gelip, "Ey Yusuf! Ey benim özü sözü doğru, aziz dostum! Bize şu rüyanın yorumuna dair lütfen bilgi ver: Yedi cılız ineğin yediği yedi semiz inek ve yedi yeşil başak ile yedi kuru başak, ne anlama gelir? Umarım bu rüyanın gerçekte ne anlama geldiğini senden öğrenip, hükümdara ve adamlarına aktarırım da böylece senin kıymetini geç de olsa anlarlar." (47) Yusuf rüyayı şöyle yorumladı: "Yedi sene boyunca bilindik şekilde ekip biçin. Ancak bu bolluk döneminde tarlalardan kaldırdığınız hasadı, yiyecek ihtiyacınız dışında, depolayın. (48) Çünkü bu yedi yılın ardından yedi yıl sürecek bir kıtlık dönemi gelecek ve daha önceden bu dönem için ayırdığınız tüm mahsulü bitireceksiniz; elinizde çok az miktarda tohumluktan başka mahsul kalmayacak. (49) Bu yedi yıllık kıtlık döneminin ardından halkın rahata kavuşacağı bol yağışlı bir yıl gelecek ve o yıl insanlar bolluk ve bereket içinde olacaklar." (50)

Hükümdar bu yorumu duyunca, "Derhal o adamı bana getirin!" diye emretti. Hükümdarın elçisi gelince Yusuf şöyle dedi: "Sen önce efendine git ve ona, meyve bıçaklarıyla ellerini kesen kadınların zoru neymiş, onu sor. Kuşkusuz, Rabbim onların kurduğu tuzağı çok iyi bilmektedir." (51) Bunu duyan hükümdar, kadınları toplayıp, "Yusuf'a sahip olmak istediğinizde ondan nasıl bir karşılık gördünüz?" diye sordu. Kadınlar, "Allah korusun, biz onun çirkin bir davranışına tanık olmadık!" diye cevap verdiler. Bu sırada vezirin karısı "Artık gerçek ortaya çıktı" dedi, "Gerçekte ona sahip olmak isteyen bendim. O aslında çok dürüst bir insandır." (52) Yusuf bu konuşmalardan haberdar olunca şöyle dedi: "O soruyu sordurmaktaki amacım, kendisine ihanet etmediğimi ve Allah'ın da hainlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını efendimin bilmesini sağlamaktı." (53) "Bununla birlikte ben nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis, Rabbimin esirgemesi olmasa, hep kötülüğü telkin eder. Şüphesiz, Rabbim çok affedici, çok merhametlidir." (54) Öte yandan hükümdar, "Onu bana getirin, kendime danışman yapacağım." diye talimat verdi. Yusuf'la tanışıp konuştuktan sonra da "Sen bundan böyle bizim yanımızda önemli bir mevki sahibisin ve aynı zamanda güvenimize layık birisin." dedi. (55) Bunun üzerine Yusuf, "Ülkenin hazine işlerinin idaresini bana verin. Çünkü ben onu iyi korur ve yönetimini de iyi bilirim." dedi. (56) Böylece biz Yusuf'un Mısır'da etkin bir güç ve yetki sahibi olmasını sağladık. Nitekim dilediği yerde yetkisini rahatça kullanıyordu. Biz lütfumuzu dilediğimiz kimselere nasip ederiz. Kulluk görevlerini samimiyetle yerine getirenlerin de mükâfatlarını asla zayi etmeyiz. (57) Ahiretteki ödül, iman edip Allah'ın emirlerine itaatsizlikten sakınanlar için, elbet daha hayırlıdır.

(58) Yıllar sonra Yusuf'un kardeşleri (Kenan diyarındaki kuraklık ve kıtlık sebebiyle) Mısır'a gelip onun huzuruna çıktılar. Yusuf ilk bakışta onları tanıdı ama kardeşleri onu tanıyamadılar. (59) Yusuf onların erzaklarını hazırlattıktan sonra şöyle dedi: "Bir dahaki sefere baba bir kardeşinizi de bana getirin. Gördüğünüz gibi ben size erzakı fazla fazla veriyorum. Böylece size son derece iyi bir konukseverlik gösteriyorum. (60) Bir dahaki sefere o kardeşinizi bana getirmezseniz benden ne bir ölçek erzak bekleyin ne de yanıma yöreme yaklaşın!" (61) Kardeşler de Yusuf'a şöyle karşılık verdiler: " Onu getirmek için babasını razı etmeye çalışırız ve bunu bir şekilde başarırız." (62) Bu arada Yusuf, erzak işiyle ilgilenen adamlarına şöyle dedi: "Onların erzak karşılığında bize verdikleri malları da yüklerinin içine koyun. Evlerine ulaştıklarında bu ikramı fark ederler de belki bize borçlu kalmamak için bir an önce dönüp gelirler." (63) Yusuf'un kardeşleri babalarının yanına varınca, "Sevgili babamız!" dediler, "Bir dahaki sefere Bünyamin'i yanımızda götürmediğimiz takdirde bize bir ölçek bile erzak verilmeyecek. Bu yüzden kardeşimizi de bizimle beraber Mısır'a gönder de erzakımızı alalım. Hiç şüphen olmasın ki biz onu gözümüz gibi koruruz." (64) Bunun üzerine Yakub şöyle dedi: "Daha önce abisi Yusuf'u size emanet ettiğim gibi şimdi Bünyamin'i de size güvenip emanet edeyim, öyle mi? Ben size değil, ancak Allah'a emanet ederim onu. Çünkü en güvenilir koruyucu Allah'tır. O merhametlilerin en merhametlisidir." (65) Yakub'un oğulları Mısır'dan getirdikleri yükleri açtıklarında, erzak bedeli olarak verdikleri malların kendilerine iade edilmiş olduğunu gördüler ve "Daha ne isteriz ki!" dediler, "Bak işte, erzak bedellerimiz de bize geri verilmiş. Şimdi bize müsaade et de Mısır'a tekrar gidelim ve evimize yine erzak getirelim. Emin ol Bünyamin'i gözümüz gibi koruruz. Hem onun sayesinde bir deve yükü daha erzak almış olacağız. Baksana, şu ilk seferde getirdiğimiz bize yeter mi?" (66) Bunu üzerine Yakub, "Hepiniz ölümün pençesine düşüp helak olmadıkça onu sağ salim bana geri getireceğinize dair yemin ederek söz verin bakalım!" dedi, "Aksi halde onu sizinle Mısır'a göndermem!" Onlar da yemin ederek söz verince, Yakub, "Bakın, bütün bu sözlerimize Allah şahittir; unutmayın!" dedi. (67) Ve şöyle devam etti: "Evlatlarım! Şehre tek kapıdan değil, farklı kapılardan girin. Gerçi ben ne kadar tedbir alırsam alayım, Allah'ın sizinle ilgili takdirine engel olamam. Zira takdir yetkisi yalnız Allah'ındır. Bu yüzden de ben yalnız ona güvenirim. Kendilerini güvende hissetmek isteyenler de yalnız O'na güvenmelidirler." (68) Yakub'un oğulları şehre babalarının talimatına uygun şekilde girdiler; fakat bu tedbir Allah'ın onlar hakkındaki takdirini değiştirmedi. Zaten bu tedbir, Yakub'un gönlündeki bir temenninin dile getirilmesinden ibaretti. Çünkü Yakub, kendisine bahşettiğimiz ilim sayesinde, tedbirin takdiri değiştirmeyeceğini gayet iyi biliyordu. Gel gör ki, insanların çoğu bu gerçeği bilmez.

(69) Derken, Yakub'un oğulları, Yusuf'un huzuruna çıktılar. Yusuf Bünyamin'i yanına alıp evine götürdü, onu evinde ağırladı ve "Ben senin öz kardeşinim; artık onların yaptıklarına üzülme." dedi. (70) Yusuf, kardeşlerinin erzak yüklerini hazırlattığı sırada, hükümdarın su kabını, Bünyamin'e ait yükün içine koydurttu. Onlar bu işten habersiz bir şekilde şehirden ayrılırken, Yusuf'un adamları, "Kervancılar!" diye seslendiler, "Durun! Hırsızlık yapmışsınız!" (71) Bunun üzerine Yusuf'un kardeşleri geri dönüp geldiler ve görevlilere, "Nedir kaybettiğiniz? Neyi arıyorsunuz?" diye sordular. (72) Görevlilerden biri, "Hükümdarın su kabını kaybettik, onu arıyoruz. Bulup getirene bir deve yükü erzak verilecek. Ben buna kefilim." dedi. (73) Yusuf'un kardeşleri, "Vallahi, biz bu memlekete sorun çıkarmak, huzuru bozmak için gelmedik. Bunu siz de biliyorsunuz. Ayrıca biz hırsız falan da değiliz!" dediler. (74) Görevliler, "Peki eğer yalancı çıkarsanız, sizin hukukunuza göre bu suçun cezası nedir?" diye sordular. (75) Onlar da, "Bizim hukukumuza göre bunun cezası, su kabı kimin yükleri arasında çıkarsa o kişinin tutuklanmasıdır. Biz hırsızları böyle cezalandırırız." diye cevap verdiler. (76) Derken Yusuf, öz kardeşinin yükünden önce üvey kardeşlerine ait yükleri aratmaya başladı. Sonunda su kabını öz kardeşinin yükünde bulup çıkardı. Biz Yusuf'un muradına ermesi için, olayların böyle gelişmesini istedik. Eğer Allah böyle dilemiş olmasaydı, Yusuf, hükümdarın yasalarına göre kardeşini Mısır'da alıkoyamazdı. Biz dilediğimiz kimseleri bilgi bakımından yüksek mertebelere eriştiririz; bununla birlikte her ilim sahibinin üstünde daha iyi bir bilen bulunur.

(77) Hükümdarın su kabı Bünyamin'in yükünde çıkınca Yusuf'un üvey kardeşleri, "Bunun çalmış olmasına aslında şaşmıyoruz; çünkü onun abisi de yıllar önce hırsızlık yapmıştı." dediler. Yusuf bu suçlamadan duyduğu üzüntüyü içine attı; üvey kardeşlerine belli etmedi. Sadece kendi kendine, "Asıl sizin durumunuz berbat." diye mırıldandı, "İddia ve ithamlarınızın asılsız olduğunu Allah elbet biliyor." (78) Üvey kardeşleri Yusuf'a hitaben; "Ey saygıdeğer vezir!" dediler, "Bu çocuğun yaşlı mı yaşlı bir babası var; evladını kaybetmeye dayanamaz. Ne olur onun yerine bizden birini al. Gördüğümüz kadarıyla sen iyiliksever birisin." (79) Yusuf onların bu teklifine, "Biz kayıp eşyamızı kimin yanında bulmuşsak onu alıkoyarız. Başkasını alıkoymaktan da Allah'a sığınırız çünkü bu takdirde zulmetmiş oluruz." diye karşılık verdi. (80) Kardeşler Yusuf'un Bünyamin'i geri vermesinden ümitlerini kesince bir kenara çekilip aralarında usulca konuşmaya başladılar. Ağabeyleri şöyle dedi: "Bünyamin'i sağ salim geri getireceğimize dair babamızın bizden kesin söz aldığı malum. Üstelik yıllar önce Yusuf'a yaptığımız kötülük de ortada. Şimdi biz ne yüzle geri döneceğiz? Babam memlekete dönmem hususunda bana izin verinceye veya hüküm verenlerin en hayırlısı olan Allah hakkımda hükmünü tecelli ettirinceye kadar ben buradan ayrılmayacağım. (81) Şimdi siz memlekete dönün ve babamıza şöyle deyin: "Sevgili babamız! Senin oğlun hırsızlık yaptı. Doğrusu biz ne gördükse onu anlatıyoruz. Hükümdarın su kabının onun yükleri arasından çıktığını gözlerimizle gördük. Gerçi sana Bünyamin'i koruma sözü vermiştik; ama onun hırsızlık yapacağını nerden bilebilirdik? Bütün bu anlattıklarımızda bize inanmıyorsan, gittiğimiz şehrin ahalisine veya memlekete birlikte döndüğümüz kervancılara sor. Biz gerçekten doğru söylüyoruz." (83) (Diğer kardeşler de, çaresiz, memleketlerine döndüler ve babalarına böyle söylediler.) Bunun üzerine babaları şöyle dedi: "Hayır, işin doğrusu sizi bu oyuna, yine kötü duygularınız sevk etti. Bu saatten sonra bana düşen feryat figan etmeden sabretmektir. Kim bilir belki de Allah bana kaybettiğim evlatlarımın hepsine tekrar kavuşmayı nasip eder. Çünkü O her şeyi bilen, neylerse güzel eyleyendir." (84) Yakub, oğullarından yüz çevirip, "Ah Yusuf, neredesin!" diye uzaklara seslendi ve evlat acısından gözleri ağarıp görmez oldu. Yutkunuyor, acısını dışa vurmamaya çalışıyordu. (85) Oğulları, "Onca zaman geçti hâlâ Yusuf'u dilinden düşürmüyorsun. Vallahi sen Yusuf diye diye kederden eriyeceksin veya ölüp gideceksin." dediler. (86) Buna karşılık Yakub, "Ben derdimi ve üzüntümü yalnız Allah'a havale ediyorum." dedi, "Hem ben sizin bilmediklerinizi Allah'ın bilgilendirmesi sayesinde biliyorum." (87) Yakub sözlerine şöyle devam etti: "Şimdi Mısır'a gidin ve ne yapıp edip Yusuf ile kardeşi hakkında bir haber almaya çalışın. Allah'ın rahmetinden asla ümit kesmeyin. Unutmayın ki Allah'ın rahmetinden ancak kâfirler ümit keser."

(88) Yakub'un oğulları Mısır'a geri gittiler ve Yusuf'un huzuruna çıktıklarında şöyle dediler: "Ey saygıdeğer vezir! Hem biz hem de diğer aile fertlerimiz yine darlık ve sıkıntıya düştük. Fakat bu sefer az bir para getirebildik. Lütfedip bize erzakımızı yine tam ölçek ver; bedeli- →

ni ödeyemediğimiz kısmı da sizin bağışınız olsun. Allah bağışta bulunanları şüphesiz fazlasıyla mükâfatlandırır." (89) Bu sırada Yusuf, "Artık zamanı geldi." diye düşündü ve kardeşlerine şöyle söyledi: "Cahillik döneminizde Yusuf'a ve Bünyamin'e ne yaptığınızı hatırlıyorsunuz değil mi?" (90) Bunun üzerine üvey kardeşleri "Yoksa sen Yusuf musun?" dediler. Yusuf da "Evet, ben Yusuf'um; işte bu da kardeşim." dedi ve ekledi: "Gerçekten Allah bize lütufta bulundu. Kim günahkârlıktan sakınır, başına gelen sıkıntı ve dertlere sabrederse Allah böyle samimi kulların mükâfatını asla zayi etmez!" (91) Üvey kardeşleri, "Vallahi tüm samimiyetimizle söylüyoruz," dediler, "hakikaten Allah seni bize üstün kılmış. Doğrusu bizler suçluyuz." (92) Yusuf da onlara şöyle karşılık verdi: "Bugün sizi kınayacak, ayıbınızı yüzünüze vuracak değilim. Ben sizi affettim, hakkımı helal ettim, dilerim Allah da sizi affetsin. Şüphesiz, O merhametlilerin en merhametlisidir. (93) Şimdi siz benim şu gömleğimi alıp götürün de babamın yüzüne sürüverin; o zaman gözleri açılacaktır. Daha sonra bütün aile fertlerinizle birlikte yanıma gelin."

(94) Kervan Mısır'dan ayrılıp Kenan diyarına doğru yönelince babaları Yakub, etrafındakilere şöyle dedi: "Eğer bunadığımı düşünmezseniz size şu an Yusuf'un kokusunu hissettiğimi söyleyebilirim." (95) Bunun üzerine etrafındakiler "Vallahi sen yine sayıkladın." dediler. (96) Müjdeci gelip de gömleği Yakub'un yüzüne sürünce gözleri açıldı ve ardından Yakub şöyle söyledi: "Sizin bilmediklerinizi Allah'ın bilgilendirmesiyle bilirim dememiş miydim?" (97) Bu sırada evlatları şöyle dediler: "Ey bizim şefkatli babamız! Günahlarımız için Allah'tan af dile! Çünkü biz gerçekten günahkârız." (98) Yakub onların bu isteğine şöyle karşılık verdi: "Sizin için Rabbimden af dileyeceğim. O gerçekten çok affedici, çok merhametlidir."

(99) Yakub'un ailesi Mısır'a gelince Yusuf'un huzuruna çıktılar. Yusuf hemen annesini ve babasını kucakladı ve "Buyurun, Allah'ın izniyle hepiniz güven içinde Mısır'a yerleşin." dedi. (100) Sonra annesiyle babasını makamına çıkardı. Hepsi onun huzurunda saygıyla eğildiler. Yusuf, "Canım babam!" dedi, "Yıllar önce görmüş olduğum rüyanın gerçek hayattaki tezahürü buydu demek! Rabbim o rüyayı gerçekleştirdi. O bana nice lütuflarda bulundu. Beni zindandan kurtardı; sizi çölden çıkarıp buraya getirdi; üstelik şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra bizi tekrar birbirimize kavuşturdu. Doğrusu Rabbim, dilediği şeyi akıl sır ermeyecek şekilde gerçekleştirir; çünkü O her şeyi bilen, neylerse güzel eyleyendir." (101) Yusuf, Allah'a da şöyle yakardı: "Ey Rabbim! Sen bana bu ülkede nüfuz ve iktidar imkânı verdin. Rüyaları yorumlama, olayların gerçek mahiyetini anlayıp kavrama ilmini öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan Rabbim! Dünyaya da, ahirette de benim yâr ve yardımcım sensin. Müslüman bir kul olarak canımı al ve beni hayırlı kullarının arasına kat!"

...

Sadaga'llâhül azîym. Kıssa burada bitiyor. Sûrenin bitmesine ise on âyet daha var. Biz özellikle Yusuf aleyhisselamın hikâyesi üzerinde durmak istediğimizden, kalan ayetleri buraya almıyoruz. Yalnız 111. ayetin mealini de hatırlatmak isteriz ki, bundan sonra yapacağımız çalışmada bize ışık olsun: "Peygamberle ait kıssalarda aklıselim ve sağduyu sahibi kimseler için elbette dersler ve ibretler vardır."

Şimdi 'metin üzerinde çalışmalar' yapabiliriz...

(Devam edecek... İnşaallah...)

Not: Yüzde yüz bağlı kalmasak da büyük oranda Mustafa Öztürk Hoca'nın anlam ve yorum merkezli çevirisinden yararlanmayı tercih ettik.

İstiyorum ama olmuyor

YAZAN: İLŞAD ÖZKAN ÇİZEN: TURGUT YILMAZ

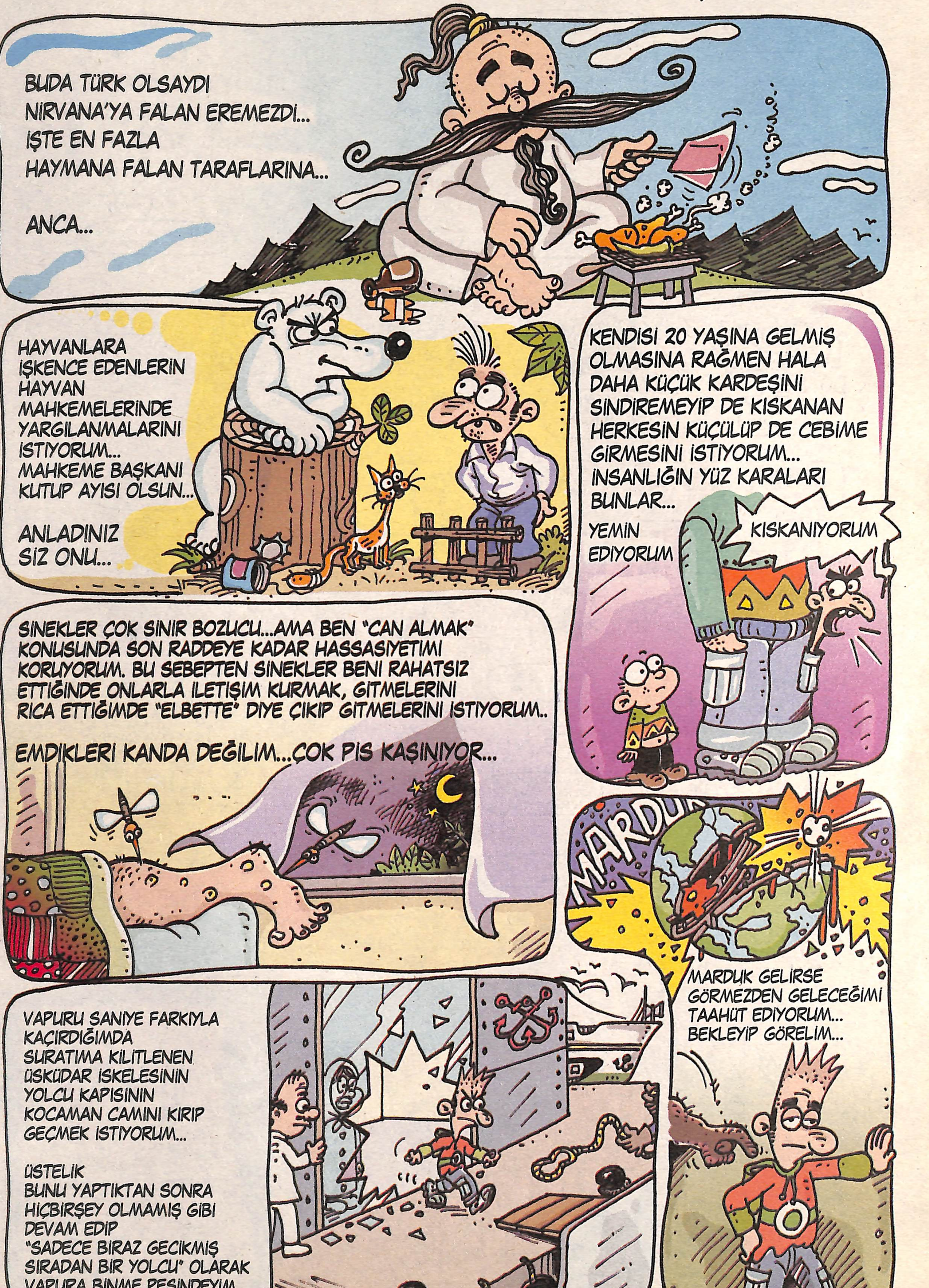

cafcaf

BERBER'İN YÜKSELİŞİ

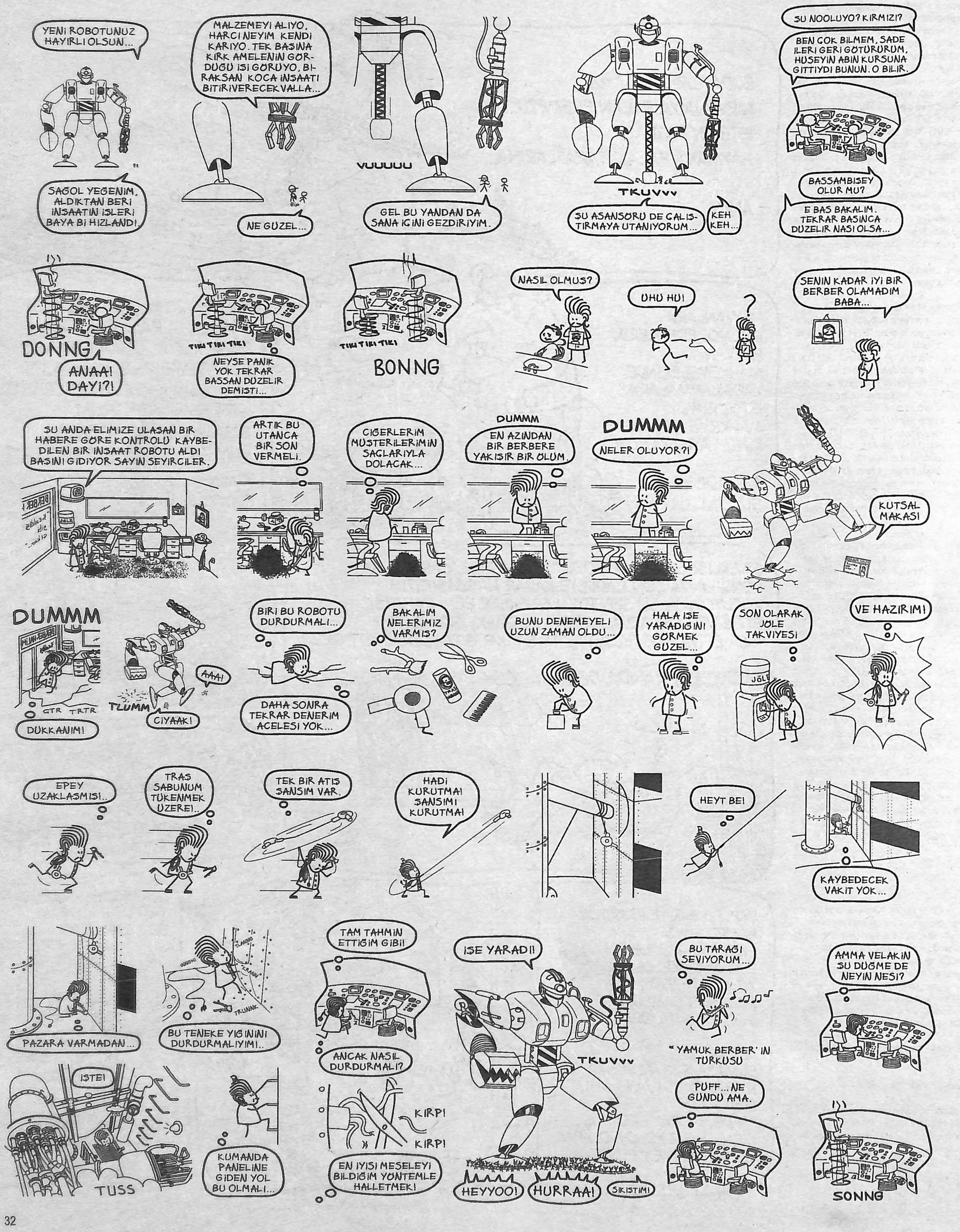

Alzheimer ve Kemalizm

Bülent Akyürek

Allah; tüm evreni, bitkileri, hayvanları, insanları hatta taşları bile kendisine zikredebilecek biçimde yarattı. Yani hangi işi yaparsan yap Allah'ı unutmayacak, aklından çıkarmayacaksın...

Cehennem, unuttuklarımız hatırlatılsın diye yaratıldı. Cehennemin yan etkileri genellikle yüksek ateş olarak görülür! Orada suçlarımız önümüze serilir. Hatırladıkça canımız yanar, tekrar Allah ile bağ kurmaya, zikirle ulaşmaya çalışır ama beceremeyiz.

Zikir tekrardır, rutindir fakat zikrimiz maddeleşince şeytan ortağımız olur. Bugünün çağdaş, artistik deliliklerine bakınız? Mesela şizofreni... Şizofren, olmayan bir şeye varmış gibi inanıp rol keser. Eğer binlerce isteğiniz varsa, nefsiniz kudurmuş, bir şeyleri çok istemiş ama elde edememişseniz simülasyona kapılır ve onu hayâl perdenizde var edersiniz. Paranoya; insanın kendisine verdiği aşırı değerden kaynaklanır. Değeri anlaşılmamış bir bilim adamı, komutansınızdır ama kimse görmez. Sizi ancak uzaylılar, İngilizler, Nasa çalışanları, Mossad görür. Uzaydan görünecek kadar büyük olan egonuzu, yeteneklerinizi aile çevreniz, arkadaşlarınız görmüyordur. Bir an gelir, görünmek için kafayı kırar sonra da beni öldürecekler diye saklanmaya çalışırsınız senelerce... Manik hastalıklarda şeytan burnunuza osurmuştur, yerinizde duramaz, en çılgın şeyleri yapmaya çalışır, ikinci dönemde tüm bunları hatırladıkça utanarak içinize kapanıp kendi cehenneminize odun taşırsınız... Depresyon, istekleriniz gerçekleşmediğinde yerleşir kalbinize... Tüm evren size gıcıktır, engeldir. Her şey sizi geriletmek için çalışır. Tüm aptallar güzel kızlarla gezerken, zengin olurken siz haksızlığa uğrarsınız... Cinnet ise intikam vaktidir! Bir balta alıp insanları doğramaya başlarsınız... Tüm yeteneksizler, yani odunları baltayla kovalarsınız... Dünya, size bir çiçeğini bile koklatmazken başkalarının ormanı vardır. Cinnet geçirip tüm ormanları kundaklarsınız. Bütün bunları tek çiçeği koklamak için yaparsınız üstelik. Sahneyi düşünün hele? Dünyayı yakmış ve elindeki bir papatyayı kokluyor adam... Yani cinnet, romantizmin doruk noktasıdır!

Şimdi düşünün kardeşlerim: Zikir, tekrar demektir. Zikriniz "İslâm, Ümmet" olunca imparatorluk olursunuz... Zikriniz "Türklük" olunca da sınırlarınız küçülür, ufkunuz kararır, yalnızlaşırsınız.

"Somali'den bize ne, Bosna'dan bize ne, Sumatra'dan bize ne? Sanki Türkiye'de aç adam yok mu?" dediler yıllar boyu. "Türklük" deyip "Kerkük'ten bize ne?" cümlesini bile duydum ya, artık iflah olmam sanırım. Misak-ı Millimiz seccademiz olsaydı herkesin ülkesi dünya olacaktı... "Şeriat gelecek, bardaki koltuğumu kaybedeceğim" korkusu bu milletin önünü tıkadı. Maalesef, bizim büyük hayallerimizin, ideallerimizin önü bar tabureleriyle tıkandı.

Kemalizm; bir İngiliz, Fransız felsefesidir. Tasavvurdur. Şimdi tavsiye ediliyor. Bizim derdimiz Atatürk değil zaten: Kemalizmdir... Bizler, yazının başında dediğim gibi "Atatürk" diye hayıflanıp gezersek "Atatürk" zikrimiz olur. Haşa... Bunu istemiyorum, istemedim hiç...

Ordumuzla da barışmalıyız artık. Küs veya dargınlıklar yüzünden bayramdan bayrama, cenazeden cenazeye görüşüyorduk yıllardır. (30 Ağustos, 29 Ekim, 10 Kasım demek istiyorum.)

İnanıyorum ki bu halk, bir gün iftar çadırında orucunu açan yiğit bir orgeneral çıktığı gün bütün geçmiş şeyleri unutacaktır...

Mübarek ordumuz, sadece Laikliği korumak için kurulmadı, onlarla dünyanın tüm mazlum halklarını korumak amacıyla seferlere çıkacağız, at yarışı oynamayı bırakıp ata bineceğiz inşallah. Çok iyi bilinir ki bu halk ordusuz yapamaz, namazlarından sonra ordusuna dua eder, yeşil üniforma görünce kanı kaynar... Allah, aramızdaki vesveseleri kaldırıp bizleri aynı yolun yolcusu yapar inşallah...

Alzheimer hastalığı unutuştur. İnce sinir uçlarındaki iletişimin kesilişidir, demanstır... Beyin kabuğu arızaları artarak çevreye karşı farkındalıkların azalmasıdır. Hep unuturlar, hep unuturlar...

Hafıza kaybolup unutuş arttıkça dünümüzü yitirir, günahlarımızı hatırlamaz bu yüzden tövbe kapısını bulamayız.

Alzheimer: Organik beyin hastalıkları grubunda, nöropsikiatrik sendromlarla seyreden, temel bulgusu bunama olan dejeneratif beyin hastalığıdır.

Yaşlılıkla birlikte Alzheimer riski artıyor. Hastalığın bilinmeyen yönleri tek tek açıklık kazandıkça tedavi umutları da güçleniyor.

Sis, Carl Sandburg 'un dile getirdiği gibi, bir yavru kedinin sessiz ve yumuşak adımlarıyla çöker. Önce eşyalarınızı bulamamaya başlarsınız; sonra sık sık kullandığınız sözcükleri, daha sonra en son tanıştığınız kişilerin adlarını anımsamakta zorluk çekersiniz.

Randevuları unutmak, evinizin yolunu bulamamak, telefon numaralarını karıştırmak gibi unutkanlıklar bir süre sonra rahatsızlık verici boyutlara ulaşır. Bu unutkanlık krizlerini önce gizlemeye çalışırsınız, ancak bir noktadan sonra olaylar kontrolden çıkarak yaşamınızın normal akışını bozar. Kaza yapmadan araba kullanamazsınız, yataktan kalkınca giyinmekte zorluk çekersiniz, her zaman yaptığınız işleri yapamaz hale gelirsiniz. Örneğin iyi bir piyano virtüözü iseniz, eski performansınızdan eser kalmaz; notaları bile okuyamaz hale gelebilirsiniz.

Bütün bu aksiliklere önce gerekçe bulmaya çalışır, sonra bunların rastlantı olmadığını anlayarak büyük bir acı duyarsınız. Size neler olduğunu anlamaya çalışırken, zihninizi kuşatan sis giderek koyulaşır.

Çocuklarınız size yabancı gibi gelmeye başlar, korkunç kâbuslar rüyalarınızın dışına çıkarak, uyanıklık bilincinizi bulandırır. Öyle ki zamanla kol ve bacaklarınız, bağırsaklarınız ve idrar keseniz kontrolden çıkar.

Sessiz bir uyuşukluk ve teslimiyet hali içine yuvarlanırsınız; bir iki yıl içinde iyice yatağa düşersiniz; yatak yaraları ve pişikler ortaya çıkar; yutkunma zorluğu başlar. Bu aşamada ölüm yalnızca bir formalitedir."

Son yıllarda yapılan araştırmalar; Alzheimer hastalığının az okumaktan, beyin jimnastiği yapmamaktan kaynaklandığını ispatladı. Bağını yaradandan koparıp sadece maddeye saplanan beyin zikirden de koparak işlevlerini yitiriyor. Düşünün ki Türkiye de çok uzun yıllardır çıkan bazı gazeteler var. Onlar bir gün olsun Allah, peygamber, kitap demez. Köşe yazarları saplantılı biçimde 30, 40 yıl boyunca aynı şeyleri yazar alkış toplarlar. Bazı gazeteler Türkiye'deki Alzheimer hastalıklarını tetiklemiş olamaz mı? Mesela yemin ediyorum; ben bir iki gazetenin önemli bir gündemden sonra yarın ne yazacaklarını tahmin edebilirim. Ne kadar acı değil mi?

Kurban Bayramı gelince, bir gün olsun insan empatisi yapamayan bazı yazarlar günlerce hayvan empatisi yapıp acıklı yazılar döşenirler. Bıktık, usandık, ezberledik... Allah'ım! Deli kızın türküsü gibi söyle söyle bir daha söyle...

Aklı başında bir laik, cumhuriyetçi kardeşimiz o gazetelerden birine gidip "Ulan her gün para veriyoruz, Allah aşkına biraz kitap okuyup başka şeyler de yazın" diyemedi. Çünkü onların beyni de tembelleşti. Artık bir Yeşilçam filmi izleyip bitene kadar konuyu anlayamayanlar var aramızda. Yazıktır, günahtır, kaç kuşak heder olup gitti rutinlerinizde...

Her namaz suresi bir ultimatomdur. Sadece günde 5 vakit namaz kıldığınız zaman bile zikriniz fikrinizi geliştirir. Küçük dertlerden kurtulup sonsuzluğa, sınırsızlığa koşarsınız, ufkunuz genişler, en ince sinir uçlarınız, nöronlarınız beyninize dokunur. Her şey bir şarja bakıyor inanın. İşte o zaman sizlerle biz kol kola verip aynı cephede şehid olmaya gideceğiz. Zikri bir fikri bir ümmet olacağız, çok şey mi istiyoruz? Koşa koşa gelip uzak Asya'dan avuç kadar yere tıkıştık, reva mı bu?

Müslümanları kendi ordusunun düşmanı diye lanse ettiler. Yok böyle bir şey... Bakın, çocuklar hesap yapmaz yalan söylemez... Babası camiden gelen bir adamın küçük çocuğuna "Büyüyünce ne olacaksın?" diye sorun, aynen şunu diyecektir elhamdülillah: "Asker olacağım, polis olacağım, doktor veya pilot olacağım..."

Bu insanlar ordu düşmanı olsaydı, çocukları asker olmak istemezdi değil mi?

Çok şükür ki bu topraklar Batı'nın numaralarını yemiyor artık ve bu millet ile bu milletin aziz ordusu barışıyor, Rabbim birlikte seferler nasip etsin inşallah... Ben umutluyum, her şey güzel olacak...

ARADIĞINIZ MEDYA

Medya ciddiyetini kuşandı!

Bünyamin Yılmaz

Medya için her ramazan şaka gibidir. Elinizden hiçbir zaman bırakamadığınız viskinin yanına konulacak hurmalar sahneyi çok sakilleştirecektir. 'Şu dinciler(!) biraz medeni olsalar da hurma şarabı içseler ya' diye iç geçirerek kalabalıkların içinden ışık hızıyla geçip plazalarında serinleyen medya patronajı için ramazanın ayrı bir önemi vardır.

Bir kere çocukluklarında yakaladıkları önemli anılar canlanır gözlerinde. Ramazan neyse de en çok şeker (!) bayramında sevinirler. Ah o şekerler…

Ülkenin tüm yönetici baskılarına rağmen oruç tutmada kararlı vatandaşlarına özel servis edilen 'oruç yedi diye dövüldü' haberleri de neredeyse cumhuriyetle yaşıt bir şekilde bugünlere geldi. Ah o karikatürler nerede şimdi?

Eskiden bi sakal çizerdin aha bele kadar inerdi. Bi takke koyardın başına adamın bir de çirkin dişleriyle azmanlaştırırdın al sana yobaz takımı. Kadınlar kolaydı canım. Kara bir çarşafla çizersin biter iş. Yok o kadar değil. Nerede ideomorfolojik mesaj kaygılı çizgi? Burna yüklenebilirsin. İğrenç bir burun motifine sert kaşlar eklenir ve 'önümüze çıkmayın sizi öldürürüz' diyen sinsi bakışlar…

İrtica her ramazan özel bir seremoniyle gelirdi. Devlet ricali de her ramazan irticaya karşı tuzsuz leblebi kıvamında 'laiklik' açıklaması yapacak bir bahane bulur, eğer hâlâ ağızlarda zehir olmadıysa ramazan 'şekerin bayramı'yla ağızlar tatlandırılırdı. Ha nane likörü vardı bir de değil mi? Nerde o cumhuriyet kadınları, önlerine gelen örtülüye, sakallıya 'cumhuriyetin kazanımları'nı anlatan hanımablalar. Çokoprens almaya gittiler ve bir daha da dönmediler. 'Çoko'ldu onlar gideli 'prens' ise kenarda bir yerde kıkırdıyor.

Medyamızın ramazan özel hazırlığına değinmiştim değil mi? Özellikle beyazımsı şahaneli hocalarla kıvamını aşan tartışmalara ön verilirdi. Ömrünce dini eğitim görmüş bir insana bile 'yahu bu da nereden çıktı şimdi' dedirtecek yorumlar, saç baş yoldurarak ortaya çıkardı.

Ardımızda bıraktığımız ramazan ayında medya için 'hüzün yılı' desek başımız ağrımaz. Üç önemli olayla kenardan 'yeni Türkiye'yi izlemekle yetindiler.

Önce teravih namazı 'Şahane'sini geride bırakmış Kaşar Nuri abimizin (kimilerine göre de hoca) ani vuruşuyla gündeme girdi. Var idi, yoğ idi tartışmalarına hafif tertip cinsel mecazlı sokuşturmalar da yapan hocamız belli yaş üstünü oruçtan azade kılarak 'altın vuruş'a az kaldığını da müjdelemiş oldu.

Ramazan ayı gelir de oruç bozma, dayak yeme haberi olmaz mı? Sen o kadar didin, çırpın, ortada mesele olmasın. Yok öyle yağma. Aranan kan doğan medyası tarafından özel imalatla bulundu, girilemeyen kısımlarında yeni icatlar oluşturuldu meselenin. Ve karşımızda sporcu Nurcan'ın şortu! Mübarek öyle bir şort ki, oruç tutan, oruç tarafından tutulan insanlara bir yüklenme imkanı sundu, o kadar olur. Sen tut mübarek ramazan günü belediye otobüsünde gördüğün şortluya laf saydır, şortuna müdahale et, üstüne bir de kızcağıza dayak at ve otobüs dolusu insan 'yapmayın, etmeyin, ayıptır' demesin!

Numaracı medya, olayın ramazan öncesinde olduğunu söylemiyor ha. Otobüs yolcularına sorulduğunda ise Nurcan hanımefendinin ayağını yolcuların geçişini zorlaştıracak şekilde koridora uzattığını, tartışmanın buradan neşet ettiğini anlayabiliyoruz. Peki klasik yolcu kavgasından iş nasıl şorta girdi de bir türlü çıkamadı? Azizim, sevgili 'doğan' medyamın özel soslu haberciliğidir bu. Gerçi son faslına girdi eskisi gibi ses de getiremiyor!

Unutayazacaktım az daha. Can Ataklı harika bir teklifte bulundu ama Diyanet görmezden geldi, ne ayıp! Ramazanı sabitleyelim dedi Ataklı. İlk defa dincileri(!) düşündü ama yanlış düşündü. Bence laikler sabitlenmiş ramazan ayında oruç tutsunlar. Her kış (günler de kısa olur) irtica gelecek diye bekleyenler ramazanla buluşmuş olurlar. İmam da Can Ataklı olsun!

Bu topraklarda mizaha bile bazen izah karışmak durumunda.

Hatta izahını yaparken mizahın kendisi bile olabilir konular.

Öyleyse gelin bir bakalım medyamızın ortaya kayıplarına ve neşesine…

Özdemir İnce derler bir zat var idi eskilerde. Nerede bilinmez. Belki de Simyacı'nın minare zannedilen 'kule'sinde oturuyordur şimdi. Bir zamanlar Fransa'dan öyle bir haber geçmişti ki mini etek yüzünden Paris yanıyordu maazallah. Ah şu dinciler, kadın yakmakta mahirdiler…

Sırrı Süreye Önder'i hatırlayan var mı? Bir ara bizim iki gencimizin arasında tatlı sol hikayeler anlatır biz de dinlerdik. Dilinden bal damlar, bal fazla geldiği için saklaya saklaya yerdik. Beynelmilel filmiyle fethetmişti bizi ve 'zalimlere lanet' okumuştuk birlikte. Sonra derinlerdeki yapıların tasfiye sürecine geldik. O günlerde referandum olacaktı. 'Hayır' cephesinde öfkeli ses tonuyla fark edebildik onu, kursağımızda kalan balsa çoktan zehire dönmüştü. Neyse dedik yorum farkı. Sonra vekil oldu BDP'den. Ramazan'da ölüm kustu PKK, geviş getirdi BDP. Aralarında suskunlara büründü Sırrı Süreyya. Selahattin Yusuf çağrı yapmış ve demişti ki; "Sırrı abi bırak vekilli aramıza dön, maaşımı sana vereceğim", Sırrı ağabey hâlâ yoklarda. Siz bu yazıyı okurken beni şaşırttıysa helallik isteyeceğim!

Altan Tan sen ne güzel bir ağabeyimizdin! Refah Partisi dönemlerini unutamayız elbette. Müslümanlara 'ırkçılığın' ne kötü bir şey olduğunu hatırlatmak senin görevindi neredeyse. 'Ümmet' diliyle konuşuyor 'kardeşlik' derken kendinden geçiyordun. Şimdilerde öfkeni sadece Başbakana yöneltiyorsun. Yönelt, sorun değil. Haklı ol ama. Somali'den Gazze'ye mazlumların yanında yer alanlara 'kürt sorunu'nda 'zalim' diyorsun. 90'lardaki zalimlerle saf tutuyorsun oysa. Bu ülkede 'milliyetçilik'ten beslenenler iki gruba ayrıldı. Biri Türk diğeri Kürt milliyetçileri. Altan abi muhalifsen iktidara, seni Saadet çizgisinde görmek isteriz, BDP'de değil. Eğer BDP'den çakma değil gerçek 'kardeşlik' sesleri yükselirse Emine'nin 'Ayna'sında kendime bir kez daha bakacağım, söz!

Nuray Mert bir insandı, delikanlıydı. Birlikte katıldığımız bir iftar sofrasından dobralığını bildireyim. Düşünsel ağırlığı iyi olan bir iftar ortamı. Kur'an okunuyordu. Boynundaki fular zannettiğimiz örtü Mert'in başına 'hanımabla' tipi kuruluverdi. 'El Fatiha' dendiğinde döndü Mert masaya ve dedi ki; "Tabi siz İslamcısınız. Kur'an dinlemeye ihtiyacınız yok, o yüzden saygınız da yok!" Böyle bir Mert ablaya ne denir? Eski günlerini hatırla denir. Yol yapımından Dersim anlayan, Türklere milli şuur(!) aşılayıp ardından diğer uçtaki milliyetçi partiyle otobüs üzerinde zafer işareti yapan ablamızın selamını PKK alabildi, o da dağlardan. Sanırım akademik bir çalışma yürütüyor Mert abla. Bu kez kendini de kattı alan araştırmasına. Bizi de. Hep beraber araştırılıp duruyoruz. Ben yine de 'Mert' bir duruşa dönüş bekliyorum Salih Tuna kızmazsa!

Nerdesin be Mine Kırıkkanat. Ne tartışmalarda adın geçer ne sesin ulaşır bizden yana. Oysa mesire yerinde patlıcanları közleyip cız bız yapacak olsak sen gelirsin aklımıza. Mangalın başında dururken balıkları iyice gözlemlerim. Hep et yiyecek değiliz ya! Hatırlattığın için sağ ol. Balığa da rağbeti artırdın. Biz genelde tava işi yer idik. Ama sen bize mangalda da tur bindirdin. Nerede o çarşaflı kadınları anlattığın romanlar. Laf aramızda nefretin eskisi kadar yükseklerde mi merak ederim. En son Elif Çakır'la seni birlikte yaptığınız bir programda görmüş ve 'normalleşme' adımı olarak görmüştüm. Galiba tahammül edemedin, çekiliverdin. Boşver be ablacığım, burası Türkiye. Sarkozy'nin memleketinden sana hayır yok, gel yine ekranlarımıza katıl, gazetelerimizde bize kız, haklı ol ama, tamam mı!

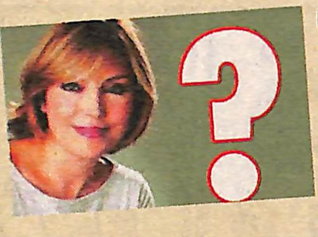

Ruhat Mengi hâlâ aynı yerde mi? Her seçime hile karıştırılıyor, iktidar yanlışlıkla seçiliyor. Referandumda da olmuştu böyle. O zaman da birileri sandıkları boşaltıp yeni oy pusulaları koymuştu. Önümüzdeki seçimde de yine hile yapılacak uyarmadı demeyin, ablamızı dinleyin!

Ertuğrul Özkök'süz yazı düşünülemez. Derler ki ona çakanın geleceği parlak oluyor. Bu kez boş beleş anmak istiyorum Özkök'ü. Nasılsın Ertuğrul bey, iyi misin? İyi olmanı Cenab-ı Allah'dan diler… Napıyorum ben yahu. Gelen giden vuruyor Özkök beyciğime. Bari ben yandan teğet geçeyim!

Yılmaz Özdil, 'isim şehir hayvan' gibi bir adam. Yazıyor yahu. Ne yazdığının bir önemi yok, sadece yazıyor. Hatırlamak istedi benim canım. İşte öyle!

Ne kadar tatsızlaştı medya. Oray Eğin bile ciddi yazılar yazmaya çalışıyor artık. Serdar Akinan da öyle. Nerde eski Emin Çölaşanlar. Milliyet, Hürriyet, Sözcü elime aldığımda rutin bir tatsızlık oluşturuyor bende, o kadar!

Muhalefet yok bu ülkede azizim, muhalefet. Kılıçdaroğlu da olmasa ekmek çıkmayacak bu gazetelere.

Ya mizah, mizah var mı bu ülkede. Uykusuz, Penguen, Leman….

Cafcaf'la deneyin bir de ülkenin alnındaki lekeleri silmeyi; Cafcaf'la canım cafcafla!

r3
Cem Tere

r3'ün bir nolu macerası

"Dün gece İstanbul'da bir komedyen öldürüldü."
12 Ocak 2012, Ruşen'in Günlüğü

Ofisimde oturmuş sudoku çözerken telefonumun çalmasıyla başladı her şey. Eğer başka ülkelere dair iğrenç planları olan obez ve petrol içici bir devletseniz, birkaç komplo teorisine ihtiyacınız var demektir. Kendi yaptığınız planı basit gösterecek komplike ve heyecanlı başka hikayelerin kafaları kurcalaması sizin için bir avantaj olacak. Önce insanları paranoyak yapmalısınız ki bu göründüğünden çok daha kolaydır, bulaşıcı olan diğer her şey gibi. En fazla yüz bilemedin yüz elli taşıyıcı işinizi görecektir. Sonrasındaysa kafası tersinden çalışan, her olayın arkasında bir hinlik arayan komplocuları toplum mühendisi yapmak kalıyor. Kârı düşünüldüğünde hiç de zor değil, belki biraz da eğlenceli. Ben Ruşen Küp. Özel dedektif. Çin'in ekonomik açıdan dünya liderliğine tırmandığı şu günlerde Amerika ve İsrail, Rusya ile Türkiye'yi müttefikleri yapmak için el ele verdiler. 2012 planların uygulanacağı yıl seçildi. Hâlihazırda birçok komplo teorisini içinde barındıran en uygun zamanlama! Daha yılbaşı gecesi başladı saldırılar. Hedef iç savaş çıkarmak. 4 orduevi, 7 karargâh, 2 ilkokul bombalandı. Halk şimdiden eğriyi doğrudan ayırt edemeyecek hale gelmeye başladı. Alevi-Sünni tartışmaları başlatıldı. Ermeni soykırımı tekrar gündemde. Kürt sorunu zirvedeki konu! Bütün bu hengâmede benim payıma düşense ahizenin öte yanında ağlayarak derdini anlatan genç bayanı dinlemek. Kocası, dün akşamüstü ölü bulundu. Adı Raci Vert. Adından tahmin edilemeyecek bir işi var, ikinci sınıf bir komedyen. Polis uyuşturucu nedeniyle öldüğünü söylüyor, aşırı doz. Karısıysa Raci'nin öldürüldüğünü düşünüyor. 'Ruşen Bey, Raci'nin uyuşturucu kullanması mümkün değil, onu öldürdüler!' Haklı olabilir.

Hemen işe koyuldum. Emniyete gidip davayla ilgilenen polislerle görüştüm. Otopsi sonuçlarını öğrendim. Her şey normal görünüyordu. Zorlama yok, boğuşma olmamış. Önce uyuşturucuyu nasıl ve nereden aldığını bulmam gerekiyordu. Karısı, biriyle görüşmek için evden çıktığını söyledi. Kimle görüşeceğini söylememiş. Cep ve ev telefonuyla yaptığı görüşmelerin bir dökümünü edindim. Ayrıntıya girmiycem, bir şey çıkmadı. İyi ayarlanmış, yeterince düşünülmüş bir cinayetti. Olsun. Katil her kimse en fazla on gün düşünmüştür. Bu da en kötü ihtimalle on bir gün uğraşmam gerekecek demek. Meşhur biri öldüğü zaman işin iyi yanı her zaman görgü tanığı vardır. Öyle oldu. Adamın biri Raci'nin öldüğü gece onu bir telefon kulübesinde gördüğünü anlattı televizyonlara. Bundan sonrası kulübenin adresini almak, kayıtlara bakmak, katili bulmaktır. Kulübenin adresini aldım, kayıtlara baktım. Aranan kişi Yasemin Ce. Raci'nin eski kız arkadaşı. Görüşmeye gittim.

Ben bunlarla uğraşırken ülkede garip şeyler oluyordu. Atatürk'ün naaşı birdenbire ortadan kayboldu. Anlatılanlara göre bekçiler Atatürk'ün canlanıp yattığı yerden kalkarak gözlerinin önünden geçip gittiğini söylemişler. Daha doğrusu yazmışlar, olay gecesi iki bekçinin de dili tutulmuş. Gündem altüst olmuştu. Chpliler ikiye bölünmüş; birinci grup, naaşı, Akpnin kaçırdığını iddia ediyorken ikinci grup hikâyeye canı gönülden inanıp üçüncü dünya savaşının çıkacağını, Türkiye'yi tekrar kurtarmak için Atatürk'ün geri döndüğünü iddia ediyorlardı. Bir yığın miting yapıldı, yapılmaya devam ediyordu.

Yasemin Ce ile görüştüğüm gün Kadir Mısıroğlu ölü bulundu. Polisin teşhisi; aşırı doz! Yasemin Ce'den de bir şey çıkmayınca Raci ve Mısıroğlu'nun ölümü arasında bir bağ olabileceği geldi aklıma. Hızlı geçtiğimi düşünenler için belirteyim: Raci, Yasemin'i aramış ama onunla görüşmeye gitmemişti. Yasemin o gece evindeydi ve yeterince görgü tanığı vardı. Doğum günüydü kızın. Mısıroğlu davası hakkında bilgi almak için emniyete gittim. Polis, Raci'nin cebinde, kırmızı renk kuru boya ile üzerine ağzında saman çöpü olan tavuk çizili bir kâğıt havlu bulduklarını söyledi. Daha önce önemsiz gördükleri için söylememişler, bir komedyenin cebinden böyle bir şeyin çıkması çok doğal görünmüş onlara. İşin aslı benim de pek dikkatimi çekmezdi. Tabi aynı kâğıt havlunun bir benzeri Mısıroğlu'nun da cebinden çıkınca en önemli ipucumuza ulaşmış olduk. Ulaşmış olduk diyorum çünkü iş büyüdü. Basına sızdı. Hükümet Karabulut cinayetinden de büyük bir olayla karşı karşıya olduğumuzu bir basın toplantısıyla açıkladı. Artık bütün emniyet davanın peşindeydi. Onlardan önce olayı çözmem gerekiyordu. Sebep: mesleki hırs diyelim.

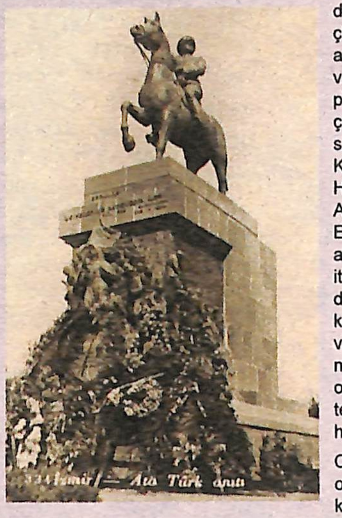

Bir gün sonra Ahmet Altan ölü bulundu. Teşhis: aşırı doz. Kağıt havlu cinayetlerine bir yenisi eklenmişti. Öldürülen her üç şahsın da uyuşturucuyla alakaları yoktu. Meşhur olmaları dışında ortak noktaları da görünmüyordu. Ta ki Raci Vert'in bir videosu facebooka eklenene kadar. Son stand-upından bir bölüm. Stand-up metinlerini incelediğim halde rastlamamıştım çünkü videoda Raci doğaçlama takılıyordu. Seyircilerden biri cep telefonuyla kaydetmiş. Görüntüde Raci, Atatürk'ün sesini ve bir takım fiziksel özelliklerini tiye alıyordu. Kadir Mısıroğlu her fırsatta Atatürk ile ilgili ileri geri konuşuyordu. Ahmet Altan, Atatürk ve inkılâpları hakkında bir yazı yayınlamıştı. Ortak nokta Atatürk'e karşı saygısızca davranmaktı. Bundan sonrasını tahmin etmek zor değil, muhtemelen dosyanın üstü kapatılacaktı. Mısıroğlu ve Altan hakkında yürütülen araştırma da sonuçsuz kalmış, kâğıt havlu ve saygısızlık dışında hiçbir ipucuna ulaşılamamıştı. Emniyet teşkilatı çaresizce bir sonraki cinayeti beklemeye başladı. Atatürk hakkında saygısızlık yapanlar korumaya alındı. İtiraf etmek gerekirse ben de tıkanmıştım. Bu iş her kimin işiyse adam tam bir profesyoneldi. Baş şüpheli Atatürk'ün nerede olduğu ise bilinmiyordu. Ortalıkta dolaşan birkaç söylenti vardı elbette. Samsun limanında, sonrasında Havza'da Atatürk'ü görenler olmuştu. Milli mücadelenin yeniden başladığını düşünenlerin sayısı artmaya başlamıştı. Gelgelelim ortada henüz bir iç savaş bile yoktu. Tamam. Ortam feci halde gergindi ama üçüncü dünya savaşı çıkacak gibi durmuyordu. Kürt sorunu din birliğine toslayıp kalmıştı. Halk Müslüman olan iki milletin savaşmasını yanlış buluyordu. Milliyetçilik artık eskisi kadar revaçta değildi.

On bir gün de çözeceğimi zannettiğim dava başlayalı yirmi gün olmuştu. İyi hatırlıyorum. Yirminci gün İzmir anıtındaki Atatürk heykelinin başı kayboldu. Gören yok, duyan yok. Sanki yer yarılmıştı da içine girmişti. Davanın bu kadar büyüyeceğini tahmin etseydim başta kabul etmezdim.

Neyse ki şansım yaver gitti, olayı ben çözdüm. Yirmi beşinci günün akşamı telefonum çaldı. Bir yerlerden aşina olduğum ama çıkaramadığım bir ses, beni bir adrese çağırdı. Silahımı aldım, gittim. Adres beni deniz kıyısında bir villaya götürdü. Sessiz bir yer. Zile bastım. İçerden telefondaki ses 'kapı açık' diye bağırdı. İçeri girdim. Görür görmez tanıdım: Bedri Baykam! Elindeki tabancayı şakağına dayamış, ağlayarak: 'O, ağzında saman çöpü olan bir tavuk değildi aşağılık herifler! Zeytin dalı olan bir güvercindi!' diye haykırıyordu. 'Tamam, güvercindi. Sakin ol!' dediysem de ateş etmesini engelleyemedim. Katil, Bedri Baykam'dı, itiraf etmiş ve kafasına sıkmıştı. Ama olayın bu kadar basit olmadığını biliyordum. Polislere haber vermeden önce evi dolaştım. Üst katta bir odanın duvarları boydan boya gazete haberleri ve Baykam'ın çizdiği belli olan resimlerle kaplıydı. Belli ki kafayı yemişti adam. Bir de odanın sağ köşesinde bir Atatürk portresi vardı. Söylemeyi unuttum. İbrahim Çallı'nın yaptığı bu portre on gün önce kaybolmuştu. Portre, çerçevesinden çıkarılmıştı. Arkasına baktım. 'Mevcudiyetimizin bekasını sağlayacak deva; İzmir anıtında, Önderimiz Mustafa Kemal'in muhterem başlarının içindedir!' yazılıydı. Heykelin kafası da buralarda bir yerlerde olmalıydı. Aramaya koyuldum. Evin her tarafını didik didik ettim. En son mutfaktaki dolapları aradım. Derin dondurucuyu açtığımda üç-dört saniye şaşkınlığımı gideremediğimi itiraf etmeliyim. Atatürk'ün naaşı ve heykelin kellesi dondurucudaydı! Hemen kendimi toparladım. Heykelin kellesini elime aldım ve içindeki yazıyı okudum. Bir isim ve altında şöyle yazıyordu: 'Önderimiz Mustafa Kemal'in muhterem mahdumu.' O an ne düşündüm, şimdi tam olarak hatırlayamıyorum. İsmi not ettikten sonra heykeli tekrar dondurucuya koyup polise haber verdim. Portre ve heykel dışında her şeyi anlattım.

Olaylar çözülmüştü. Cinayetlerin yegâne sorumlusu olarak Bedri Baykam gösterildi. Adam kafayı yemişti ve kendince anlamlı ama aslında deli saçması olan nedenlerle üç cinayet işlemiş ve intihar etmişti. Gazeteler böyle yazdı. Raci'nin karısı da böyle bildi. Dava kapandı. Olayı çözmüştüm ve paramı almıştım ama Baykam'ın suçlu olmakla beraber bir kurban olduğunu da biliyordum. Tek başına bu kadar şeyi yapması mümkün değildi. O gün öyle düşünmüştüm ve bugün hala aynı düşüncedeyim. Gizli bir tarikatın işiydi bütün bunlar. Belki İlimünati gibi bir tarikat ama hala ismine bile ulaşamadım. Düşüncemi kanıtlayabileceğim hiçbir şey yok elimde. Tek bildiğim çok güçlü bir Kemalizm tarikatının var olduğu. Türkiye'deki değişmi engellemek için Atatürk'ün oğlu olduğu iddia ettikleri kişiyi yetiştirip başa geçirmek niyetinde olduklarını öğrenmiştim. Diğer amaçları ve faaliyetleri hakkındaysa hiçbir bilgim yoktu.

Heykelde yazan ismi araştırdım. Atatürk'ün oğlu çoktan ölmüştü ve tek erkek çocuğu yani torun da ölmüştü, üç ay önce. Torunun erkek çocuğu olmamıştı; bir tane kız çocuğu vardı, yirmi altı yaşında. Kız lisede ablaların gayretiyle başını örtmüş ve cemaate girmiş. Babası evlatlıktan reddetmiş. Kız şimdi Gana'da bir Türk Okulunda öğretmenlik yapıyor, hizmet ediyor. Muhtemelen bu sonuca ulaştıkları için Baykam'ı harcamışlardı. Bir erkek çocuk bekliyorken karşılarına kız çocuğu çıkmıştı, hem de başörtülü hem de cemaatçi! Proje şimdilik rafa kaldırılmıştı. Kızın bir oğlu oldu. Bir gün, o çocuk büyüdüğünde bu gizli tarikatın yeniden harekete geçeceğini zannediyorum.

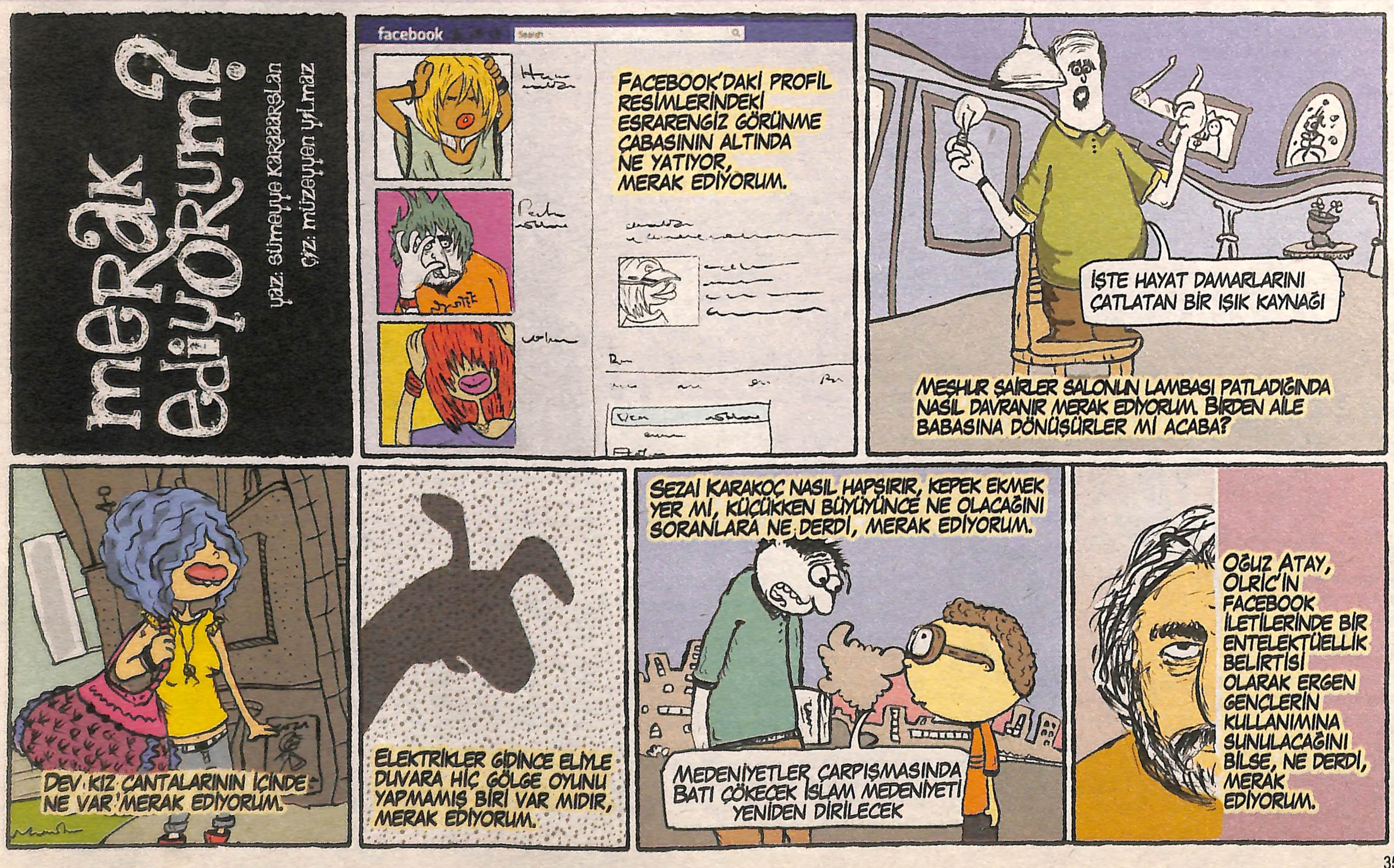

Gereksiz Yazar.

güray süngü

Kaybedenler kulbu

Ben çağdaş bir kentsoylu olmadığımdan, içinde debelendiğim manasızlık evreninden kurtulabilmek için doğaldır ki bir psikoloğa gitmedim. Psikoloğa gidenler ayrıca çocukluklarına filan da gitmek zorunda kalıyorlardı ki, bu türden bir tedavi için bünyem pek müsait değil. Bünyem dediğim, kafam yani, kafamın işleyiş biçimi, tabi eğer gerçekten işliyorsa. Yoksa ben bünyeye inanmıyorum, kelime haliyle bile epeyce kadük, -bünye- uyduruk bir kelime sanki.

Psikoloğa gitseydim bana anlat diyebilirdi ve bu bana günah çıkarmayı anımsatıyor. Nerden akılımda kalmışsa; "Yoksa siz itiraf edince değil, tövbe edince arınacağını düşünenlerden misiniz?" Ne demekse artık. Neyse. Aslında demek istediğim şu ki bir gün bir kitap okudum ve hayatım değişti. Aslında kitabı okumadan hayatım değişti. Aslında... nasıl desem, bir gün bir kitap aldım elime ve kitabın elimde olması yetti ve hayatım değişti. Bu şekilde olmayacak, başından itibaren anlatmam gerekiyor her şeyi. Dediğim gibi manasızlık evreninde debeleniyordum ben, annemin deyimiyle kazık kadar adam olmuş ama bir baltaya sap olamamıştım. Ve artık bir şeylerin değişmesi gerektiğini hissediyordum. Yaşantımdan ve içinde debelendiğim manasızlıktan şikayetçiydim.

Rasim'e gittim. Rasim şairdir. Arkadaşımdır. Şikayetimi dile getirdim. Dilime baktı. Sen oruç mu tutuyorsun dilin sapsarı dedi. Hayır dedim, şikayetimi dile getirdim, sarı onun sarısı dedim. Hımm dedi, Fenerbahçe sarısı bu, dedi. Şike soruşturması senin canını sıkmış, eline kırmızı bir karanfil alıp Florya ormanında sekiz tur atman lazım dedi. Epeyce saçmaydı ama dedim ya Rasim şairdir. Daha incelikli bir şeyler beklerdim senden, ince ruhlu bir adamsın nihayetinde şair dostum dedim ona. O zaman dedi, duraksadı, düşünceli bir eda takındı, ve o zaman ormanın değil de ince bir ağacın etrafında sekiz tur at dedi.

Dediğini yaptım ama bir işe yaramadı, hayatım anlamsızdı hala. Hala içimdeki manasızlık evreninde debeleniyordum. Tekrar Rasim'e gittim. Demirkubuz'un kader filmini seyrediyordu. Ben seyretmiştim o filmi. Çarpılmıştım da. Sen daha yeni mi seyrediyorsun bu filmi diyecek oldum, ama diyecek olduğum şeyi anladı ki, sekizinci seyredişim dedi. Şaşırmadım. Dedim ya, Rasim şairdi. En çok neyden etkilendin dedim. Demirkubuz'un Beşiktaşlılığından dedi. Florya ormanında sekiz tur anlamlandı birden ama bu anlam benim için anlam taşımıyordu. Sırıttım arkadaşıma, teşekkür ettim ve ayrıldım yanından.

Merve'ye gittim. Merve şarkı söylemeyi seven siyah bir arkadaştı. Hayır siyahi değil, siyah. Tırnakları siyah ojeli, kıyafetleri siyah, gözleri siyah, gözaltı torbaları siyah filan. Kendini kendi haline bıraksa epeyce güzel bir kızdı aslında. Ama kafası tuhaf çalışırdı ve onu ve kafasındakileri önemserdim. Derdimi dile getirmem yine garip sonuçlar doğurabilir endişesiyle derdimi yani aslında şikayetimi dile getirmek yerine kısaca anlattım. Anlamsızım dedim ona. Başını salladı usulca ve kendimi o an halka filminin içinde hissettim. Hayır korkmadım, filmlerden korkmam. İnsanlardan korkarım ben. Neyse.

Yirmi yedi dedi bana. Yine bir sayı çıktı karşıma. Yirmi yedi gol atarak şampiyon olan bir takım mı var, bu siyah Beşiktaş siyahı mı, yine mi futbol filan diye düşüncekken ben, şükür ki devam etti Merve. Yirmi yedi yaşındasın, intihar yaşın gelmiş dedi bana. Tuhafıma gitti. Jonis joplin dedi, jimi hendrix dedi, kurt cobain dedi, jim morison dedi, en son da amy winehause dedi. Onlar yirmiyediden değil uyuştucudan gittiler sanıyordum dedim. Öyle bir kahkaha attı ki, küçük dilime kadar korkuyla ürperdim. Sen öyle san ahmak diye mırıldandı. Yirmi yedi efsunlu bir yaştır, sanatla ilgileniyorsan, biraz derin bir kişiliksen bu yaşa gelince yapacağın en mantıklı şey intihar etmektir, böylelikle efsane olursun dedi sonra. İşin aslı ben efsane olmak istemiyordum. Devlet memuru olmak istiyordum. Ama olamamıştım. Başımı sallayarak maaş alacağım bir iş kadar beni hiçbir şey memnun etmezdi zannımca. Neyse.

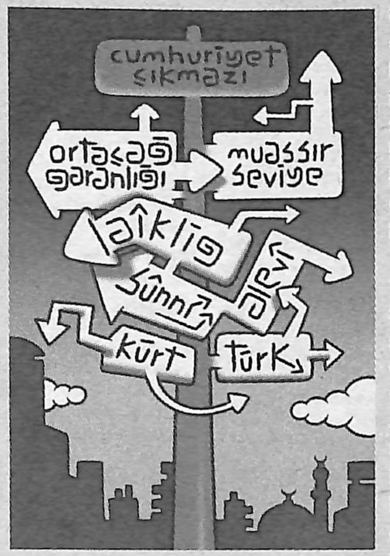

Ben sanatla ilgilenmiyorum ki dedim. Kaşlarını çattı Merve. Uzun uzun düşündü. Beş saniye filan sürdü düşünmesi. O çok kısa bir süre içinde bile uzun uzun düşünebilirdi, kitaplığında binlerce kitap vardı, çok okurdu. Başını sallayarak cevap verdi. Bu meseleyi halledebiliriz dedi. Kitaplığının sol tarafını gösterdi eliyle, git oradan bir şiir kitabı al, ince olsun, hemen oku. Sonra gidip evine kendini as. Ama mektup filan bırakma sakın diye ekledi. Dediğim gibi ona saygı duyardım, mecburen kitaplığa yürüdüm. Tavandan tabana şiir kitapları doluydu kitaplık. Elimi rastgele uzatıp bir kitap çektim. Bir şiir kitabı. O kitap hayatımı değiştirdi. Bunun nasıl olduğunu size anlatacağım, zaten konumuz bu.

Kitabı alıp veda ettim Merve'ye. Ayrılırken bana sarıldı, sen iyi bir insandın, ağlayacağım arkandan, dedi. Ona salak mısın, eve gidip intihar edecek değilim diyemedim. Kapkaraydı gözleri. Korkmuş olabilirim.

Evime döndüm hemen. Annem çamaşır yıkıyordu. Kolay gelsin dedim ona. Duymadı. Odama geçtim. Divana çöküp kitabı açtım. Okumaya başlayacakken ben, annem girdi içeriye. Tepemde dikilip elimdeki kitaba baktı. Şiir mi okuyorsun sen dedi. Yüksek bir algı düzeyine sahip entelektüel bir adam gibi baktım anneme. Evet dedim. İçinde debelendiğim manasızlık evreninden kurtulabilmek için kendimi şiire vereceğim dedim. Gözlerini belertti annem. Şiire verekmişşşş diye taklidimi yaptı benim, küçümseyerek. Kız olaydın seni nalbur Hüsnü'nün oğluna verirdim ne güzel, şimdi boyunca çocuğun olurdu, görürdün evreni manayı diye çemkirdi. Alındım. Gücüme gitti. Ben üniversite mezunuyum dedim, başka bir çok şey olmayı isteyip de hiçbirini olamadığım için kendimi bir şeymiş gibi hissetmeye çalışarak. Haaa, eveeet dedi. Jeofizik mühendisisin sen, diye ekledi alay ederek. Yine alındım. Deprem ülkesindeyiz, başka ne okuyacaktım, dedim. Bu sistemin sorunu diye ekledim. Sistemin sorunu lafı hoşuma gitti, ne diye daha önce akıl edemedim ben bunu. Kullanayım ben bunu kahvede. Neyse.

Şapşalmışım gibi baktı suratıma. Git deterjan al, çamaşır yarım kaldı dedi. Jim morisonu elinde bim poşeti, içinde bingo softmatikle evine yürürken hayal ettim. Merve'ye küfür ettim içimden. Kalktım bakkala gittim çaresiz. Nusret abi beni görünce sırıttı. Abi çamaşır yarım kaldı, ucuzundan bi deterjan ver dedim. Nusret abi deterjan vermek yerine o elindeki ne dedi, gözüyle işaret ederek. Elimdeki kitaba baktım. Kitap dedim. Şiir kitabı. Nusret abi irkildi. Onun irkilişi beni korkuttu, merak etme okumuyorum sadece taşıyorum diyecekken tam arkamdan kadife bir ses yükseldi. Şiir sever misin, diye bir ses. Sesin sahibi yanımda bitti birden. Ahuydu bu. Mahallenin en güzel kızı olduğunu söylememe gerek var mı? Aslında kendisini çirkinleştirmek için elinden geleni yapıyordu, kıyafetleri tuhaftı, salkım saçak filan. Saçları tuhaftı, dağınık, yüzü enteresan makyajlı ama bunlara rağmen çirkinleşemeyecek kadar güzeldi de. Sakin bir adammışım gibi yavaşça döndüm ona. Heyecanımı kontrol etmeye çalışarak hafifçe tebessüm ettim. Hayatın anlamı şiirdir, dedim en yumuşak sesimle. O sırada Nusret abi deterjan poşetini al en ucuzu bu, anana da söyle artık veresiye yok diyerek burnuma doğru uzatmasaydı iyiydi. Neyse.

Poşeti alıp indirdim kolumu hemen. Ahu'ya döndüm. Sırıttım. Lafımdan etkilenmişti galiba. Kimi okuyorsunuz diyerek elimdeki kitaba bakmaya çalıştı. Gözlerim Ahu'nun gözlerindeyken elimdeki kitabın kime ait olduğunu bilmediğimi fark ettim. Neden bakmamıştım ki adına filan.

Kaldırdım kitabı, kapağını ona çevirdim. Cevap vermeyip cevabı göstermek jestiydi bu. Şıktı. Ama tuhaf bir şey oldu. Ahu burun kıvırdı. Aauuv çok kötü, imgelemi fena değil ama poetikası beni ifrit ediyor. Ben belki de fazla hedonistim, bilemem, dedi keyifsizce. Öyle baktım suratına Ahu'nun. Sırıttım sonra, bir de başımı salladım düşünceli düşünceli. O da bakıyordu bana bön bön. Havalar da epeyce sıcak bugünlerde dedim, başımı sağa sola havaya filan çevirip.

Yüzündeki ifade değişti hemen. Zaten bön bön bakıyordu ama bir ilgi vardı yine de ama sözlerim üzerine o ilgi bile kalmadı. Göğsüme beğendiğim kız karşısında aptallık tescili madalyası takılması an meselesiydi. Akıl tutulması yaşamanın sırası değildi. Samimiyetle baktım yüzüne Ahu'nun. Hedonistliğe sivri biber iyi gelir diyolar dedim bütün ciddiyetimle. Risk aldım. Hedonist neyse artık. Kızın rengi soluk diye bir tür mide rahatsızlığı olduğunu düşündüm galiba. Voov hocam sen çok geyiksin ya, feysbık hesabın var mı dedi birden sırıtarak. Yok ama Nusret abide açık hesabım var dedim. Gülmedim. Ciddiydim. Kahve içelim hadi, dedi kahkahalar atarak. Neyse.

On dakika sonra bir kafede kahve içiyorken buldum kendimi. Olanlara bir mana veremiyordum. İçinde debelendiğim manasızlık evreninden bile daha manasızdı olanlar. Ee, anlat bakalım neler yaparsın, nasıl birisin dedi kahvesinden aldığı yudumun eşliğinde. Yirmi yedilerdenim galiba, dedim. Kaşlarını çattı, galiba anlamadı. Yirmi yedi yaşındayım ve hayat çok anlamsız, herhalde bu gece kendimi pencereden atarım diye ekledim. Evimin yüksek giriş olduğunu bilmiyordu nasıl olsa. Gözleri büyüdü. Harikasın dedi. Çok derinsin dedi. Seninle arkadaş olalım mı dedi. Olalım dedim. Neyse.

O günden sonra biraz gözlem yaptım, Ahu beni arkadaşlarıyla tanıştırdı, hepsi kafalı çocuklardı, çok kültürlülerdi. Cahilliğim anlaşılmasın diye ne dediklerini nasıl konuştuklarını izledim. Konu ne olursa olsun, off ya çok kötü, diyorlardı. Baba çok anlamsız yaa, diyorlardı. Mesela bir şarkı dinliyorlardı ve berbat abi, bu ne yaa, diyorlardı. Ama çok kültürlülerdi. Yani galiba öylelerdi. Amaçladıkları hiçbir şeyi yapamamışlardı. Aslında yapmamışlardı. Aslında amaçladıkları pek bir şeyleri yoktu. Bir zamanlar devlet memuru olmak için kpssye girdiğimi söylemedim onlara tabi. Ne o öyle kpss filan, çok saçma. Mühendisim ama aslında hiçbir şey değilim dedim. Çalışıyor musun dediler? Yok yaa, ne çalışması, ne olacak abi çalışınca, çok anlamsız yaa, dedim. Kralsın dediler bana. Çok güzelleşti hayat yani. Neyse.

Bir süre sonra yolda Merve'yle karşılaştım. Beni görünce şaşırdı. Sen daha ölmedin mi dedi bana gözlerini kocaman açıp. Hayır, yaşıyorum dedim ona. Kitabı okumadın mı diye sordu içtenlikle. Yok ya, çok anlamsız dedim ona. Tamam işte, o yüzden ölecektin ya, dedi. Tamam işte, dedim ben de, anlamsız demek çok keyifli, aylak aylak geziyorum artık, intihar eden şairlerden, romancılardan, müzisyenlerden filan bahsediyoruz arkadaşlarla. Ben isimleri bilmiyorum tabi ama kimin adı anılsa, o kim abi ya, boşver, çok saçma filan diyorum, çok güzel oluyor. Çok saygı duyuyorlar bana. Hayatım anlam kazandı kızım, ne diye öleyim artık dedim. Merve baktı bana. Sırıttı sonra. E tamam o zaman görüşürüz, dedi sonra. Neyse.

Şimdi eve gideyim, annem yemek yapmıştır muhakkak, acıktım yahu. Ama ona sökmüyor, geçen gün pırasa pişirmiş, anne bu ne ya, bi gün pırasa, bi gün ıspanak çok saçma dedim ona. Ayağındaki terliği çıkarıp bir indirdi kafama. Zıkkımın kökünü ye, eşeğin ayağını ye diye bağırdı bana. Eşeğin ayağı yenir mi ya, çok saçma.

Bitti

Not; başlık kaybedenler kulübü değil, kaybedenler kulbu-dur. Yazım yanlışı değil yani. Selamlar...

Yetmez kardeşim

Furkan Bölükbaşı

Klasikler, Felsefe metinleri, romanlar, öyküler, fikir eserleri ve daha nicelerinden oluşan bu devasalığa karşı kumsalda üzerine basılmak üzere olan bir yengeç kadar şaşkın kalıyoruz. İşte bu. Okunacak o kadar çok kitabımız var ki, tamamını okuyacak vaktimiz yok. Okumamayı tercih edişimiz de bundan. Yani ne olüyür? Üçlü şekilde birbirimize takamıyoruz. Kütüphanemizi dolduran yüzlerce kitabın birini çekip de gandiciğim kemalciğim karizmasıyla okumaya başlayamıyoruz. e kemal karizmasıyla olmaz bunlar tabii, içinde çelişki barındırıyor!

Klasikler ağır yükler üzerimizde. "Saldır Galaaaaataray" diyen Troll Hıncal'dan kaçar gibi kaçıyoruz edebiyat klasiklerinden. Tolstoy, Dostoyevski ismi geçtiğinde aklımıza ilk gelen nesnenin tuğla olması şaşırtıcı değil. Eserler tuğla kadar kalın, buna lafımız yok. Ama abartmayalım, Harry Potter serisini ergen ergen taş çatlasa bir haftada devirdiğimize göre bunların bahane olması ancak Gürsel Tekin'in mantıklı açıklama yapmasıyla eşdeğer tutulabilir.

Sadede gel diyorsun. Bana vakıf sohbeti yapması için çağrılan konuya hazırlanmamış sağdan soldan konuşan sıkıcı yaşlı amca muamelesi çekmek istiyorsun. Olmadı bu evlat. Kırmızı hapı seçemedin. Batman'in Joker'le yaptığı amansız mücadeleleri kendine örnek alamadın. X-Men'in Hank McCoy'u kadar entelektüel olmak için dizi izlemek yeterli olmuyor işte. Tamam bir Leyla ile Mecnun bir Lost bir Game of Thrones sana kendini özel hissettiriyor olmalı. Bunlara lafım yok yanlış anlama. Ama hazırı tüketmeye o kadar alışmışsın ki (alışmışım ki) ağzımıza verilmediği sürece güllaça kaşık atmaya yeltenmiyoruz. Bebek deyince de güceniyoruz. Bebek bile bir çaba harcıyor hatta.

Açıkçası genç dostum, beyni zombiye dönmüş DC karakteri Bane gibi olmak istemiyorsak, Leyla ile Mecnun karakteri Arda'dan hallice bir sada yakalamak istemiyorsak o kitaplar okunacak. Hem de hemen.

Ben de çok istiyorum ama!

Ayşegül Sena

Çok kitap okumak istiyorum. Öyle çok istiyorum ki. Öykü, deneme, şiir kitapları... Merak ediyorum, yeni çıkan kitapları görünce heyecanlanıyorum. Karakoç, Zarifoğlu, Rasim baba kitaplarını bitirmek istiyorum. İstememe rağmen okumamak için yeterli bahanelerim var; hava sıcak, düzenli okuma yapacak zamanım yok, çok kitap almaya param yetmiyor gibi kendini kandırmacalar!

Küçükken isteyip elde edemediğim bilgileri bir çip yoluyla beynime yüklemeyi hayal ederdim. Keşke gerçek olsa, fena fikir değil. Yüzlerce sayfalık kitapları kısa yoldan hatmetmiş olsam. Hem unutma olasılığım da ortadan kalkar. Acaba bu saçma kolaycı fikir mi okutmuyor o canım kitaplar?!

Okunmamış kitapların türlü türlü bahaneleri vardır. En belirgini parasızlık. Mesela geçenlerde Muhammed Esed'in Mekkeye Giden Yol isimli eserini gördüm. Biraz tuzlu geldi, alamadım nitekim. Zarifoğlu'nun Yaşamak'ı, Sezai Karakoç külliyatı, Fatma Karabıyık kitapları... Güzel güzel kitaplar ama birini alsam diğerinde aklım kalıyor. Bu da başka bi bahane herhalde(!) 240 liraya aldığım deri çantamı karıştırmayın şimdi, o çanta benim aşkımdı.

Bursanın kitapla barışık insanları kütüphanesini bana açsa. Şey.. Setbaşı Şehir Kütüphanesinde var mıydı hepsi, ya, var da arkadaşlar gelmek istemiyor ki oraya! Aslında kitap okumak istiyorum diyen öğrenciye daha çok burs verilse. Hımm, Asım hoca yapıyor muymuş öyle bişi.. ama çok yoruyor hoca. Ya da bana hediye alacak herkes kitap alsa. Ya da.. ya da...

Fi tarihinde fuardan alınıp bir türlü başlanamayan kitaplar vardır ki bunlar da her gördüğümde içimi kanatır. Ama ele alıp okumak mesele. Hep ertelerim çünkü okumak için uygun zaman gelmemiştir henüz. İsmet Özel Üç Mesele, Taşları Yemek Yasak, Rasim Özdenören Gül Yetiştiren Adam, Çapraz İlişkiler, Ali Şeriati İnsanın Dört Zindanı gibi gibi.

Bi de başlayıp yarım bıraktığım kitaplar var ne yazık ki. Metin Önal Mengüşoğlu'nun Düşünmek Farzdır kitabı bu kategoriye giriyor. İki üç sene önce kitabın bende oluşturacağı etkiye hazır olmadığım için ilk 20 sayfada pes etmiştim. Şimdi olsa okurum ama bu sefer de bana o kitabı ödünç verecek arkadaş uzaklarda.

Merak ettiğim halde henüz dünya gözüyle görmediğim kitaplar var. Atasoy Müftüoğlu, Abdurrahman Arslan kitaplarıyla karşılaşmak bir gün nasip olur mu bakalım. Bursa Tüyap'ta var mıydı bunlar? Ha, ona da bi bahane bulurum siz merak etmeyin...

Okuma listesi mi yapsam ne yapsam da bu kitapları okusam. Listeye uysam, program yapsam, hatta bunu arkadaşlarla beraber yapsam, sonra da kitabın kritiğini yapsak. Evet, bi gün.. bigün olcak olcak bunlar. O günü görüyorum.. İnşalla yaniii.

Bunları biliyor muydunuz mu?

Farukla Mesincır'da laf yarıştırarak yaptığımız muhabbetten derlenmiştir...

Biz çok güldük, siz de gülün istedik!

FASARYA

• Diş macunu alırken fluoridli olmasına dikkat ederiz, fakat fluoridin aslında arsenikten bile 15 kat daha zehirli olduğunu bilmeyiz.

• Yarım kilo bal yapabilmek için arılar iki milyondan fazla çiçekten bitki özü toplamak zorundadırlar.

• Bir kilo limonda, bir kilo şekerden daha fazla şeker vardır.

• Aslanlar günde 50 kez sevişebilir.

• Dünyadaki hayvanların yüzde sekseni altı ayaklıdır.

• Tükürebilen tek hayvan Lamadır.

• Hipopotamlar insandan daha hızlı koşarlar.

Sorular: Hangi insandan Ne kadar mesafeden 2 ayağa karşı 4 ayak adil mi?

• Zürafaların siyah ve 35 cm dili vardır.

• Karıncayiyen günde en fazla silisyum silikat tüketen canlıdır.

• Sofra altında yaşayan mikroorganizmaların ürettiği azot atmosferin ihtiyaç duyduğu karbon-monoksit kadardır.

• 3 ton fındık kabuğuyla 223 köpek kulübesi yapılabilir.

• Türkiye'de teyzelerin bir günde pencerede yedikleri çekirdekler, Meksika'nın bir yıllık ayçekirdeği ihracatına eşittir.

• Klavyelerin yanındaki mouse'lar dünyadaki tüm farelerin kütlesinin anca 30 milyonda biridir.

• Bi tek burnum olmasına rağmen bu dünyadaki insan burun sayısının 5 milyarda biridir.

• Bir insanın hapşurarak çıkardığı havanın hızı, havalimanına inmekte olan bir uçağın yedek motoruna giren havaya eşittir.

• İnsan ömrü boyunca alıp verdiği nefesle Himalayalar büyüklüğünde bir balonu şişirebilir.

• Endonezya'da yaşayan turuncu boğa yılanının üzerindeki benek sayısı Endonezya'ya ait ada sayısına eşittir.

• Tüm dünyada serilmiş kırmızı halıların uzunluğu ancak ve ancak...

Bulamadım iyi mi?

• Sıradan bir insanın hayatı boyunca kendi ismini tekrarlamasıyla oluşacak kitaplar, Britanya Kraliyet kütüphanesini iki kere doldurur.

• Kekemeler üfleyemez.

• Dişlekler dillerini burunlarına değdiremez.

• Günümüz Türkiye'sinde cep telefonuna sahip vasati bir genç kıza gelen on yıllık mesaj parasıyla Somali'de bir köy bohem hayatı yaşayabilir.

• Vücudumuzda en yavaş çıkan kıl ensenin alt sol köşesinde yer alır. Ve günde 0,0002 mm uzar.

• Ortalama bir erkekten ömrü boyunca dökülen kıllardan 230 metrekare hereke halısı dokunabilir.

• Dünyanın en sıcak çölünde orta kalite kuru fasülye 38 dakikada tam kıvamında pişer. (ve afiyetle yenir)

• Singapur'da otoyollarda simit satılmaz.

• Bu güne kadar ölçülmüş en uzun ajanda arası iplik 39.5 santintim ve Lur müzesindedir.

• Bilinen en büyük yanıp sönen ışık jensfıt gökdeleninin tepesindedir ... Aslında jensfıt yapı olarak gökdelen falan dildir ona gökdelen diyen onu yapan jensfıt adlı mimardır ve o aslında bir deniz feneridir.

• Dünyanın en meşhur ebegümeci pekmezi Artvin'in Şavşat ilçesi Höminik köyü zabattur beldesi gençleri tarafından yapıldığı sanılmaktadır.

• Kanuni döneminin en önemli minyatürlerden olan ve eni 84 cm boyu 2.4 mm olan minyatürde en üsteki sakallı adam aslında Hazreti Nuh portresidir.

• Amerika'da 13'üne gelmeden prize diliyle dokunarak elektriğe kapılan erkek oranı %72'dir.

• Madonna 5.5 yaşına kadar annesi dışında kimsenin önünde soyunmamıştır.

10 yaşından sonra da annesi dışında kimsenin önünde giyinmemiştir.

• Zeugma'da resmedilen mozaik, bir ayini değil aslında bir sinema çıkışını resmetmektedir.

• Aspirinler memeliler arasında sadece Angotma Yambisinin baş ağrısını geçirmez ama zoologlar da bunun memeli olup olmadığı konusunda tam bir fikir birliğine varamamıştır.

• Oyuncak bebek alırken ölme olasılığı 8 trilyonda birdir... Anlıycaanız hiç böle bişii olmamıştır.

• Dünyadaki hayvanların %94 'ü sağını solunu bilmez.

• Maldiv adalarında hiç opera binası yoktur. (niye olsun ki!)

• 2001 yılında bir şişeyi açarken kalıcı sakatlığa uğrayan insan sayısı 21'dir.

• Homeros solaktır.

kime ne? zaten yüzde elli şansımız var.

• Maldiv adalarında hiç konservatuar yoktur.

• Maldiv adalarında kuruyemişçi yoktur.

• Altın Portakal En İyi Erkek Oyuncu Ödülünü alanlarının %13'ü ağızdan soluma yapan oyuncularmış.

• Bu bilgileri yazan kitabın yazarı ilk baskıdan sonra Maldiv'lere gitmiş.

• Maldiv adalarında Tarık Akan yoktur.

• Şener Şen Filmlerinde toplam 458 defa " ama" demiştir.

• Maldiv adalarında yerde ve pazar yerlerinde açılan ve elektrik süpürgesi yedek parçası satan seyyar satıcısı yoktur.

• Uğur Dündar aslen Diyarbakırlıdır ve 1.52 boyundadır.

• Melik Atagüray hiç Ferrari'ye binmemiştir.

• Ortalama bir karpuz'u sindirirken harcanan kalori onunla beraber alınan vasati peynirden elde edilen kalorinin ancak onda biridir.

• Eğer bir astronot Mekik atmosferden çıkmadan atlayacak olsa yere inmeden emekli olur.

• Amerikan filmlerinin aksine kadınlar araba kullanırken hiç bir zaman dikiz aynasında ruj sürmezler.

• Baba filmi çekilirken, çekim esnasında yanlışlıkla iki kameraman vurulmuştur.

• Gani Rüzgar Şavata filmlerinde gerçek memniler kullanır.

• Işık hızında marsa giden bir aracın içindekilerin uğradığı kabin basıncı bir karıncanın okyanusun en derin noktasında yukarı çıkarken uğrayacağı vurgun basıncıyla aynıdır.

• Dünyanın en uzun kulağu 45 santimle bir tavşana aittir.

Filin daha büyük kulağa var...ama bu kulağu galiba... Hayır... Fillerinkine kulak denmiyor çünkü...

• Hipodromlarda atlar koşuya çıkarken seyircilerden çıkan ses desibeli atlar son düzlüğe girerken çıkan gürültünün ancak 188 de biridir.

• 1975 Portekiz-Kore özel karşılaşmasını izleyen seyirci sayısı 5'dir.

• Suango böceğinin koltuk altı kılları ensesinden çıkar.

• İnsan gülerken hayatı boyunca ortalama 37 sinek, 26 karınca ve 5 örümcek yutar.

• Dünyada son 3500 yılda ancak bir milyar 150 bin cep telefonu satılabilmiştir.

• Beyaz yeleli bir Siyam engereği tarafından öldürülme ihtimaliniz 10 milyarda birdir. Zira iki tanedirler ve dünya nüfusu 5 milyardır.

• Karıncalar işemez.

• Global ısınma son 50 yılda en çok tek hücreli varlıkların hissedeceği kadar bir değişime uğramıştır.

• Karıncalar dedikodu yapmaz.

• Tek hücreli canlıların ses telleri yoktur.

• Karıncalar sigara içmez.

• Andora bölgesinde yetişen bir tür fıstık ağacı bulunduğu 25 metrekarelik alandaki tüm neon gazini 15 yılda tüketebilir.

• Çamaşır suyu doğada saf halde bulunan tek hijyeniktir.

• İsveç sinemasında kötü karakterler mavi giymezler.

• Kenya Psikiyatristlerin yaptığı bir araştırmaya göre bulunduğunuz ortamda herhangi biri belden aşağı fıkra anlattığında sizin aklınıza anlatmak için bir belden aşağı fıkra gelme süresi 3 mikro salisedir.

• Tibet'de el sıkışmak ve elense çekmek cinsel bir mesajdır.

• Sanılanın aksine belden aşağı fıkraların mucitleri kadınlardır.

• Arjantin'in dağlık bir bölgesinde bir yerden bir yere taşınırken eşyalarını kutulara doldurmak büyük ayıptır.

• Köpük havadan hafif ve pahalı tek maddedir.

• Sanıldığı gibi belden aşağı fıkralarda en çok gülünen karekterler erkeklerdir.

• Dünyanın en katı cismi 28 yıl toprak altında beklemiş bir kertenkele yumurtasıdır.

• En tembel sirke sineği (Drosofilia) Afyon'da yaşar.

• Sirke sineklerinin lenf bezleri yoktur.

• Şile bezi ilk şilede üretilmiştir.

• Tarihteki ilk kumbara Lidyalılarda bulunmuştur.

• Libya'da tarih boyunca hiç kumbara kullanılmamıştır.

• Dünyanın en zor açılan şarabı Moneu Fransız lokantası San Fransisco da açılmıştır açılması 1 saat 47 dakika sürmüş. Siparişi veren müşteri açılmadan lokantadan çıkmıştır.

• Bozuk paranın icadı paranın icadından 150 yıl sonradır.

• Ekonomide Para üstü kavramı ancak Helenistik dönemde ortaya çıkmıştır.

• En uzun nefes tutma rekoru Hans Götüngen'e eittir ve hala Köln'de bir hastanede yatmaktadır.

• Kağıt paraların üzerindeki okunabilir parmak izi sayısı o parayı eline almış kişilerin sadece 8 binde birine denk gelir.

• Euro yanmaz.

Ehe deniyenler çıkacak. Bak şimdi eğlenceye...

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

cafcaf

Cafcaf Mizah Dergisi
Üç Aylık Süreli Yerel Yayın
Yıl:5 Sayı:48 / Güz 2011

İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş.

Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Kerem Abadi
Grafik: Engin Demir
Hukuk Danışmanı: Av. Ramazan Arıtürk

Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22
Fax: (0212) 274 82 26
www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Dağıtım: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır.

Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

Abone olmayınız, derginizi bayiden alınız.

Büyükdayı Yıldızı

Ulvi Alacakaptan

Hayatta en cok babannemi sevdim. En cok onun öz kardeşine hayran oldum. Onun öz kardeşi benim büyük dayım Muammer Karaca idi. Şimdi ota taşa "duayen" diyorlar ya, onlar bu kelimenin anlamını bile bilmezler. Büyükdayı yıldızını bu dergi okuyucularından da tanıyan çıkmazsa şaşmam. 70'lerin sonunda vefat etti. Şu kesin, dünyada ilk ve tek denebilecek bir üslubu, oyunları vardı. Şimdi adını taşıyan tiyatrosunun bitişiğinde, o zaman Sular İdaresi adını taşıyan, şimdinin İSKİ binasında ne göze ne de gönüle çarpan bir memur... Belig Selonu fransız vodvillerini çevirir, adapte eder, yeniden yazar, Karaca da bir guzel bozardı onları. Benim anımsadığım DP devri: ne TV var, ne de radyo bolluğu... Türkiye Yayın Postaları bile daha isim tashihi davası açıp TRT olmamış. Büyük dayım oyunlarının arasına göndermeler, Ankara'dan haberler, politika dedikoduları serpiştirir, aynı oyunu defalarca izleyen bir seyirci profili oluştururdu. Bir ara belediye baskanlığına aday olacağım diye bir fikir atmış, gazeteci soruyor:

-Efendim belediye başkanı olursanız tiyatroyu bırakacak mısınız?

-Olur mu öyle şey? Gündüz belediye başkanlığı yapacağım, aksam da sahnede kendimle dalga gececeğim!

Uyandırma Bakanı 27 Mayıs sonrası oyunlarından Karaca, yeni bakan rolünde özel kalemine soruyor:

-Benden önceki bakan arkadaş neden ayrıldı?

-Ah sormayın beyefendi, bir hazin hikayedir. Ben aşağı kata bir imzaya gitmiştim. Bakan bey de affedersiniz tuvalette. Vatandaşın biri makamı boş bulmuş, dalmış içeri. "Nerede bu bakan, çıksın dışarı" filan diye bağırıyor. Bakan bey de gürültüden ürkmüş, gene ihtilal oluyor sanmış. İstifasını tuvalet kağıdına yazdıktan sonra vasistastan kaçarak firar etmiş.

Vergi borcu, iktidar değişikliği derken, ilk özel tiyatrolardan biri olan Karaca Tiyatro'yu kapatmış, İl Tiyatrosu'nda misafir oyuncu olarak rol almış.Patronları Uner İlsever ve Sezer Sezin, Muammer Bey'in ve tiyatrocuların yövmiyelerini hiç aksatmadan sektirmeden beyaz zarflar içinde takdim ediyorlar. O gün ne olduysa bir gıdım gecikmiş ödemeler. Muammer Bey şoförünü çağırtmış -siyah beyaz yerli filmlerdeki üniformalı şapkalı bir sürücüden söz ediyoruz- Pek sevdiği değirmentaşı emsal kehribar yüzüğünü çıkartıp, hıçkırarak, "Evladım al bunu, rehine ver, tiyatrocular aç, biraz peynir ekmek al gel!" diyor.

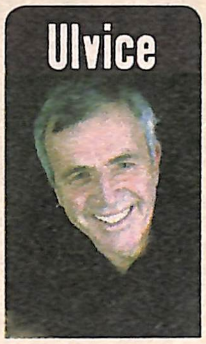

Oyun da pek tutmamış, iş kırık, Muammer Bey şikayetçi.

-Tabi tutmaz, oyun seyirci benim oynadığımı bilmiyor ki!

-Nasıl bilmez Muammer Bey, afişe yazdık ya isminizi?!

-Ne yazdınız?

-"Muammer Karaca Misafir Oyuncu"

-Seyirci ben bir kahve içip gidiyorum sanıyor.

En çarpıcı anektod en sonda... Gazeteci soruyor:

-Efendim, bizim yerli seyirciyle batı seyircisi arasında ne gibi niteliksel fark vardır?

Adam eski adam. Osmanlı, tarih düşkünü. Bu "niteliksel" sıfatına ekşimiştir kesin!

-Şöyle bir fark vardır: Batılı seyirci bir oyunu beğenmezse sahneye laf atar, domates atar, yumurta atar. Bizim seyircimiz ise ... içine atar.

Siz öyle yapmayın. Büyükdayı yıldızım da hiç içine atmadı. Ben de!

MÜELLEFE-İ KULUB

Çalışmalarınızı bize gönderin, değerlendirelim... dosyatransferi@gmail.com

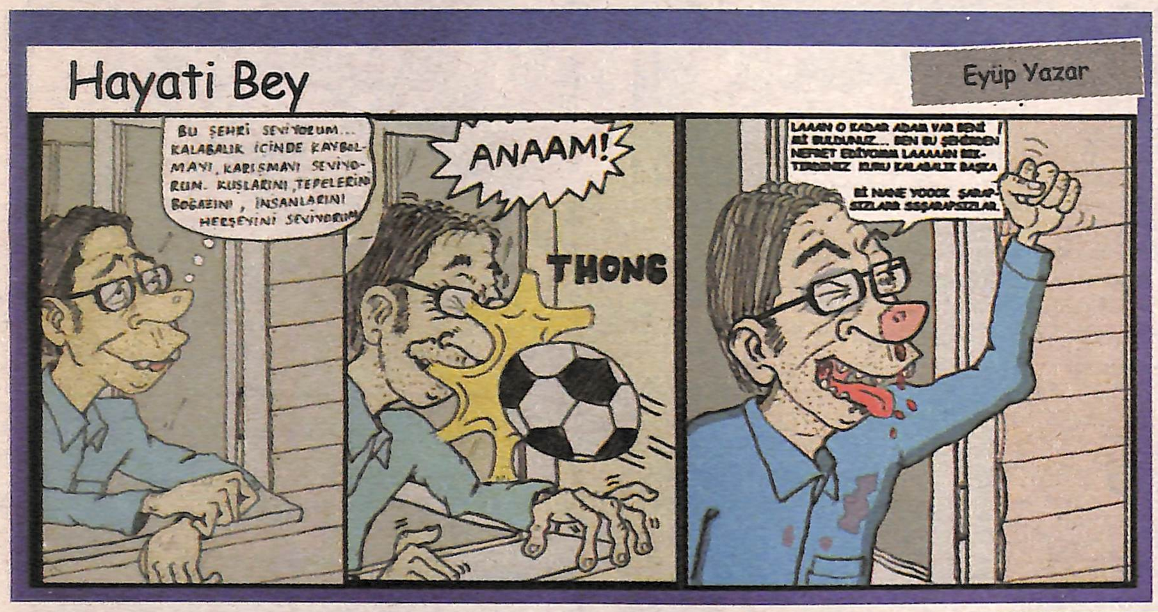

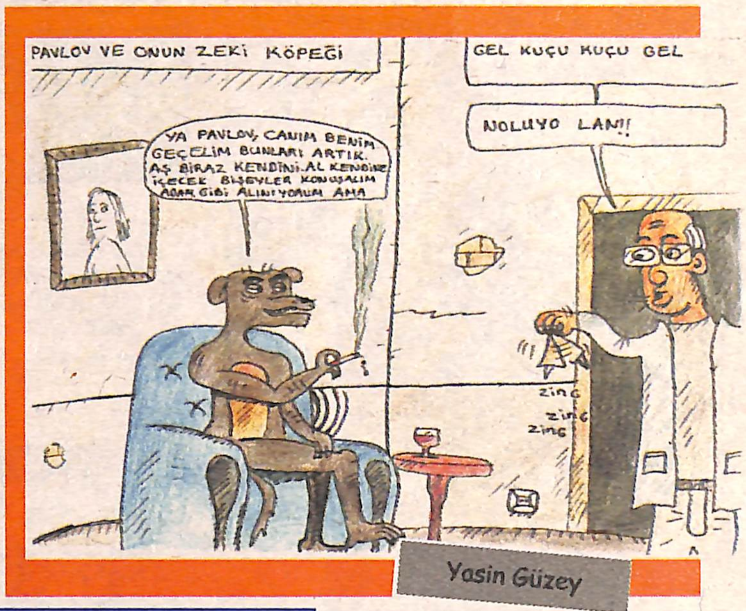

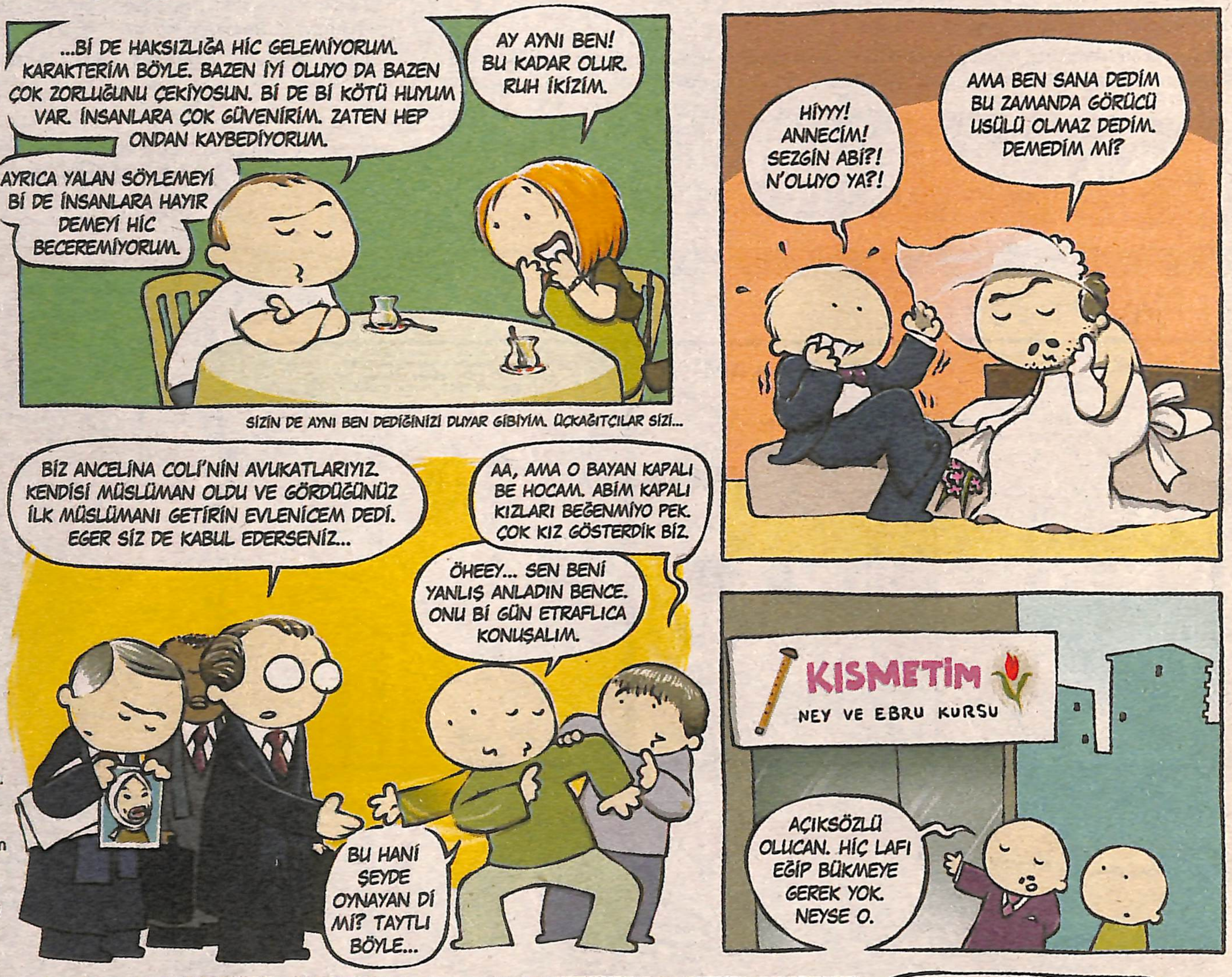

Hüseyin Rahmi Göktaş'ın yeni zor anlaşılır kitabı "Zihin Evreni" çıktı!

Kitap çok güzel ve bazı konular açısından çok önemli bir kitap. Ben çok iyi anladığımı söyleyebilirim. İçinde kelimeler var ve bu kelimelerden cümleler olmuş. Bir kitapta olması gereken her şey bu kitapta. Bazı noktalama işaretleri kullanılmış. Ünlem neredeyse hiç yok. Yazarın bu sakin ve dinlendirici üslubunu seveceksiniz. Soru işaretlerinin de az olması yazarın birçok konuyu çözümlediğini gösteriyor. Hüseyin Rahmi Göktaş yeni okuyucuya adeta meydan okuduğu eseri "Zihin Evreni", İz Yayıncılık'tan çıktı ve başka kitapçılara da gitti. (Kitap paralı.)

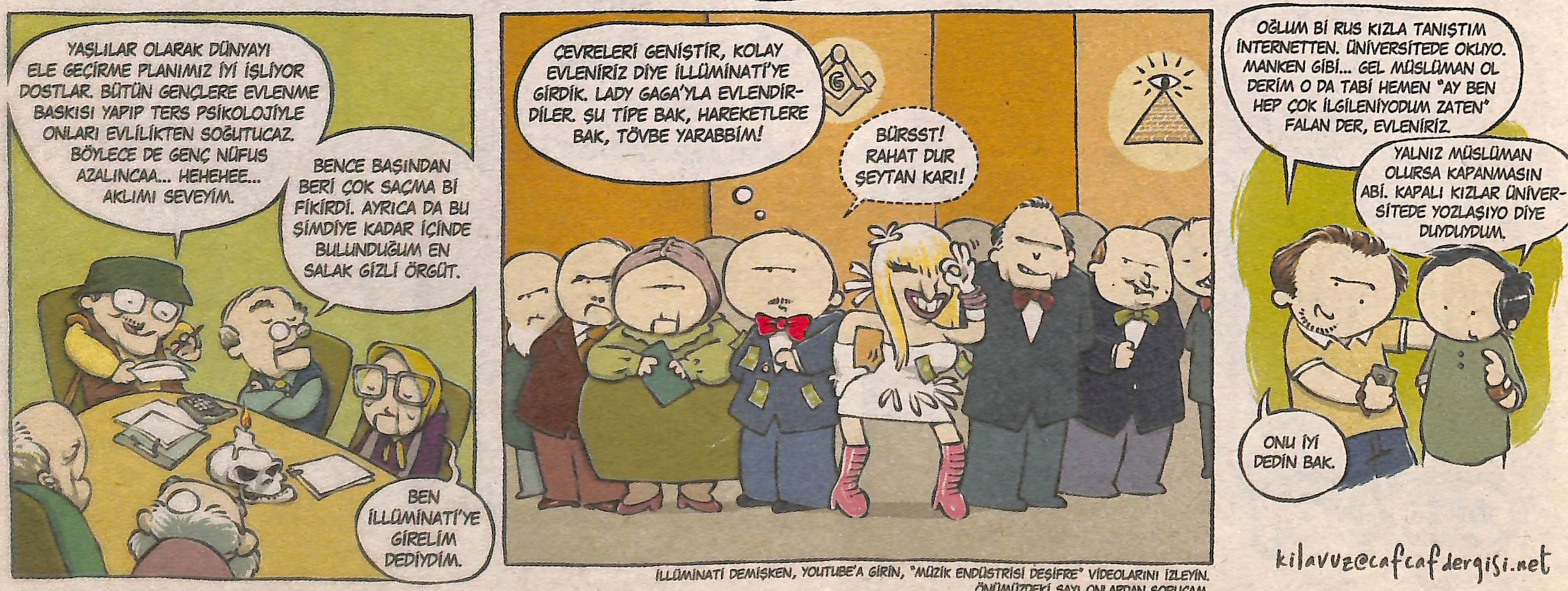

İLLÜMİNATİ DEMİŞKEN, YOUTUBE'A GİRİN, "MÜZİK ENDÜSTRİSİ DEŞİFRE" VİDEOLARINI İZLEYİN. ÖNÜMÜZDEKİ SAYI ONLARDAN SORUCAM.